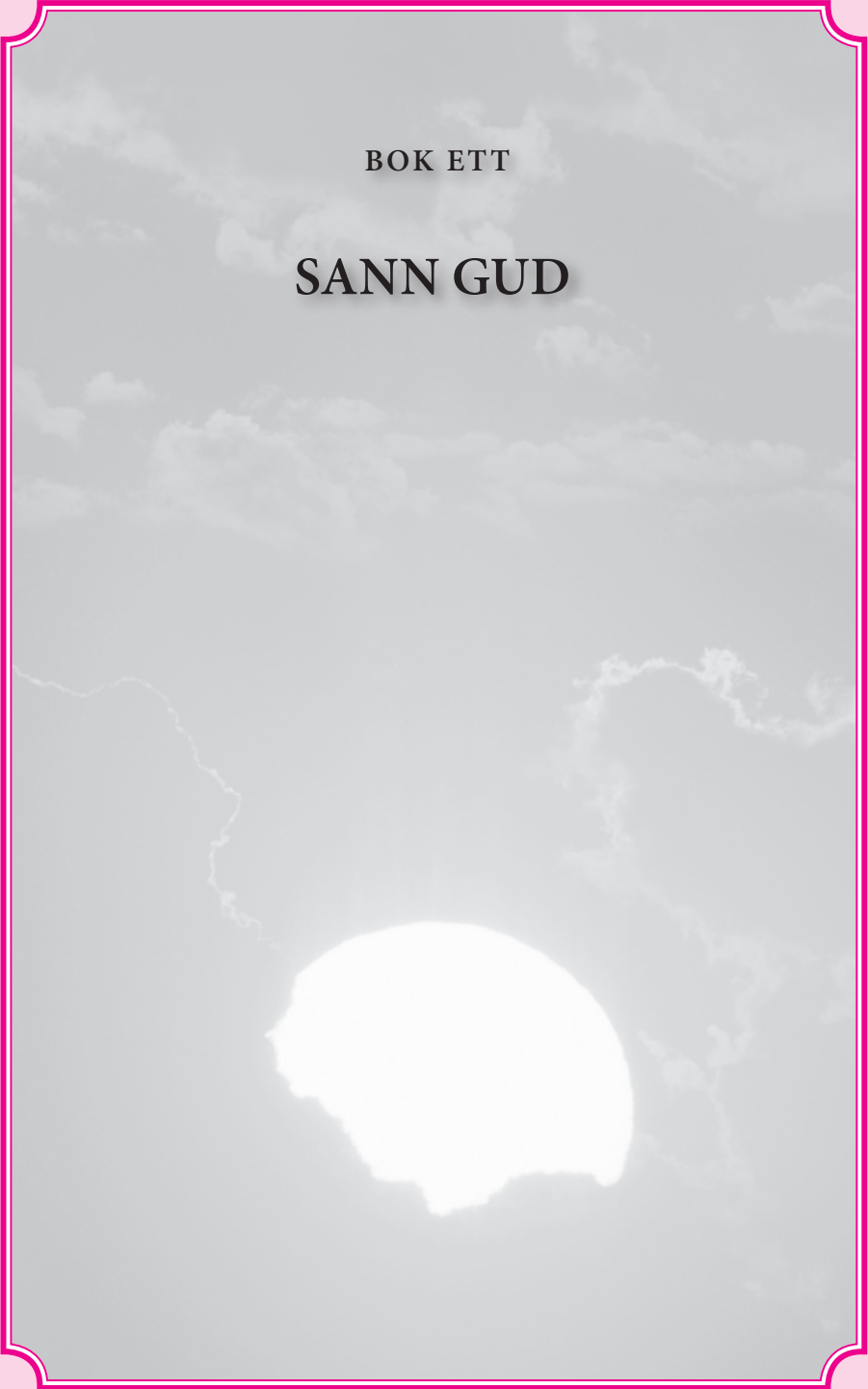

BOK ETT

SANN GUD

Innehåll

Kapitel 1 Guds ursprungliga väsen

Sektion 1 Gud utan kroppslig form står i subjektsposition	53
1.1 Gud utan kroppslig form	53
1.1 I början kände vi Gud på ett naturligt sätt	55
Sektion 2 Gud utan yttre form behöver en kropp	57
2.1 Gud skapade Adam och Eva för att anta en fysisk form	57
2.2 Adam är den första förfadern och den synlige Guden	59
Sektion 3 Gud är en personlig Gud	62
3.1 En personlig Gud med intellekt, känslor och vilja	62
3.2 Vi behöver en personlig Gud som vi kan vara ett med	65
Sektion 4 Gud är vår far	66
4.1 Gud och människor relaterar som förälder och barn	66
4.2 Gud är den person som är dig närmast	71
Sektion 5 Guds allvetande och allsmäktighet är enligt Principerna	74
5.1 Guds allvetande och allsmäktighet baseras på principer	74
5.2 Kärlek är den enda absoluta standarden	77
5.3 Även Gud är absolut lydig gentemot kärleken	80
Sektion 6 Gud är allestädes närvarande genom sin kärlek	82
6.1 Endast kärlek kan fritt överskrida gränser	82
6.2 Kärlek genomsyrar hela universum	84
Sektion 7 Utvärdering av de befintliga uppfattningarna om Gud	85
7.1 Existerande doktriner om Gud är motsägelsefulla	85

Kapitel 2 Gud och skapelsens arbete

Sektion 1 Guds motivation för att skapa är kärlek	91
1.1 Skapelsens arbete krävde fullständig investering	91
1.2 Förverkligandet av skapelsens ideal genom kärlek	94
Sektion 2 Guds syfte med människans skapelse	96
2.1 Gud skapade människorna som objekt för sin kärlek	96
2.2 Gud investerar det innersta av sin kärlek och sitt liv	98
Sektion 3 Kärlekens ideal ska uppnås genom Adam och Eva	99
3.1 Gud skapade Adam att vara den osynliga Gudens kropp	99
3.2 Man och hustru står som sekundära skapare efter Gud	102
Sektion 4 Kärlekens ideal uppfylls i familjen	105
4.1 Guds skapelseideal är fullbordandet av de fyra positionernas grundval	105
4.2 Skapelsens ideal uppfylls genom fullbordandet av familjen	107
Sektion 5 Guds vilja med att skapa alla ting	109
5.1 Syftet med att skapa alla ting	109
5.2 Det gåtfulla universums storlek och struktur	111
5.3 Naturen är en lärobok som lär ut kärlekens ideal	113
5.4 Vår inställning gentemot naturen	115
5.5 Älska naturen och älska människor	117

Kapitel 3 Återupprättelsens historia och förändringar i mänsklighetens Gudssyn

Sektion 1 Gud i Gamla testamentets tidsålder	119
1.1 Gamla testamentets tidsålder var tjänarens tidsålder	119
1.2 I Gamla testamentets tidsålder arbetade änglarna å Guds vägnar	122
1.3 Varför blir änglar involverade i mänsklig frälsning?	123
Sektion 2 Guden Jehovas identitet	124
2.1 Guden Jehovas kännetecken	124
2.2 Brudens religion och ärkeängels religion	126
Sektion 3 Jesu syn på Gud baserat på relationen mellan förälder och barn	127
3.1 Nya testamentets tidsålder är adoptivsonens tidsålder	127
3.2 Adoptivbarnet kan utropa ”Far”	129
Sektion 4 Det Fullbordade testamentets tidsålder är tidsåldern för samhörighet mellan Gud och mänskligheten	130
4.1 Sanna barn måste gå igenom förändring av släktlinje och pånyttfödelse	130
Sektion 5 Gud manifesterar sig för första gången	134
5.1 Gud kan slutligen uppenbara sig	134

Kapitel 4 Sanna Fars insikter om Gud

Sektion 1 Gud har historisk bitterhet, sorg och smärta	137
1.1 Gud förlorade föräldrpositionen genom syndafallet	137
1.2 Återupprättelsens bittra smärta och Guds sextusenåriga sökande efter sina barn	140
Sektion 2 Guds sorg och chock över att förlora sin son och dotter	143
2.1 Gud förlorade sin evige och ende son	143
2.2 Gud har varit bedrövad genom hela historien	144
Sektion 3 En Gud som är fången och isolerad	147
3.1 Gud förlorade sin rättmätiga position	147
3.2 Gud kan inte fungera som Gud	148
Sektion 4 Anledningen till att Gud inte kan bestraffa Satan	150
4.1 Anledningen till Satans anklagelser	150
4.2 Gud håller sig till lagen	152
Sektion 5 Låt oss befria Gud	156
5.1 Gud är som en fånge	156
5.2 Guds befrielse är en uppgift för mänskligheten	159
Sektion 6 Befrielsen av Gud och det vördnadsfulla barnets väg	162
6.1 Återupprättelsens väg som Sanna Far har gått	162
6.2 En livstid ägnad till Guds befrielse	167

KAPITEL ETT

Guds ursprungliga väsen

Sektion 1 Gud utan kroppslig form står i subjektsposition

1.1 Gud utan kroppslig form

Gud har ingen form. Föreställer vi oss Gud som stor, är han oändligt stor. Föreställer vi oss Gud som liten, är han oändligt liten. (35-156, 13.10.1970)

Existerar Gud verkligen? Kan Gud kännas mer verklig än smärtan som får dig att säga ”aj” när någon nyper dig, eller starkare än upplevelsen av att äta när du är hungrig? Detta är frågan. När vi känner att Gud verkligen existerar, kommer alla problem att bli lösta. (89-72, 11.7.1976)

Människan har ett sinne. Sinnet är osynligt, och det kan verka som det inte existerar, men det gör det trots allt. Befinner sinnet sig i huvudet eller i hjärtat? Sinnet finns överallt i din kropp. Det finns inte en cell i kroppen, där det inte är närvarande. Detsamma gäller för Gud. Eftersom denna värld är som hans kropp, är han närvarande överallt i världen. (38-242, 8.1.1971)

Du kan inte se Gud. Kan du se energi? Eftersom Gud är ursprunget till energi,

kan du inte ens se Gud när du går till den andliga världen. (105-193, 21.10.1979)

Gud, den vise, allvetande och allsmåttige, tänkte att det skulle vara passande att styra som ett väsen utan form, som kan röra sig fritt omkring mitt bland allting.

Eftersom Gud inte har någon form, kan han fritt passera genom saker utan något problem. Gud kan komma till din kropp och passera genom den, men du skulle inte ens märka det. När du slumrar till, kan Gud gå på din kropp som han vill utan att du märker något. Så praktiskt! Därför är det rimligt att säga att Gud valde att förbli osynlig därför att han tänkte att det skulle vara det som passade allra bäst. (138-167, 21.1.1986)

Vanligtvis är vi omedvetna om luften runt omkring oss. Luften finns där, men vi känner den inte. Om vi inte ens märker luften som cirkulerar runt oss, hur kan vi då vara medvetna om Gud?

Det är mest ändamålsenligt för Gud att förbli osynlig. Samtidig måste han vara stor nog för att kunna svepa in hela detta enorma universum. Även om Gud inte har någon form, behöver han ha ett sinne som är större än universum. (138-167, 21.1.1986)

Alla ni som är här, har ni kärlek inom er? Har ni alla liv? Ni har nog alla de nödvändiga sädescellerna eller äggcellerna för att fortsätta er släktlinje, inte sant? Har ni också ett samvete? Men har ni då någonsin sett kärleken? Har ni sett livet, er släktlinje eller ert samvete? Fastän ni vet att de existerar, kan ni varken ta på dem eller se dem. Ni vet bara om dem därför att er själ och ert hjärta känner dem. På samma sätt, när någon frågar er om Gud existerar, eller om ni har sett honom, kan ni inte säga att ni inte har sett honom. (275-13, 30.10.1995)

När Gud är i ditt hjärta, vet ditt hjärta det. När Gud är i ditt hjärta, blir du i stånd att se rätt igenom skyddande väggar och kommunicera med helgon som dog för tusentals år sedan. Du blir i stånd att göra sådana saker när den eviga Gud kommer in i ditt hjärta. Man kan inte fånga in evigheten med hjälp av tiden; tid existerar inom evigheten. Det är därför som vi, även om vi inte kan se Gud, kan känna honom i vårt hjärta. (41-285, 17.2.1971)

Hur uttrycker Gud sin kärlek? Detta är en svår fråga att besvara, inte sant? Eftersom Gud är utan form, kan han färdas vart som helst – in i en kvinnas ögon, in i hennes hjärta... Han kan existera överallt. Det finns inte någon plats han inte kan nå. Var lever Gud då? Var är hans hem? Guds hem är mitt i vårt hjärta. Guds maskulina hjärta bor i mannens hjärta, medan Guds feminina hjärta bor i kvinnans hjärta. (128-325, 2.10.1983)

Anta att Gud, som är allsmäktig, allvetande och styr både himmel och jord, var här. Med sin kraft skulle han kunna blåsa bort *Taebek*-berget och göra ett hål rakt genom jorden. Tror ni att ni kunde överleva att se en sådan Gud?

Så det är bra att Gud är osynlig. Om han vore synlig, skulle ni få ett nervöst sammanbrott och skulle inte överleva en enda timme. Så ni bör vara tacksamma för att Gud är osynlig. Detta är inte något att skratta åt. Det jag har berättat för er nu, kommer från mina egna djupa upplevelser. Det är en beskrivning av vad jag själv, inte andra, har upplevt. (38-244, 8.1.1971)

Vad skulle hända om Gud bestämde sig för att avlägsna all luft i världen och bara lämnade en liter kvar? Det skulle vara ett fult sätt att göra det på, men om Gud gjorde det, skulle det inte vara något problem att förena världen. Kanske skulle han klara det på fem minuter. Om Gud tog bort all luft och frågade, ”kommer ni att förenas nu, eller inte?”. Då skulle hela mänskligheten ropa tillsammans, ”ja, vi ska göra det!”. Gud skulle kunna förena världen på ett ögonblick med en sådan metod, men vi är tacksamma för att han inte gör det på ett sådant här sätt, med luften. Utan luft kan vi inte leva. Luft är absolut nödvändigt för liv. Trots detta slukar folk luft som tjuvar utan att känna tacksamhet för det. (38-244, 8.1.1971)

Om vi människor med våra egna ögon kunde se Gud, himlens och jordens store härskare, skulle då inte folk

slås med varandra för att erövra Gud? Det skulle vara omöjligt att göra slut på striden. Så det är bra att Gud är osynlig. USA och Sovjetunionen skulle kriga.

Båda skulle hävda att Gud tillhörde dem. Det skulle de göra. Vem skulle vara i stånd att göra slut på striden? Den allvetande Guden förblir osynlig för att sådana strider inte ska bryta ut. Att önska att Gud vore synlig, är dumt. Det är bäst att han inte är det. (41-285, 17.2.1971)

Detta universum är omgivet av mysterier. Vårt stora universum är cirka 21 miljarder ljusår i diameter. Ett ljusår är den distans som ljuset tillryggalägger på ett år. Ljuset kan cirkla sju och en halv gång runt jorden på en sekund. Då börjar vi att förstå vilken sträcka ljuset kan tillryggalägga på ett år. Hur stor måste då Mästaren vara som kan styra detta enorma universum? Om Gud hade en kropp, hur lång skulle han då vara? Om Gud är så stor som vi säger att han är, skulle han vara i stånd att släpa runt med denna klumpiga kropp? Så obekvämt det skulle vara att behöva lufsa omkring så! Varje gång han rörde på sig, skulle hela universum bli förskräckt. Gud är vis. Därför beslöt han att han måste bli en osynlig Herre. (138-167, 21.1.1986)

Har ni någonsin tänkt på hur mycket Gud väger? Hur tung tror ni att han är? Hur många kilo väger han? Kanske miljarder ton? Om han var så tung, skulle han ha ett stort problem med att försöka flytta på sig. Men det är idealiskt att Gud inte har någon form. Även om du gick

runt med honom i din plånbok, skulle du inte märka att du bar på något.

Eftersom han inte har någon form, kan han passera fram och tillbaka genom det minsta nålsöga. Han kan med andra ord röra sig fritt omkring. Eftersom han är oändligt stor, men samtidigt oändligt liten, är han fri att röra sig var som helst i universum. (136-106, 22.12.1985)

Om du har något som är mycket dyrbart för dig, kommer du att vilja ha det med dig alltid. Du vill inte vara åtskiljd från det ett endaste ögonblick. Om du då fick Gud, den mest dyrbara av alla skatter, i din ägo, var skulle du då vilja tjäna honom? Finns det en lagerlokal där du tryggt kan förvara honom och ställa dig till tjänst för honom? Det stället är inget annat än vårt hjärta och sinne. Människans hjärta och sinne representerar den lagerlokal där vi tryggt kan hänge oss till Gud. (41-285, 17.2.1971)

Eftersom Gud är utan form, blir slutsatsen att han måste ge större betydelse till väsen med form än till sig själv. Bara då kommer allt att börja fungera. Å andra sidan, måste vi människor sätta våra osynliga själar och Gud högre än vår egen kropp. (111-49, 18.1.1981)

1.1 I början kände vi Gud på ett naturligt sätt

Om mänskligheten inte hade fallit, och vi blivit födda av föräldrar med ursprunglig godhet, skulle det inte varit nödvändig att gräla om huruvida Gud existerar eller ej. Människan skulle ha

vetat det naturligt från födseln. Spädbarn börjar suga så snart de föds, när de förnimmer sin mors bröst framför sig. Behöver de lära sig hur de ska suga medan de är i moderlivet? De vet automatiskt hur de ska göra det.

Om människorna inte hade fallit, skulle de automatiskt ha vetat om sitt förhållande till Gud och de skulle ha odlat förhållandet med Gud och automatiskt förstått att deras position var att närma sig Gud. Men syndafallet fick människan att glömma allt. Det är därför världen tvivlar på Guds existens. Detta är ett tragisk faktum. (20-306, 14.7.1968)

Av allt det som Gud skapade i universum är människan själva mästarverket. Hur mycket av ett mästarverk är hon? Människan är ofattbart enastående. Om det är så, skulle Gud, som är absolut, då ha skapat oss människor, så att de inte förstår vad han säger, ser eller känner? (53-51, 8.2.1972)

Om, Adam och Eva, som liknade Gud, hade blivit mänsklighetens föräldrar, skulle de ha känt igen Guds konstanta närvaro inom sig genom Hans verk. Om det hade hänt, skulle ingen ha tvivlat på Gud. Om syndafallet inte hade ägt rum, skulle vi hela tiden ha kunnat känna hans närvaro. Om vi ropade på honom, skulle han ha dykt upp med detsamma. Om vi uppnår den nivån, vem kan då förneka hans existens? Inte någon. (Blessed Family - 307)

Att Gud existerar, är inte bara något vi säger. Om vi utgår från förhållandet

mellan subjekt och objekt i Principerna, behöver vi inte bevisa att Gud existerar. Vår ståndpunkt måste bli att Gud existerade innan vi kunde föreställa oss honom, och att han styr över alla våra sinnen och över allt som har något med oss att göra. Att inse detta är viktigare än allt annat. Den grundläggande regeln är att vi uppfattar något före vi konstaterar det, och inte det omvända. När vi fryser, känner vi det innan vi tänker, ”Jag fryser”. Vi tänker inte ”Jag fryser” innan vi känner kölden. Inte sant? På samma sätt, eftersom Gud existerar, måste du vara i stånd att känna hans existens med dina celler. Att vi når det stadiet är det viktiga. Frågan är med andra ord hur vi kan nå det stadium där vi kan uppleva dessa saker. (58-291, 25.6.1972)

Du borde vara i stånd att ropa ut ”Far!” även när du sover, och även när du är helt ensam. När du i ditt dagliga liv glömmer att äta eller sova, och ropar ut ”Far!”, med en djup längtan, då kommer du att kunna hålla hans hand. Magiska saker kommer att ske. När du ropar ut ”Far!”, kommer han att omsluta dig i sina armar.

Ni måste förstå att det mest dyrbara i ert liv och er tro är hur ni kan få erfara de känslor som ger er sådana djupa upplevelser. I vilken grad, hur ofta och hur många gånger du får sådana upplevelser och känslor är en måttstock på vilken nivå din tro befinner sig på. Om du har ett hjärta fullt av kärlek, och du bestämmer dig ”jag ska klara av detta”, kommer Gud att stödja dig redan innan du ber honom om det. När du känner

det, kommer du att säga "Tack, Gud!".
(58-297, 25.6.1972)

Enighetsprinciperna lär oss att Gud existerar som den osynlige, absoluta Herren, med tvåfaldig karaktär i perfekt harmoni. Som ett väsen med tvåfaldig karaktär skapade Gud Adam och Eva som manifestationer av denna tvåfaldiga karaktär. Han avsåg att bli deras vertikala centrum när de växte upp och blev knutna till varandra genom horisontal kärlek. Med andra ord, när Adam och Eva hade mognat, skulle Guds maskulina natur ha blivit en del av Adams sinne och på liknande sätt skulle Guds feminina natur ha blivit en del av Evas sinne. Det betyder inte att Gud då blev delad i två. Gud kan vara närvarande både i Adams och i Evas sinne därför att han är Herren med tvåfaldig karaktär.
(138-245, 24.1.1986)

Vi säger att Gud är ett väsen med tvåfaldig karaktär som är i perfekt harmoni, inte sant? Men jag har ännu inte talat om honom som en kärleksfull varelse med tvåfaldig karaktär i perfekt harmoni. Vi måste lägga till att han är en kärleksfull, harmonisk varelse. (223-268, 12.11.1991)

Sektion 2 Gud utan yttre form behöver en kropp

2.1 Gud skapade Adam och Eva för att anta en fysisk form

Varför behöver Gud en yttre form, en sådan som Adam? Allt Gud skapade har en yttre form, men Gud är en osynlig var-

else. Gud har överhuvudtaget inte någon form. Om vi föreställer oss honom som stor, blir han oändligt stor. Föreställer vi oss honom som liten, blir han oändligt liten. Fastän allt han skapat har fått en viss standardform från hans väsen, och även om alla ting i skapelsen manifesterar sig med en substantiell kropp som liknar hans väsen, kan Gud trots allt inte styra över dem direkt. Den substantiella världen Gud skapade behöver därför som herre ett substantiellt väsen med en karaktär och en form. Gud ämnade ha herradöme över den oändliga andliga världen samt över allt han skapade på jorden. För att vara i stånd att styra över ärkeängeln, jordiska väsen med deras olika former och även osynliga väsen behöver Gud en central aspekt för detta, d.v.s. en yttre form. Därför skapade Gud Adam. (35-156, 13.10.1970)

Guds syfte med att skapa en mänsklig varelse var att kunna ha herravälde över både den osynliga och synliga världen genom honom. Gud måste skapa ett förhållande med en varelse som har personlighet. Genom fullkommandet av Adam, Guds avbild, skulle Guds yttre form ha blivit fullkomlig. När Gud skapade Adam, ville Gud att Adams utseende, ansiktsdrag, karaktär och andra karaktärsdrag skulle likna sina egna drag eftersom Adam stod i centrum för den osynliga världen. Utan form skulle han inte kunna ha herravälde över en värld med form. (35-156, 13.10.1970)

Varför skapade Gud Adam och Eva? Han gjorde det för att ha en kropp. Som

ett väsen utan yttre form kan inte Gud uttrycka sin kärlek till sina fysiska barn utan att bli en far och mor med substantiell kropp. Guds syfte med att skapa Adam och Eva var för det första att Gud utan yttre form skulle få en kropp genom Adams kropp.

För det andra skulle han, genom att skaffa sig en substantiell form, kunna uppleva en vibrerande stöt i sitt väsen. Ord kan inte beskriva en sådan känsla. Gud ville känna glädje genom stimulan- sen från en sådan impuls.

För det tredje, eftersom Gud är den vertikala fadern på den centrala axeln, upptar han ingen plats i rummet. Därför ville han framträda också på det hori- sontala planet. (232-210, 6.7.1992)

Ni kan inte se Gud ens i den andli- ga världen. Gud är inte synlig. Kan ni se energi? Eftersom Gud är det väsen som är ursprunget till energi, är det omöjligt att se honom även i den andliga vär- lden. Han har ingen kropp. För att där- för kunna vägleda och styra den fysiska världen måste han anta en fysisk form. Vad för slags Gud är han?

Om Adam, istället för att falla, hade mognat, blomstrat på jorden och sedan kommit till himlen, skulle han ha bli- vit den Gud som fortfarande hade kvar Adams form. Följaktligen skulle Gud, som är osynlig, och den synlige Adam ha blivit ett. Då skulle Adams skratt ha blivit Guds skratt och universums skratt. (105-193, 21.10.1979)

Som en osynlig gudom kan Gud inte känna någon stimulans från detta uni-

versum. Det spelar ingen roll hur stort stimulus han upplever i sitt sinne, som en varelse utan form känner han ändå ingen inspiration. Eftersom dessa osyn- liga aspekter är desamma, kan de inte stimulera varandra. När två motsatta saker, som varmt vatten och kallt vatten kommer samman blir det en reaktion, inte sant. Gud behöver detta slags sti- mulans. (141-37, 16.2.1986)

Gud är osynlig även i den andliga världen. Han har ingen form. För att därför kunna bli en substantiell förälder till mänskligheten, måste Gud anta en form. Utan form kan han inte bli mitt- punkten. (222-337, 7.11.1991)

Guds slutgiltiga syfte med skapelsen är att få en kropp. Eftersom Gud, som inte har någon skepnad, inte kan styra den fysiska världen måste han framträ- da med en skepnad som fader och moder till hela mänskligheten. Han måste anta en fysisk form för att kunna relatera som subjekt till skapade varelser som objekt, och därigenom känna stimuli genom sina sinnesorgan. (25-342, 12.10.1969)

Även om Gud skapade den fysiska världen, kan Gud, som ett väsen utan form, inte styra över den. Han behöver därför en skepnad. Guds syfte med ska- pelsen är att anta en skepnad och bli den substantiella föräldern. Det skulle upp- nås genom Adam och Eva.

Om Adam och Eva hade uppnått fullkomlighet, skulle Gud ha kommit in i deras sinnen och skapat ett Gudscen- trerat kungadöme. Genom att etablera

detta kungadöme skulle den ursprunglige Adam ha etablerat föräldrarnas position, och samband med det, positionen som den äldste sonen. Vi skulle inte ha behövt den andre sonens domän som vi har idag. Adam själv skulle ha varit den äldste av de äldre sönerna; på samma sätt skulle Eva också ha varit den äldsta av de äldsta döttrarna. På detta sätt skulle de två barnen ha blivit föräldrar till alla mänskliga föräldrar, och samtidigt monarker i den eviga världen. (214-39, 1.2.1991)

Varför gav Gud människan en kropp? Varför förblev Han inte enbart ensam, utan skepnad? Skulle inte detta ha varit mycket bättre? Varför skapade Gud denna kropp som har orsakat så mycket problem? Gud är en gudom utan form. En sådan Gud kan inte bli förfäder till människor som har kropp. Han måste anta en fysisk form eftersom han vill relatera till sina barn som har en fysisk kropp. Det är därför Adams kropp blir Guds skepnad. På detta sätt upphöjs Gud till en ännu högre nivå, en värld i en högre dimension än Adams sinne. (223-183, 10.11.1991)

Eftersom Gud är osynlig och inte har någon form måste han manifestera sig genom att anta en form. För att härska över mänskligheten och alla ting som har en form måste Gud anta Adam och Evas form. Sedan, när väl Adam och Eva och Gud har blivit ett, blir Guds hjärta även Adam och Evas hjärta.

Ni måste inse att när Gud skulle komma in i Adam och Evas hjärta och

bli ett med dem, skulle han slutligen bli Adams inre herre eller den inre Adam. (90-194, 1.1.1977)

Varför skapade då Gud människan? Eftersom detta universum har en fysisk form gjorde Gud det för att kunna ta hand om och styra universum genom Adam och Eva, som skulle vara härskare med kroppslig form. Eftersom Gud är utan form i den andliga världen och inte direkt kan styra över universum, skapade han mänskligheten för att kunna anta fysisk form och bli den konung som kan regera över sina efterkommande, sina barn som är födda i världen.

Denna kungs ansikte var menat att vara Adams ansikte. En kung behöver en drottning. Vem är denna drottning? Eva var ämnad att bli drottning. Adam och Eva skulle bli förfäder i den himmelska världen såväl som på jorden. (199-144, 16.2.1990)

2.2 Adam är den första föfadern och den synlige Guden

Gud skapade Adam och Eva, för det första för att få en skepnad, och för det andra, för att fullkomna kärlek. Om Adam och Eva hade nått mognad och blivit en fysisk inkarnation av kärlek genom att bli ett, skulle Gud ha kommit in i dem. Han skulle då ha blivit mänsklighetens kärleksfulla förälder.

Den ideala världen skulle ha förverkligats när Adam och Eva, som föräldrar i Guds externa form, fick barn. Därefter skulle den andliga världen och den fysiska världen ha varit sammankopplade

genom människan. Följaktligen skapade Gud också människor med syftet att binda samman den andliga världen med den fysiska världen. På detta sätt skulle Gud bo i Adam och Eva genom kärlek, som mänsklighetens sanna förälder, den inkarnerade föräldern. Han skulle också framträda som förälder i form av Adam och Eva, efter det att Adam och Eva gått till andevärlden. (Blessed Family - 307)

Adam, som skapades som Guds skepnad, skulle bli den sanna förfadern till mänskligheten. Adam skulle med andra ord vara Guds inkarnation. För att Gud, som inte har någon kroppslig form, ska kunna ha herraväldet över en värld av fysiska varelser, och för att kunna se och höra i den påtagliga världen, behöver han en påtaglig skepnad. Adam var den som skapades som en inkarnation av Gud.

Vem är då Eva? Eva var Adams fru, en hustru med fysisk form. Om Adam var Guds inkarnation, skulle Eva vara inkarnationen av Guds hustru. Att säga, att den helige Guden skulle ha en fru, kanske låter chockerande, men Adam skapades som Guds skepnad och han skulle ta Eva som sin fru. Eva skulle därefter, ha varit som en inkarnation av Guds hustru. (22-279, 4.5.1969)

Gud behövde Adam och Eva för två syften. För det första var det för att göra så att Gud, som inte har någon kroppslig form, skulle kunna framträda i en yttre form. För det andra, ville han uppfylla kärlekens ideal. Adam och Eva skulle vara grund för, och den innersta kär-

nan i, Guds förmåga att relatera till den kroppsliga världen med dess synliga externa form, eftersom Gud själv inte har någon form. (92-147, 1.4.1977)

Vad gott skulle komma av att Gud, som inte har någon kroppslig form, skulle förbli ensam i himlen? En osynlig Gud har inget värde. För att vara mänsklighetens förälder måste han kunna förnimma, med en kropp. Ni måste förstå att Gud oundvikligen måste skapa Adam och Eva som varelser som kroppsligade Hans tvåfaldiga karaktär. Han måste ha en kropp i mänsklig form. (133-91, 10.7.1984)

När Gud blir en fader med kroppslig form, förenas det osynliga och det synliga. Detta symboliserar att universum blir ett. För att detta skulle hända skapade Gud Adam och Eva med en kroppslig form som representerar Guds yttre form.

Adam och Eva skulle sedan ha lyfts upp till det himmelska palatset och den himmelska tronen, där Gud skulle bo i deras hjärtan och de skulle då som kung och drottning härska över den jordiska världen och världen utan form. Med andra ord skulle Guds rike upprättas. Detta rike är ett kungarike av kärlek. Anden och kroppen kan förenas endast genom kärlek och inte genom något annat. (143-93, 16.3.1986)

Eva föddes som en prinsessa och också som Guds framtida partner i objekt-position. Gud ville göra henne till sin partner i kärlek, det vill säga, sin hus-

tru. Varför är det så? För att kunna dela sin kärlek med någon behöver Gud en skepnad. Gud har ingen form i den andliga världen. Han framträder som ljus, som solens ljus som skiner i atmosfären tjugofyra timmar om dygnet. Gud, som en varelse utan skepnad, hanterar allt uppifrån. Men han skulle känna en stor tomhet om han, när han såg ner på människorna uppifrån, alltid påmindes om klyftan mellan sig och dem; om omöjligheten att han, utan kroppslig form, själv skulle kunna ha dem, med kroppslig form, som sin kärlekspartner.

Av denna anledning skapade Gud, som inte har någon kroppslig form, Adam och Eva att ha kroppslig form. De är skapade som hans absoluta verk, som hans partners, sprungna ur hans kärleksideal. Vilken form är det Gud antar? Gud antar Adam och Evas form. Gud är fader på ett inre plan och Adam är fader på det yttre planet; Gud är förälder på ett inre plan, och Adam och Eva är föräldrar på det yttre planet. (199-361, 21.2.1990)

Gud skapade himmel och jord för att kunna dela sin kärlek med någon. Gud, som själv inte har någon skepnad, för fram en man och en kvinna på scenen som inkarnationen av sin eviga kärlek. De som han för fram som kärlekens centrala inkarnation är mänsklighetens sanna förfäder och godhetens Sanna föräldrar. Ni har inte haft sanna föräldrar, men i dag har *Unification Church* Sanna föräldrars doktrin. (38-173, 3.1.1971)

Varför skapade Gud Adam och Eva? Gud, som inte har någon kroppslig

form, kan inte ha herraväldet över denna substantiella värld. Den formlösa osynliga gudomen kan inte härskas över den synliga världen av skapade varelser – universum. Av denna anledning måste Gud förvärva en kropp, med kärlek som grund. Detta är orsaken till att Han skapade. När Han antar en skepnad centrerad på kärlek, kan han känna inre och yttre stimulans. Stimulans uppstår. (166-232, 7.6.1987)

Eftersom Gud är osynlig och inte har någon skepnad, representerar de Sanna föräldrarna hans form. Sanna föräldrar är föräldrar på den personliga nivån, familjenivån, stamnivån, folknivån och nationsnivån. I framtiden kommer Guds vilja att visas i form av de Sanna föräldrarna i andliga världen. (98-224, 1.8.1978)

Denna lära markerar storheten hos *Unification Church*. Storheten hos Reverend Moon är att Gud önskar anta hans form. (166-232, 7.6.1987)

Gud är utan form. Gud, som inte har någon skepnad, framträder nu som en Gud med form. Vad är då denna påtagliga Gud? Det är det vi kallar Sanna föräldrar, som inte har fallit. (201-83, 4.3.1990)

Slutligen, eftersom Gud är andlig och utan form, kan människor varken direkt ta emot vad han lär ut, eller ta emot upplevelsen av pånyttfödelse från Gud. Därför upprättade Gud centralgestalter, så att människor kan undervisas och uppleva pånyttfödelse genom dem. De Sanna föräldrarna är dessa

centralgestalter, kroppsligen och andligen. (91-101, 3.2.1977)

Vad var Guds syfte med att skapa Adam och Eva? Som människor har vi en kropp, men det har inte Gud, som är osynlig. Utan skepnad kan inte Gud styra över den andliga och den fysiska världen. Följaktligen, även fast Gud existerar, om han vill manifesteras sig som mänsklighetens förälder, måste han anta en skepnad. Guds representanter, med denna skepnad, skulle ha varit Adam och Eva. Gud skulle framträda genom att anta den syndfria Adams och den syndfria Evas form. Därför, eftersom Adam och Eva är mänsklighetens första förfäder, skulle de också vara som Gud, som härskar över himmel och jord. Adam och Eva skulle vara Gud i kroppslig form; det vill säga de hade ansvaret att regera över världen i en position som föräldrar, och skulle anta den yttre formen hos Gud som bor i den eviga osynliga världen. (133-91, 10.7.1984)

Guds syfte var inte endast att Gud och människor skulle fullkomna en vertikal kärleksrelation som subjekt och objekt. Han ville också, med fullkommandet av deras vertikala kärlek som bas, förverkliga Adam och Evas horisontala kärlek.

När Gud framträder som förälder på ett inre plan, och när Adam och Eva som föräldrar på det yttre planet uppnår fullständig enighet med honom, i det ögonblicket förverkligas kärlekens ideal. Som den osynlige föräldern blir Gud den evige föräldern i den synliga världen, genom att anta Adam och Evas

form. Vid denna tidpunkt skulle Adam och Eva bli de sanna föräldrarna och de sanna förfäderna. (135-10, 20.8.1985)

Sektion 3 Gud är en personlig Gud

3.1 En personlig Gud med intellekt, känslor och vilja

Idag säger många kristna att eftersom Gud, som är Skaparen, är en unik och absolut varelse som har positionen som den Högste och en varelse med enastående godhet, kan han inte ha en relation med människor som han skapat, det vill säga, med skapade varelser. Med andra ord, säger de att hans skapelser är profana, medan han däremot är absolut och gudomlig. Men från kärlekens synvinkel, spelar det ingen roll hur upphöjd och god Gud är, och det spelar ingen roll hur lågt stående hans skapelser är, de måste ändå ha samma karaktär som Gud, om de ska kunna ha en relation av kärlek. De måste ha samma hjärta. Det betyder att Gud måste ha samma personliga kvaliteter som en människa. (138-245, 24.1.1986)

Vilket slags gudom är Gud? Han är en personlig Gud, med intellekt, känslor och vilja. Eftersom det som denna personliga Gud önskar mest är kärlek, skapade han människor som sin kärlekspartner. Detta är ett förbluffande faktum. (143-149, 17.3.1986)

Hur formade Gud, som är ursprunget till allt, människor? Han gjorde oss

lik honom själv. Han gjorde oss till sin avbild. Detta betyder att fadern liknar oss, på samma sätt som vi liknar fadern. Detta leder oss till svaret. I vårt sökande att nå kunskap om Gud, vad kan vi tänkas finna om hans natur? Om vi drar slutsatsen, ”han är ungefär som jag”, kommer vi att ha helt rätt. (127-233, 15.5.1983)

Vem tror du Gud liknar? Om det är kärlek som Gud behöver, kommer han att älska något, som liknar honom, eller kommer att honom älska djur, som inte liknar honom? Gud behöver en partner som han kan tycka om, och som han kan dela kärlek med. Om människorna verkligen är Guds partner, så kan vi dra slutsatsen, när vi ser på den mänskliga rasen, att Gud måste vara en personlig Gud. Alla hans beståndsdelar måste kunna harmoniera till hundra procent med mänsklighetens. Gud måste vara den som skänker harmoni till alla beståndsdelar i kroppen och sinnet. Det är därför som Gud måste kännetecknas av intellekt, känslor och vilja. (162-271, 17.4.1987)

Om Gud finns, vilket slags relation har han med människor? För att ha en relation med människor, måste han vara en personlig Gud. Och för att vara en personlig Gud, måste han likna människor.

Människor kännetecknas av ett sinne och en kropp. Då måste Gud, som deras skapare, ha liknande kännetecken, om han ska dela ett gemensamt syfte med dem. Denna punkt markerar ursprung-

et till begreppet tvåfaldig karaktär. (167-243, 21.7.1987)

Tror ni att Gud har en personlighet som människor har? Om han liknar en person, tror ni att han är en man eller en kvinna? Tror ni också att han har ett sådant organ som kännetecknar alla män, eller inte? Vilket slags inre natur sa jag att Gud har? Som en varelse med tvåfaldig karaktär, tror ni att han har både de konkava och konvexa delarna? Har ni funderat på det? (181-203, 9.10.1988)

Tror du att Gud skrattar? Har du sett Gud le? Tror du att Gud har ögon? Tror du att han har en näsa? Hur är det med mun eller öron? Har han en kropp? Om du undersöker kristendomen noggrant, kan du se att kristna inte har någon känsla för detta. De vet inte, om Gud har ögon. Om du frågar dem: ”Har du verkligen sett hans ögon?” så vet de inte. Om du frågar dem: ”Vem är Gud lik?” kommer de att svara: ”Vad menar du? Gud liknar sig själv”. Vad är det för ett svar? Vem är Gud lik? Sina barn. Därför måste Gud vara en personlig Gud. Som en personlig Gud begär han den allra högsta karaktärsstandard av oss. Vad ligger till grund för den högsta karaktärsstandard? Den mäts inte av pengar eller av makt, utan av kärlek. (182-59, 14.10.1988)

Om Gud finns, måste han vara en personlig Gud; Han måste vara som en person. Som en personlig Gud måste han ha intellekt, känslor och vilja. Baserat på dessa kännetecken, måste alla hans känslor, all hans längtan och alla

de mål han upprättar enligt sin vilja, bli konkreta. (174-162, 28.2.1988)

Gud vet allt. Han är den allenarådande härskaren med kunskap och makt; Han är allvetande och allsmäktig. Dessutom är han allestädes närvarande; ingen plats saknar hans närvaro. Vad är det han behöver? Diamanter? Han kan göra dem när som helst. Guld eller juveler? Nej. Vad Gud behöver är kärlek. Om Gud var ensam, skulle han då säga ”åh, jag har så mycket kärlek, och det är fantastiskt”? Vad är det som Gud behöver? Om Gud är en personlig Gud, då måste han ha en mun, eller hur? Därefter måste han också ha en näsa, ögon, öron, händer, fötter, och en själ och ett hjärta. Om Gud är som en person då bör han ha dessa kännetecken. (142-30, 3.3.1986)

Vilket slags person är Gud? Han är allvetande, allsmäktig, allestädes närvarande och skulle kunna förstöra eller rädda världen med bara ett ord. Men vi vill inte ha en sådan Gud. Vilket slags Gud önskar vårt ursprungliga sinne? Vi skulle vilja ha någon om vilken vi kan säga: ”Jag kan inte annat att älska honom mer än min egen far och mor. Även om vi har en rättfärdig kung eller president i vårt land, är han till och med högre, än vad de är.” Presidenter ändras var fjärde år; de är både goda och dåliga och följaktligen svåra att respektera. (147-271, 1.10.1986)

Om Gud existerar och han kom till vår värld i dag, så måste han vara en Gud med intellekt, känslor och vilja.

Hur kan det komma sig? Därför att det är så människor är. Hans intellekt, känslor och vilja, baseras dock inte på någon mänsklig standard utan på den himmelska standarden. (9-291, 12.6.1960)

Kan Gud som är absolut vara ledsen? Kan den allvetande och allsmäktige Guden undvika ledsenhet? Kan han relatera till sorg? Dessa är allvarliga frågor som jag inte kan ta lätt på. Vi kan inte ha kvar det synsättet att Gud, som är absolut och är far till mänskligheten, ändå aldrig upplevt sorg. Det finns en logisk motsägelse här. Den distanserar helt Gud, som är fadern, från sina barn; de som har intellekt, känslor och vilja, och som upplever känslor av glädje, ilska, sorg och nöje. Därför måste Gud vara det subjekt som kan känna glädje, ilska, sorg och nöje – till och med mer än vi kan. (203-288, 27.6.1990)

Det finns inte någon religiös organisation som korrekt vittnar om Gud. Om du talar om Gud, är det detsamma med buddism och konfucianism; de blir mållösa. De känner inte den personlige Guden som har intellekt, känslor och vilja. *Unification Church* påstår att det finns enighet mellan Gud och människor. Detta är ett storartat begrepp. (227-112, 11.2.1992)

Medlemmarna i *Unification Church* kan vara stolta över det faktum att vi känner Gud mycket väl. Vi känner Gud mycket väl. Gud är både en personlig Gud med intellekt, känslor, och vilja och det subjekt som initierar kärlek på sam-

ma gång. Vi vet detta klart och tydligt. Vi vet att kärlekens Gud är det himmelska hjärtats innersta centrum och vi vet att det himmelska hjärtats innersta inte kan vackla. (210-314, 27.12.1990)

3.2 Vi behöver en personlig Gud som vi kan vara ett med

Förutom intellekt, känslor och vilja har Gud sina egna förhoppningar, omständigheter och sitt hjärta. Vilka är Guds förhoppningar, omständigheter och hjärta? Vi behöver känna till dessa grundläggande fakta, innan vi kan betrakta mänsklighetens situation. Beväpnad med denna kunskap, kommer du att helt naturligt och omgående förstå människors ursprungliga önskan. Hur då? Genom att mänsklighetens syfte är Guds – och Guds syfte är mänsklighetens. De som förstår människors omständigheter, förhoppningar och hjärta kan också förstå Guds. (151-208, 15.12.1962)

Vi kan inte tala om kärlek, om inte Gud är en personlig Gud. Gud måste ha samma kvaliteter av känslor och karaktär som människor. Kristendomen är ensam bland religioner att ha uppenbarat detta slags Gud. De tidiga kristna kallade Gud ”far”. Att bli fri och kunna kalla Gud ”far” markerade en stor religiös upptäckt. Min förklaring av Gud som en far, både på ett inre och på ett yttre plan, som strävar efter att skapa en enande auktoritet genom kärlek, inkarnerad i substansiell form, tar diskussionen upp till en ny nivå. Men den kristna

upptäckten av Gud som fadern är häpnadsväckande. Dessutom har den skapat grunden på vilken Guds natur, i kärlek, fredligt kan diskuteras och undersökas. Kristendomen har också fört fram monoteismen. Av dessa anledningar som jag ser det, tjänar kristendomen som den globala religion som kan förena världen. Den banar vägen till att förena världen. (139-239, 31.1.1986)

Även om det finns många religiösa vägar i dag, har inte en enda religion trätt fram under historiens gång, som kan tränga ända in i hjärtat. Men eftersom Gud existerar, måste en sådan religion oundvikligen framträda. Några religioner instruerar i social etik och moral och andra undervisar om den oändliga andevärlden. Men det måste finnas en religion som kombinerar läran om etik och moral med de, som beskriver världen utan kroppslig form, och som förenar dem genom den nödvändiga kärnan av ett enat hjärta. Jag har sökt efter en sådan religion, och det är kristendomen. Kristendomen är en hjärtats religion. Genom syndafallet förlorade människorna Gud och glömde att Gud är vår far. Vi förlorade de substantiella Sanna föräldrarna, och kristendomen är den religion som kan återinföra dem. (9-140, 1.5.1960)

Den slutgiltiga destinationen för filosofin är upptäckten av Gud. Vilket slags Gud är han? Han är absolut, oföränderlig och unik. Med upptäckten av Gud, kommer vi att finna, att han måste vara en personlig Gud, någon som behövs av

människor. För att ha en relation med oss måste Gud vara en personlig Gud som delar de inre och yttre aspekterna av alla vår tankar, ideal och vilja. Han måste vara någon, som djupt kan relatera till oss och alla våra aspekter; emotionellt, viljemässigt, eller intellektuellt. Annars har han ingenting att göra med oss. Ur denna synvinkel, på grundval av premissen att han måste vara en Gud vars karaktär inkluderar en människoliknande karaktär, har filosofin inte tagit med Gud i beräkningen. (138-142, 21.1.1986)

Vem liknar Gud? Sina söner och döttrar. Vilka är ni? Ni är Guds söner och döttrar. Ni liknar Gud. Och Gud är en personlig Gud. Kan Gud bara vara en oformlig massa? Vad som är förbluffande med kristendomen, är att den har talat om en Gud med känslor och personlighet när det gäller hans karaktär och kärlek, och hans intellekt, känslor och vilja. Detta är en stor sak. Kristendomen har också fört fram monoteismen. (177-274, 20.5.1988)

Om Gud är en personlig Gud, tror ni då att Gud behöver kärlek? Eftersom vi människor föds som Guds söner och döttrar och kallar Gud för ”far”, behöver vi fadern, precis som han behöver oss, och fadern behöver oss, precis som vi behöver honom. (184-199, 1.1.1989)

Om Gud är en personlig Gud, vad kan länkas samman med honom? När du säger ”Gud”, talar du om något högtstående, eller hur? Kan din kropp då

länkas samman med honom? Nej. Det är ditt hjärta som är sammanlänkat med Gud. Människor ska leva med sitt hjärta inriktat på den vertikala axeln – ursprunget, den personlige Guden. Precis som jorden roterar runt sin axel och rör sig dag för dag, på sin 365-dagars resa runt solen, bör vi leva med Gud som vår vertikala axel. Detta är hur vi borde se det. (194-154, 22.10.1989)

Att Gud existerar leder oss naturligt fram till slutsatsen att denna värld inte har något hopp om framtiden, om inte Guds plan avancerar och går i uppfyllelse. *Unification Church* har trätt fram vid denna tid i historien, för att erkänna Gud som en personlig Gud med ett fullkomligt intellekt, fullkomliga känslor och fullkomlig vilja, och för att arbeta med honom för att förverkliga den ideala världen med hjärtat i centrum. *Unification Church* klargör, för första gången, relationen mellan Gud och mänskligheten. (213-302, 21.1.1991)

Sektion 4 Gud är vår far

4.1 Gud och människor relaterar som förälder och barn

Gud och människor relaterar till varandra som förälder och barn, men hur kom denna relation till stånd? Om du söker djupt efter sanningen och frågar vad universums centrum är, kommer du att få svaret att det finns i relationen förälder – barn. Vad är universums centrum? I korthet är det relationen mellan förälder och barn. (48-208, 19.9.1971)

Du kan be och fråga Gud: ”Vad är himlens och jordens centrum och vad är roten till universum”? Han kommer att säga, att det är relationen mellan en far och hans söner och döttrar, relationen förälder – barn. Människor, som är okunniga om detta, kommer att tro att med detta menas relationen mellan en fysisk far och mor och deras söner och döttrar, men vi talar om den grundläggande relationen med Gud. (19-158, 1.1.1968)

Gud skapade människor, därför att det inte ger någon stimulans att vara ensam. Glädje uppstår genom en relation. Ensam kan du inte ta emot den stimulans som glädje ger. När vi står i positionen som Guds partner, kan vi slutligen ta emot den högsta kärleken, och Guds inre natur blir substantiell. Om Gud är sorgsen, kommer mänskligheten oundvikligen att vara sorgsen. Av denna anledning, är relationen mellan Gud och människor, en ödesmättad relation som inte får brytas. Hur grundligt du än undersöker detta, kommer det att bli din slutsats. (God's Will - 279)

Jag sade att Gud och människor befinner sig i en relation som förälder – barn. Vad är då så speciellt när det gäller denna relation? Den högsta platsen, där en far och son kan mötas, är den centrala punkt där deras kärlek, liv och ideal möts. Kärlek, liv och ideal finns då på ett ställe. På denna plats, är Gud kärlek, och det är vi också; Gud är liv och det är vi också; och Guds ideal är våra ideal. Den första plats, där dessa saker

kan upprättas, är i relationen förälder – barn. (69-78, 20.10.1973)

När Gud ger oss kärlek, hur mycket skulle han vilja ge? Guds kärlek har inte en fast gräns. Han önskar att ge oändligt mycket. Även när han har gett allt, säger Gud fortfarande, ”på grund av dig, vill jag leva i dig”. Vad är det nödvändiga element som gör detta möjligt? Det är kärlek. Gud skulle vara lycklig att leva som en tjänare, om detta liv levs i kärlek. En far skulle känna glädje, även om han ser sin älskade lille sons avföring på matbordet. Kärlek överstiger lagen.

Gud har oavbrutet fördjupat sin kärlek till människorna, men det betyder inte att han kommer att klaga och säga: ”Har jag inte gett dig allt utan reservation? Varför ger du inte tillbaka? Hur kan du vara så här?” Den absoluta kärlekens Gud är fortfarande frustrerad för att han inte har kunnat ge all den kärlek som han skulle vilja. Gud kan inte på ett absolut sätt hävda sig i våra liv. Om Guds syfte med att skapa människan, var att ge fullkomlig kärlek, skulle Gud fortfarande vilja ösa sin kärlek in i den mänskliga världen, även om han har varit förbjuden att göra så fram till nu. Ju mer vi tänker på Gud, som någon som ger så ovillkorligt, desto bättre känns det för oss. Om Gud var någon som sa, ”jag har gett allt, så nu ska du ge tillbaka”, då skulle vi inte behöva honom. (36-77, 1970.11.15)

Gud är människornas far, och människorna är Guds söner och döttrar.

Han skapade dem, genom att investera sitt inre, sitt kött och blod i dem. Om de drar i Gud, kan Gud inte annat än följa. (20-207, 9.6.1968)

Gud skapade för kärlekens skull. Det är därför Gud tycker om att se en man och en kvinna som älskar varandra. Av denna anledning framträder Gud i den existerande världen som det innersta av kärlek. (86-82, 7.3.1976)

Ett barn är frukten, manifestationen av föräldrarnas kärlek, en förlängning av deras liv och förkroppsligandet av föräldrarnas ideal. Barn föds på grundvalen av föräldrarnas kärlek, liv och ideal; följaktligen, ju mer föräldrarna ser dem, desto mer älskansvärda blir de, ju mer de blir ideala människor att relatera till, desto mer vibrerande blir deras liv. (69-78, 20.10.1973)

Människor föds genom en kärleksrelation som Guds absoluta partner. Det är här Gud blir fadern och vi söner och döttrar. Om det finns en plats högre än denna, skulle det mänskliga begäret vilja uppta den positionen, eftersom det mänskliga begäret söker det bästa. Om det finns något bättre, måste Gud ge det till oss. Från denna synvinkel är Gud säkerligen mänsklighetens fader, och människorna är hans söner och döttrar. (48-205, 19.9.1971)

Det står helt klart att Gud inte skapade oss utan värde. Om han hade gjort det, skulle han vara en egendomlig Gud. Eftersom Gud är absolut, vet han allt; om

han hade skapat oss, utan att veta dessa saker, skulle han vara en ofullständig Gud. Men Gud är absolut, och följaktligen skapade han oss som sin absoluta partner. (54-87, 20.3.1972)

Vilket slags varelse är Gud, Skaparen av himmel och jord? Han är en varelse av yttersta godhet, roten till allt och kärlekens herre. När han därför hade skapat himmel och jord, ville han ge alla de dyrbara sakerna i hela universum till mänskligheten.

Om det finns någon som Gud helt kan tro på, älska och anförtro allt till, kommer han att vilja ge de mest dyrbara saker till honom helt och fullt. (13-247, 12.4.1964)

Om Gud är vår far, kan han inte ha önskat att skapa oss medelmåttiga eller odugliga. Eftersom han skapade oss att stå i en jämlik position, på samma nivå som Gud, som är allvetande och allsmäktig, söker vårt samvete det högsta och bästa. (53-224, 28.2.1972)

Om Gud är en absolut varelse, varför skapade denna absoluta varelse människor? Det var inte för pengar, kunskap eller makt. Han skapade människan, därför att det var det enda sättet på vilket han kunde uppleva kärlek. Ur denna synvinkel bildar Gud, som fadern, och människorna som hans söner och döttrar, ett förbund. När banden i detta förbund knyts, kan absolut ingenting bryta denna relation av kärleksfull enighet mellan Gud och mänskligheten. (137-57, 18.12.1985)

När Gud skapade människorna, lade Gud ner hela sitt hjärta för att forma dem att bli de mest dyrbara, ideala och mest fullkomliga varelser. Gud skapade Adam och Eva, och ville finnas till för deras skull, inte sin egen. Den tid då Gud levde för sin egen skull avancerade fram till den tid, då han fanns till för sitt objekts skull. En ideal varelse lever inte för sin egen skull; en ideal varelse lever för andra, för sin partners skull, sitt objekt. Denna princip är den grundläggande kärnan i universum. (69-81, 20.10.1973)

Det spelar ingen roll hur stor, absolut, allvetande eller allsmäktig Gud är, han kan ändå inte vara lycklig ensam. Orden ”lycka” och ”bra” mister sin betydelse när du är ensam. Du kan bara säga att det är bra, eller att du är lycklig, när du är i en relation med en partner. Finns det någon som säger att han är lycklig när han är ensam? Oavsett hur allvetande och allsmäktig Gud är, är han inte lycklig när han är ensam. Låt oss säga att en bra sångare sjunger en sång alldeles för sig själv. Kommer han att vara lycklig? Han behöver någon som lyssnar till sin sång. Han kommer endast att vara glad, när givande och tagande finns. På samma sätt behöver Gud också en partner, ett objekt, för att uppleva glädje. (65-20, 13.11.1972)

Gud skapade, genom att fullständigt investera sig själv, sitt kärleksobjekt, därför att han behövde ett objekt att älska. Du kan inte älska alldeles själv. En absolut varelse kan inte heller älska

utan ett kärleksobjekt. Följaktligen skapade Gud människan som ett sådant kärleksobjekt. Han skulle därför inte skapa dem utan omtanke. Bibeln avslöjar att han skapade dem genom Ordet, men han slappnade inte av i sitt arbete. Han skapade dem genom att investera sig själv till 120 procent, hundratals gånger, genom ytterst stora vedermödor och svårigheter. (197-164, 13.1.1990)

När de kristna tänker på Guds skapelse av himmel och jord, fokuserar de på Guds allvetande och allsmäktighet och tror därför att han helt enkelt skapade genom sina ord. Skapelsen kom emellertid inte till genom någon typ av magi. Han skapade sina söner och döttrar, genom att investera hela sin varelse med ett uppriktigt hjärta. (65-20, 13.11.1972)

Det är därför vi älskar honom. Om vi jämför med oss själva kommer vi inte att helt älska något som vi inte har gjort vårt yttersta för och har gett vårt kött och blod. Vi gör något till ett objekt för våra innersta förhoppningar, endast när vi har investerat vårt kött och blod, våra innersta tankar och kärnan av hela vår varelse.

Var placerade Gud den ideala startpunkten för skapelsen? Han säger inte till oss att ge allt vi kan för hans skull. Istället för att försöka absorbera oss, genom att säga, ”visa mig hängivenhet” investerar han sig själv. Han kräver inte av någon att ”visa hängivenhet” utan investerar själv. Med andra ord placerade han startpunkten för idealet på principen att finnas till för andra. Det

var därför Gud investerade sig själv för mänsklighetens skull. Gud existerar för mänskligheten. (78-111, 6.5.1975)

Vad menade Gud när han sade, ”jag är kärlek”. Han lärde oss att vårda kärlek natt och dag, medan vi arbetar, vilar, dansar eller gråter. På samma sätt kunde han säga, ”jag har kärlek, jag innehar kärleken i dess helhet”. Att inneha kärlek i dess helhet skulle betyda att allt investerats i den. Den som vårdar kärlek mest är Gud. Han innehar kärleken fullständigt. När vi har smakat den, kan vi inte släppa taget om den, ens om det gäller liv eller död. (44-188, 7.5.1971)

Som en allvetande allsmäktig och allestädes närvarande varelse, vill Gud inte gömma undan någonting för bara sig själv; Han saknar ingenting. Även om han har allt, om det finns en sak han värderar högst och är mest stolt över, är det kärleken. Det finns ingenting som han behöver förutom kärlek. (108-223, 16.10.1980)

Var börjar fullkommandet av skapelsens ideal? Det startar inte med Gud, utan med människorna. Det börjar med skapelsen, därför att skapelsens ideal förutbestämmer detta. Mänskligheten står i skapelsens centrum. Av denna anledning finns det inte någon fullkomlighet för Gud utan mänsklig fullkomlighet. Det är så för att Gud och mänskligheten är ett. (149-9, 1.11.1986)

Vad är det som gör oss ett med Gud och hans vilja? Vad är det som kan för-

ena oss med den centrala kärnan av den vilja som är fullbordad, i stället för den vilja som fortfarande befinner sig i utveckling. Är det Guds allsmäktighet? Allsmäktighet fungerar inte. Är det hans fullständiga auktoritet? Nej. Kan det vara att han är allestädes närvarande? Återigen nej. Vad kan det då vara? Gud är levande och bor i världen utan substans som överskrider tid och rum. Vad är centrum i hans liv? Det är inte hans oändliga makt, att han är allestädes närvarande, hans fullständiga auktoritet, eller något sådant. Gud lever med kärleken som sitt centrala fokus. Det är så jag ser det. Han har levt fokuserad på kärlek från början och genom det nuvarande förloppet, och han kommer att göra så i evighet. Detta är därför att Gud känner glädje, när han har ett sant kärleksobjekt. (126-223, 24.4.1983)

Eftersom Gud är absolut, allvetande och allsmäktig, har han ett lager av kärlek som fyller på sig själv, även efter det att han ger och ger. Om vi skulle stjäla en massa kärlek från Guds lagermagasin och ge ut den dag och natt, skulle Gud då bestraffa oss, och säga ”du din skurk, din kärlekstjuv!”? Eftersom Gud är allvetande och allsmäktig, kommer han i stället att säga: ”Ok, gör det! Det är bra. Ta så mycket du vill. Fortsätt med det för alltid. Även när du har varit här i mitt lager, finns det fortfarande lite kvar. Det är det som gör mig till Gud. Det är det som gör mig till det ursprungliga subjektet!” Han kommer att säga: ”Jag är ursprunget, och det ursprungliga subjektet måste ha mer än vad han kan ge

till sitt objekt. Som subjekt måste jag ha mer än vad jag kan ge till dig som mitt objekt; annars skulle jag inte vara Gud. Det är så jag är!” Han kommer återigen att säga: ”Om du vill stjäla kärlek från mig, och fördela den som om du vore min kärleks kraftkälla, kommer jag att ge dig så mycket du behöver”. Om du därefter säger: ”När den tar slut, vill jag få mer så jag kan koppla mig själv till din pipeline av kärlek”. Gud kommer att säga: ”Gör det om du vill!” (116-240, 1.1.1982)

4.2 Gud är den person som är dig närmast

Vilken är den högsta form som kan förkroppsliga alla sanningar? Det är föräldrar, man och hustru, och barn. Det finns ingenting högre. Vad är då sanningens centrum? Det är kärlek. Baserat på denna princip, vad är då centrum för den högsta sanningen? Vi säger att Gud är den slutgiltiga källan till sanning, godhet, kärlek och liv. Vad betyder allt detta? Allt pekar på samma punkt – upprättandet av sanning kräver kärlek och liv. Av denna anledning är Gud den djupaste kärnan, den slutgiltiga källan till liv, kärlek och sanning. Vilket slags varelse är då Gud? Han är både vår far och mor. Föräldrarna är kärnan. Ur denna synvinkel blir Gud helt enkelt en person. (21-183, 20.11.1968)

Gud bör ha ett vitt skägg. Det skulle passa honom bra. Då Gud skulle stryka över sitt skägg, och om hans son skulle säga, ”jag tycker om ditt långa skägg”,

då skulle hans skägg bli långt, och, om sonen skulle säga, ”jag tycker om ditt skägg kort”, skulle det bli kort.

Eftersom Gud är allvetande och allsmäktig, ser hans ansikte grovt ut när han relaterar till människor. För Adam, som tycker om maskulina drag, kommer Guds ansikte att se maskulint ut. För kvinnor som Eva, kommer han att ha ett utseende som kvinnor kan tycka om. (110-281, 1.1.1981)

Tror du att Gud fanns till före skapelsen av himmel och jord, eller inte? Hur gammal tror du att Gud är? Det är ok för de som bara kan räkna upp till sjuttio att säga att han är sjuttio år gammal. Åt sådana människor kommer Gud att skrocka, ”Hå, hå; Jag är sjuttio år gammal”. När någon, som endast kan räkna till fem, frågar honom hur gammal han är, kommer han att säga, ”Hå, hå; Jag är fem år gammal” – därför att de inte känner till mer än så. Det spelar ingen roll hur många nummer det finns, Gud kan inte beskrivas med något nummer. Han är bortom nummer. Detta gör dig lycklig, inte sant? Det är så vår Gud är. (173-252, 1.2.1988)

Gud tycker också om att skämta väldigt mycket. Han tycker om humor. Vem tror du är den store kungen av humor? Det är Gud. Han har en god känsla för humor, därför att han är allvetande och allsmäktig. Vem är den store kungen som kan få andra att skrattande rulla omkring tills de spricker och faller ihop? Det är Gud. Jag säger att denna stora kung är Gud. (171-148, 1.1.1988)

Externt liknar Gud en man, och på det inre planet liknar han en kvinna. Medan Gud är stark, allvetande och allsmäktig, har han också ett barmhärtigt hjärta som kan brodera blommor på Buddhas leende.

Han har säkert också ett hjärta som den mest feminina kvinnan. Bara då kommer dessa två sidor att ha liv. (206-49, 3.10.1990)

Gud är den stora herren i universum, allvetande och allsmäktig. Han är en varelse som inte saknar någonting och som har mycket makt. Men om en kärleksfull och vördnadsfull son skulle tränga sig in i hans famn, utan att fråga, skulle han då skrika, "Hörru du! Hur väl känner du mig egentligen? Vad gör du?". Gud kanske skulle försöka stoppa honom, men om sonen skulle ignorera Guds protester och fortsätta att tränga sig in, precis som han en gång trängde sig in för att ligga ihopkrupen i pappans famn, och säga: "Jag vill lägga min hand på ditt bröst, precis som jag brukade röra min fars famn för länge sedan". Vad skulle Gud göra då? Skulle han bli kränkt? Som far skulle han bli mycket lycklig.

När barn växer upp, lämnar de sina föräldrars famn, beger sig ut från huset, och går över floder och berg. Men när dessa barn kommer hem och går över dörrtröskeln, sätter på sina gamla kläder och försöker komma till pappas famn, känner sig pappan då glad eller irriterad? Även en farfar på sin dödsbädd skulle bli lycklig, och säga: "Kom, låt mig röra vid dig". (169-76, 25.10.1987)

Gud är Skaparen. Vad finns det som kan läggas till hans existens? Vad finns det för honom att ta till sig? Om något ska växa sig större, måste det ta något till sig och absorbera något, eller någon måste lägga till något. Med andra ord, antingen måste det absorbera något själv, eller så måste någon annan komma och lägga till något. Men när det inte finns någonting att fylla på för Gud själv, och ingenting finns för honom att ta till sig, hur kan Gud växa sig större på egen hand? Detta är en viktig fråga. Jag har inte diskuterat den därför att om jag gjorde det, skulle ni samtala om det på ett vårdslöst sätt och orsaka problem. Så var vänliga och studera detta. Jag ger detta som en hemläxa. Forska om detta; skriv en uppsats, så kommer jag att betygsätta den. (218-263, 19.8.1991)

Hur tror du att Gud som är absolut ursprungligen blev till? Tror du han plötsligt föddes, och kom fram snabbt? Är du inte nyfiken på detta? Om vi talar om detta, kommer de kristna att säga, "Åh, Skaparen är helig, och detta är en oerhörd förolämpning". Sluta upp med de där dumheterna! Är du inte nyfiken på om Gud föddes eller om han alltid har existerat som han är? Vi behöver ha en logisk bas att stå på.

Dr. Yoon! Hur kom Gud till? Bör inte någon som har doktorerat i fysik veta detta? Är det inte en skam, om innehavaren av en doktorsgrad håller för sitt ansikte på det där sättet? Medlemmarna i *Unification Church* kan bara säga, "Gud existerar bara naturligt, av sig själv", men så är inte fallet. Gud själv

måste också ha utvecklats. Detta är det korrekta svaret. (218-263, 19.8.1991)

Vad är det som har makt att skapa sådan oförliknelig skönhet? Gud måste ha studerat detta. Även om Gud är allvetande och allsmäktig, om han är en personlig Gud och är som en människa, kommer han, när han relaterar till någon med kärlek, att vilja att gå in i denna kärlek och fridfullt sova där. Gud kan inte alltid hålla sina ögon vidöppna, och säga, ”din dum-bom, vila inte. Arbeta med återupprättelsen genom gottgörelse dag och natt”. Det är Guds princip, eller hur? Det är precis som att andas. Om du andas ut, måste du andas in. Gud måste också vila efter arbetet. Det är därför att han vill känna tillfredsställelsen av vila som Gud arbetar. Allt som har med Gud att göra har att göra med den ömsesidiga relationen av givande och tagande. (164-70, 26.4.1987)

Om Gud finns, vilket slags varelse är Han? Han är allvetande, allsmäktig, och hans närvaro genomsyrar allt. Det är bra. Han är allvetande, allsmäktig och allestädes närvarande, och han kan göra vad som helst. Men hur mycket makt han än har, och hur bra han än är på allt, vad skulle hända, om han sa till andra att enbart tjäna honom? Det måste finnas miljarder av människor som lever i andevärlden; om Gud sade till dem, ”jag är allvetande, allsmäktig och absolut, och ni måste tjäna mig absolut”, vad skulle hända? Hur skulle det vara om alla endast måste tjäna Gud?

Att döma av det innersta av vårt samvete, skulle vi inte kunna leva så på lång sikt. Det skulle oundvikligen skapa konflikt. Ditt hjärta kommer oundvikligen att hamna i konflikt med detta i framtiden. (138-75, 19.1.1986)

Den enda partner, som Gud kan älska är oss – människor. Gud kan inte skapa en annan Gud. Varför det? Du kanske tycker att Gud, som är allvetande och allsmäktig, kunde skapa en annan Gud som är precis som han själv. Detta kanske är möjligt, men vad skulle detta resultera i? Den andre guden skulle äta med honom och följa honom runt; de skulle arbeta tillsammans och stå tillsammans. Om Gud satte sig ner, skulle den andre guden sitta ner tillsammans med honom. Hur skulle det vara om de agerade exakt lika under hundratals miljoner år? Fundera på det. Så instängda de skulle känna sig! Deras ögon skulle vända sig ut och in på mindre än en dag. Och hur skulle de tala med varandra? Hur många dagar tror du att de skulle tala med varandra? Kanske inte ens i tre dagar. De skulle säga, ”allting är precis likadant! Det är urtråkigt”. (141-26, 16.2.1986)

Vad är religionens centrum? Det är Gud. Naturligtvis har Gud många namn, men namnet spelar ingen roll. Gud kan inte vara två. Roten är en, därför är Gud en. När människor talar om Gud, kallar de honom för olika namn, därför att varje nation har ett annorlunda språk. Ändå är den ursprungliga varelsen en. (210-199, 23.12.1990)

Himmel och jord kom inte till av sig själva för att de ville det, utan med säkerhet har de ett ursprung och kom till genom någon motivation baserat på en kraftkälla. Om man tänker på detta på en högre nivå måste det finnas en grundläggande kraft, som är ett centralt subjekt, som sätter himmel och jord i rörelse eller skapar ting. Vi kallar denna varelse Gud. Att Han har olika namn som ges av olika raser och på olika språk, spelar ingen roll. Detta universum behöver i alla fall ha ett centrum. Även om de existerande varelserna agerar och rör sig, rör sig inte den centrala varelsen omkring med dem i deras värld. Det måste finnas en central ursprunglig varelse som för alltid förblir fixerad som ett centrum för denna värld av relationer i rörelse. (154-298, 5.10.1964)

Sektion 5 Guds allvetande och allsmäktighet är enligt Principerna

5.1 Guds allvetande och allsmäktighet baseras på principer

Vad var Guds motivation för att skapa alla saker i himlen och på jorden? Vi måste betrakta detta från grunden. Gud behöver inga pengar. Det var inte för pengars skull, för kunskap eller nyfikenhet. Det var inte för makt. Det finns ingenting som den allvetande, allsmäktige, och den allestädes närvarande Guden inte vet. Han är vishetens konung, den allomfattande förmågans konung och rikedomarnas konung. Han kan göra

så många diamanter han vill. Men Gud behöver inte diamanter. Varför skulle han behöva dem, när han har dem hela tiden? Man behöver något bara när det fattas.

Genom sin kunskap skapade Gud de lagar som kontrollerar universums byggstenar, som rör sig och fungerar enligt vissa bestämda principer. En vetenskapsmans ansträngningar att upptäcka endast en liten aspekt av detta, är ingenting i jämförelse med Guds ansträngningar med att skapa dessa lagar. Kvantiteten av deras arbete, deras doktorsgrader, skrytet och fanfarerna bleknar i jämförelse. Det är detsamma med konsten. Konst lärs från naturen; dess ursprung finns där och ingen annanstans. Allt lärs från naturen, och det finns ingenting som inte kan hittas i naturen. (182-121, 16.10.1988)

Gud är allvetande och allsmäktig, men vilket behov har han av makt? Varför skulle han behöva det, när han är den som kan få universum att röra sig? Han behöver inte makt, eftersom han är maktens store konung. Och i historien, hur stora hjältar det än funnits så gick de bort, precis som alla kungar och kejsare i stora nationer; innan de gick bort dansade de alla efter Guds pipa. Gud behöver inte pengar eller kunskap så som vi människor gör. (176-165, 9.5.1988)

Gud själv är absolut, allvetande, allsmäktig och allestädes närvarande. Det finns ingenting som han inte vet, och det finns ingenting som han inte kan göra. Genom att han står i en sådan absolut

position som subjekt och genom att han besitter allt, vad skulle han kunna behöva? Även om Gud är det absoluta subjektet, måste han kunna finna det i sitt hjärta att vara ett objekt likaväl som att vara ett subjekt. Varför är det så? Vi behöver inte bara öst; där det finns öst, behöver vi väst; där vi har öst och väst, behöver vi norr och söder; och där vi har norr och söder, behöver vi fram och bak, över och under. På detta sätt söker vi bilda en sfär.

Detta är orsaken till att universum fungerar med en sfär som modell. (201-12, 28.2.1990)

Vilka slags saker tror ni att ni kan finna i universum? Tror ni att där kan finnas stjärnor av diamanter? Om universum skapades av den allvetande och allsmäktige Guden, skulle han då bara ha skapat en diamanstjärna? (49-294, 17.10.1971)

Vad är det Gud tycker mest om? Berömda forskare? Det är ingenting speciellt med berömda forskare. En forskare kan säga att han har forskat om det här och det där, men han bara rapporterar om naturens formler och de principer som skapats av Gud – forskaren skapade dem inte.

Gud tycker inte ens om forskare. Hur är det då med presidenter? Tror ni att Gud tycker om Reagan, den amerikanske presidenten? Hur skulle det vara med en president för hela världen? Gud är universums president. Vad behöver Gud, som är allvetande, allsmäktig och absolut? Gud tycker om inte makt, hel-

ler. Vad kommer härnäst? Pengar? Prata inte dumheter. (141-247, 26.2.1986)

Gud är allvetande och allsmäktig. Om han skulle bli arg och låta sin kraft slå ner på jorden, skulle allt slås i stycken. Även länders presidenter och människor, som är stolta över sin position, skulle försvinna utan ett spår om Gud skrek till en gång. Behöver Gud makt? Det gör han inte. Makt kanske är något som militärer och soldater traktar efter. Vem tycker om makt? Djävulen tycker om makt. (210-18, 30.11.1990)

Varför tror du att Gud skapade himmel och jord? Om Gud sa, ”jag försökte skapa er bara för att visa upp min makt, mitt allvetande och min allsmäktighet”, tycker ni detta låter bra? Skulle varelser som är födda genom Guds kraft säga, ”Tack Gud för du att skapade oss i ett slag av din kraft”? Om Gud sade, ”jag skapade er, för att jag är så vis”, skulle du känna dig bra då? Om Gud sa, ”jag skapade dig, därför att jag har sådan fantastisk förmåga”, skulle ni inte då tänka, ”Om Gud skapade mig genom sin stora förmåga eller vishet, var är min glädje, och vad har detta att göra med mig? Det är Guds kapacitet, inte min. Det är Guds vishet, inte min. Men när det gäller mig, är jag så kraftlös...”. Däri ligger problemet att ensidigt betona allvetande och allsmäktighet. (175-150, 16.4.1988)

Kristendomen idag betonar ”Gud, fadern som är allvetande och allsmäktig”. Men allvetande och allsmäktighet fungerar bara på grundval av principer. Gud

gör inte saker godtyckligt, eller genom handlingar som inte är enligt Principerna. De lagar som upprättas av den evige Guden, är eviga. Han ändrar inte godtyckligt vad han har etablerat. Auktoriteten och värdigheten hos Gud och hans lydnad inför lagen, är förbluffande. Gud är den förste att absolut följa de lagar som han har upprättat angående rättvisa och det allmänna goda, därför att de är i enlighet med de himmelska principerna. Efter Gud, ska alla människor följa, och därefter universum. Det finns inte någon alternativ riktning. Sådan är den ideala standarden för människans skapelse. (162-184, 12.4.1987)

Gud kan inte göra det ensam. Dagens kristna pastorer kanske tror att Gud som är allvetande och allsmäktig, kan göra saker godtyckligt när som helst med skapelsens kraft. Men detta är långt ifrån sanningen. Alla befintliga saker i himlen och på jorden fungerar enligt lagar och principer. Till och med Gud kan inte bryta dem och agera på egen hand. Detta lands president måste vårda de lagar som baseras på konstitutionen, och de som stadgats genom lagstiftning. Det blir ett stort rabalder här, om det inte är så, eller hur? (166-99, 30.5.1987)

Detta kan låta konstigt, men om Gud ville ha kärlek, varför kunde han inte helt enkelt skapa den om han ville? Det är så därför att om han gjorde det skulle han inte stå i sin rätta position. Detta är orsaken till varför han inte skapar kärlek, och det är detsamma som att säga att han inte skulle kunna skapa den. Förstår ni vad

jag säger? Ni kanske säger, ”Åh, men hur kan Gud som är allvetande och allsmäktig inte kunna skapa kärlek?”, Om han gjorde det kanske vi skulle komma till slutsatsen att endera dualism eller polyteism var korrekt. Ni kanske tvivlar på det, men det är så det är. (173-211, 18.2.1988)

Människor dessa dagar talar om Guds natur och säger att Gud är absolut, allvetande, allsmäktig, allt genomgripande, unik, evig och oföränderlig. Men vad ska Gud göra med sin absolutitet? Vad kan han göra med sin unikhets? Vad har Guds unikhets att göra med oss? Dessa är viktiga frågor. Vad ska Gud göra med sitt allvetande och sin allsmäktighet? Vad är dess relevans? Vad ska han göra med sitt eviga och oföränderliga väsen? Det kanske är bra för Gud själv, men den har ingenting att göra med oss. Diskussionen blir fruktlös och oanvändbar, men ändå kan vi inte ha en blind tro. Vi måste klargöra dessa ämnen. (223-261, 12.11.1991)

Det finns ingenting som Gud inte vet. Han är allvetande och allsmäktig, har full auktoritet och är allestädes närvarande. Men vad har detta med oss att göra? Jag frågar vad det har att göra med oss. Ni kan säga, ”Åh, eftersom han har full auktoritet borde det vara lätt för att honom att härska över mig. Eftersom han är allestädes närvarande borde det vara lätt för honom att kontrollera mig. Eftersom han vet allting kommer han att analysera mig grundligt och inte ge mig någon chans att fly.” Vad gott skulle kunna komma från att Gud skulle härs-

kade över oss med Sitt allvetande och Sin allsmäktighet? (130-209, 22.1.1984)

Med vad regerar Gud himmel och jord? Han regerar genom lagen, en lag som styr genom kärlek. Den universella lagen finns för att stötta de medel eller de metoder som används för att styra. Gud skapade mänskligheten därför att han längtar efter kärlek. Han kunde ha fortsatt ensam, utan oss, men i stället, med något syfte, skapade han oss. Vad var detta syfte? Han behövde och behöver kärlek som är stimulerande och som uttrycks på ett impulsivt sätt. (121-103, 24.10.1982)

5.2 Kärlek är den enda absoluta standarden

Det finns en sak som handlingsförlamar Gud. Är inte Gud allvetande och allsmäktig? Trots sitt allvetande och sin allsmäktighet finns det en sak där han inte kan göra som han vill. Vad du tror du att det är? Kan det vara att han inte kan göra guld eller diamanter? Skulle han sakna makt? Det finns en sak denna allvetande och allsmäktiga varelse inte kan göra som han vill med. Vad är det? Det är kärlek. Kärlek. Tror ni att det finns kärlek i mitt hjärta? Finns det kärlek i ditt hjärta? I grund och botten, ja. Men, om du skulle gå runt och säga: ”Min älskade, min älskade, min älskade!”, till dig själv hela tiden, skulle du vara tokig. (142-269, 13.3.1986)

Tror du att Gud kan uppnå kärlek av sig själv? Skulle Gud, som är allvetande, allsmäktig och unik, säga, ”åh, jag kän-

ner mig så bra!”, till sig själv? Då skulle vi vara tvungna att säga att Gud också har blivit tokig. Också om jag skulle säga, ”åh jag är så lycklig, min älskade!”, baserat endast på en känsla av kärlek till mig själv, så skulle människor kalla mig tokig, eller hur? Men, om någon tog även bara en liten papperslapp eller näsduk som sitt objekt och sa, ”Åh, min älskade näsduk!”, vem skulle tycka att det var något fel på den personen? Värdet och auktoriteten hos ett objekt som kan representera universum är möjligt endast i kärlekens värld. (142-31, 3.3.1986)

Jag säger att till och med Gud som är absolut inte kan uppleva kärlek alldeles på egen hand. Eftersom kärlek endast kan finnas i en ömsesidig relation, spelar det ingen roll hur allvetande och allsmäktig Gud är, han kan ändå inte ensam rå om kärleken. Naturligtvis har han potential för kärlek, men kärlekens tecken och stimulans kommer till honom endast genom andra, inte till Gud ensam. Detta är kärlek och kärlekens makt. (138-245, 24.1.1986)

Vi tycker synd om änkor och änkelingar, men varför tycker vi synd om dem? Det är därför att, även om de har kärlek inom sig, kan de inte sätta den i rörelse. Oavsett hur allvetande, allsmäktig och allestädes närvarande Gud kan tänkas vara, kärlek fungerar inte när det inte finns någon partner. Med vem önskar Gud, Skaparen av himmel och jord, ha en relation? Han vill ha en kärleksrelation med Adam och Eva. (130-21, 11.12.1983)

Gud tycker om kärlek. Vilket slags kärlek tycker Gud om mest? Sann kärlek. Men vad är sann kärlek? Var kan vi säga att sann kärlek har sin rot? Roten finns inte hos Gud. Detta låter konstigt, eller hur? Den allvetande och den allsmåttige Guden är den sanna kärlekens mästare, och ändå vill Gud inte att roten till denna kärlek börjar hos honom. Gud tänker att han ska plantera denna rot hos en person som kan vara ett objekt till hans kärlek. (177-269, 20.5.1988)

För vem skapade Gud himmel och jord, för sin egen skull eller för de varelsen han skapat, sina partners? Naturligtvis kan vi säga att Gud skapade dem för sin egen skull, men vi bör veta att han fäster stor vikt vid sitt objekt, sin partner. Detta mönster följs i hela skapelsen. Det subjekt som står ut bland alla objekt är mänskligheten. Guds tankar fokuserades på mänskligheten och på alla människors lycka. När det gäller Gud själv, är han allvetande, och allsmåttig, eller hur? (109-268, 2.11.1980)

Gud är absolut, allvetande, allsmåttig och allestädes närvarande. Kan han då också älska som han behagar? Nej, Gud lever också under kärlekens herravälde. Vad kan vi då säga om Gud? Är inte Gud allvetande och allsmåttig? Om vi frågar honom, ”Gud, är du inte allsmåttig?”, kommer Gud att svara, ”jag är allsmåttig, men inte när det gäller kärlek”. Varför förhåller det sig så? (98-38, 8.4.1978)

Gud kan inte vara Gud alldeles ensam. Hur roligt skulle det vara?

Skulle han bekymra sig om mat? Skulle han bekymra sig om sömn? Skulle han bekymra sig om kläder? Han har allt detta, hur mycket han än vill ha. Han kanske vill flyga omkring i ett flygplan, men han skulle bli uttråkad inom en timme. Det spelar ingen roll hur allvetande och allsmåttig Gud än är och det spelar ingen roll hur stolt han är över sig själv eftersom han är så speciell, han skulle ändå inte tycka att det är tillfredsställande. Han är precis som vi. Och Gud har inget annat val. Han vill finna den glädje som kommer från att se något värdefullt som han ansträngt sig för att skapa. (161-116, 11.1.1987)

Vilken längtan var det som drev Gud till att skapa? Jag frågar vad det var som denna absoluta varelse längtade efter så att det fick honom att skapa. Han är en allvetande och en allsmåttig varelse som varken behöver guld eller kunskap. Det finns ingenting som han saknar, ändå frågar jag vilket behov som gjorde att han skapade människorna? Vad var Guds grundläggande motivation för att skapa? Det var inte makt, kunskap eller ägodelar. Vad saknade Gud? Gud saknade en grund för kärlek. Även Gud är ur stånd att uppnå kärlek av sig själv. Det är därför kärlek är ursprunget, alfa – motivationen till skapelsen av himmel och jord. (149-149, 21.11.1986)

Vilket slags kärlek behöver Gud? Gud har kärlek, men han kan endast älska när det finns en partner. Alla ni här, har ni kärlek inom er? Men tycker ni om att säga, ”Åh så underbart! Å – min

älskade!”, alldeles ensam? Kärlek fungerar bara när du har en partner. Detta är den grundläggande regeln i universum. Hur allvetande och allsmäktig Gud än är, utan en partner är han en ensam och sorgsen Gud. (94-262, 1.10.1977)

Det spelar ingen roll, hur underbar, absolut och allvetande den allsmäktiga Guden är, bra saker kan inte hända när Gud är ensam. Ord som ”lycka” eller ”trevligt” saknar mening när du är ensam; du kan tala om glädje och lycka endast om det finns en relation med en partner, ett objekt. Hur allvetande och allsmäktig Gud är, kan han inte vara lycklig när han är ensam och ingenting gör. Låt oss säga att en bra sångare sjunger en sång alldeles själv. Kommer detta att göra honom lycklig? Han behöver någon som hör hans sång. Vi behöver ha ett givande och tagande för att känna oss bra. På samma sätt kan Gud inte känna sig tillfredsställd alldeles ensam. (65-20, 13.11.1972)

Vilket är det ursprung som möjliggjorde Guds existens? Från vad kan Gud ha kommit? Vad är hans begynnelsepunkt? Är det allvetande och allsmäktighet eller absolut auktoritet? Vad är nyttan av absolut auktoritet? När han är ensam, vad är det då för idé att ha absolut auktoritet? Det finns ingen annan i alla fall. Om han, som den absoluta varelsen, är ensam, vad är då nyttan av kunskap? Denna viktiga fråga relaterar till Guds innersta väsen. Och det är kärlek, inte en kärlek som vill bli betjänad, utan en kärlek som söker att tjäna. (218-263, 19.8.1991)

Även Gud, som allvetande och allsmäktig, kapitulerar inför sann kärlek. Hur betydelsefull Koreas president än är, kapitulerar han också hjälplöst inför sann kärlek. Om du verkligen älskar din fru, skulle du inte vilja böja knä för henne? Du skulle göra mer än att böja knä. Du kanske skulle tänka, ”Varifrån i detta universum kommer min fru egentligen? Jag kan inte hjälpa att verkligen älska henne”. Tanken på att vara utan henne skulle paralysera dina armar och ben. Det vore smärtsamt att tänka på att hon inte skulle vara där. Hur lycklig hennes närvaro gör dig! Även presidenten skulle lyckligt säga, ”min älskling, snälla älska mig; Jag älskar dig!”, och buga till marken. I det ögonblicket, skulle den lilla damen som sitter framför honom känna sig lycklig eller otillfredsställd? (211-83, 29.12.1991)

Hur allvetande och allsmäktig Gud än är, kan han inte älska alldeles ensam och som han själv vill. Du kan säga att Gud kan älska som han vill därför att han är allvetande och allsmäktig, men ett sådant tänkande skapar ett stort problem, därför att det leder till argumentet att ett kärleksobjekt inte behövs. Av denna anledning, behöver Gud en kärlekspartner, för att han, som den absoluta centrala varelsen, ska kunna känna stimulans och glädje av sin egen kärlek. (208-233, 20.11.1990)

Till och med Gud behöver en partner. Han kan inte heller förverkliga kärlek av sig själv. Om jag entusiastiskt utropade, ”Åh, jag känner mig så bra idag”,

när ingen är där, så skulle människor kalla mig tokig, eller hur? Men om det finns en partner, och jag skulle tala med entusiasm skulle det vara förståeligt och passa omständigheterna. Hur allvetande och allsmäktig Gud än är, vad skulle det vara för mening med att han dansade ensam och sa, "Det är bra, bra; åh, jag tycker om min egen kärlek"? Ni måste förstå detta. Inte ens Gud kan uppnå kärlek ensam. Han kan erfara stimulerande kärlek endast när han har en partner. Så förhåller det sig. (141-106, 19.2.1986)

Bland allt som existerar i världen finns det inte någon kraft som kan matcha Guds, eftersom Gud är allvetande, allsmäktig och absolut. Gud är också evig, odödlig och självexisterande. Men vad är det som Gud önskar? Det är inte pengar, kunskap eller makt; så vad önskar Gud? Det finns bara en sak som Gud absolut behöver, något som är absolut nödvändigt för både mänsklighet och Gud. Det är sann kärlek. (Blessed Family - 302)

5.3 Även Gud är absolut lydig gentemot kärleken

Eftersom Gud tycker om kärlek, betyder det att han kan bli tokig av kärlek? Kan den allvetande, allsmäktige, och underbare Gud, som skapade himmel och jord, bli tokig av kärlek? Det finns tillfällen när en farfar, som normalt dominerar som en tiger, undergivet kommer under kontroll av den lilla farmodern. Vad kan förmå honom till detta? Han gör det därför att han fångats av

kärlekens bete. Kärleken har stor makt. Det är därför Gud kapitulerar hjälplöst inför kärlek. (137-84, 24.12.1985)

Om den kapable, allvetande och allsmäktige Guden finns, vilka slags saker skulle han tycka om? Den mest logiska slutsatsen är att, eftersom Gud är bättre än människor, skulle han oundvikligen tycka om kärlek. Men vad i hela världen är då Guds kärlek? Även innan tidernas begynnelse, hade Gud den kärlek som existerar oupphörligt för andra, och han strävade efter att praktisera detta slags kärlek. (90-86, 19.12.1976)

Ni borde vara Guds söner. Som Guds söner, vilken väg skulle ni välja? Penningarnas väg? Skulle Gud säga, "jag är allvetande och allsmäktig, och baserat på min stora makt ska vi ha en relation som förälder och barn"? Hur är det med kunskap? Dessa är perifera ämnen. Gud vill fokusera på kärlek, och säger, "jag vill vara ett med denna kärlek". Du bör då säga, "denna kärlek och endast den är bäst". När du helt besitter denna kärlek, kommer till och med den mäktige Guden av detta universum säga, "ja, ja!". (69-181, 12.11.1973)

Även om Gud är allvetande och allsmäktig, betyder det att han kan ge order till män och kvinnor att absolut lyda sann kärlek? För att kunna ha en mäktig närvaro som Fader, bör Gud befalla, "jag lyder också absolut sann kärlek, så hörsamma sann kärlek, precis som jag gör". Om Gud skulle säga till sina söner och döttrar att absolut lyda sann kärlek,

utan att göra det själv, skulle det vara begripligt?

Gud, som besitter sann kärlek, skulle bli en diktator. Endast när Gud säger, ”precis som jag evigt och absolut lyder sann kärlek, måste ni söner och döttrar evigt lyda sann kärlek”, kommer de att säga, ”Amen!”. Annars skulle de hånskratta och säga, ”Fadern lever som han vill, och vi kan inte göra något annat än att lyda? Äh!”. Då skulle det bli problem. Följaktligen måste vi måste etablera det synsättet att Gud också absolut lyder sann kärlek. (211-84, 29.12.1990)

Hur allvetande och allsmäktig Gud än är, lyder han sann kärlek absolut. Hur låter det, bra eller dåligt? Skulle denna sanna kärlek vara bra om den iaktogs från öst och dålig om den iaktogs från väst? Den är bra vare sig du iakttar den från väst, från söder, eller från norr, uppifrån eller nerifrån. Dag och natt, under alla de fyra årstiderna och oavsett om man är ung eller gammal, kommer det för evigt att vara behagligt att iaktta sann kärlek. (211-75, 29.12.1990)

Gud, som påstås ha absolut makt, söker också efter en plats där kärlek kan slå sig ned, en plats där kärlek kan vara. Gud tycker också absolut om kärlek. Hur mycket tycker han om den? Han värdesätter den mer än absoluthet, allvetande, allsmäktighet och mer än sin förmåga till allestädes närvaro. Gud kommer absolut att lyda den sanna kärlekens lagar, även om han överger allt annat. Bara då kommer allt att bli förståeligt.

Vi säger att Gud är mänsklighetens fader, eller hur? Kan då denna far säga till sina söner och döttrar att absolut lyda sann kärlek, om hans eget liv inte var centrerat på kärlek? Denna grundprincip är oundgänglig. Därför kan Gud uppfostra sina barn och säga, ”ni, bör leva så här eftersom jag lever så själv” endast när han själv lever i absolut lydnad till kärlek. (207-261, 11.11.1990)

Den absoluta Guden tänker också, ”även om jag är absolut, allvetande, allsmäktig och allestädes närvarande och har allt, vill jag också leva i lydnad till något som är absolut”. Gud, har också han en önskan att leva för andra. Eftersom Gud är sådan, kräver inte hans kärlek att andra ska tjäna honom. Han kan inte älska på ett sådant sätt att han begär att bli tjänad. (201-115, 27.3.1990)

På vilken grundval kan enighet uppstå? Eftersom Gud är allvetande och allsmäktig kommer kanske enighet att grundas på hans allvetande? Hur är det med kunskap? Nej. Vad mer kan man tänka sig? Makt? Makt fungerar inte heller.

Trots att mäktiga krafter frigörs under våren, är våren ändå inte annat än en årstid då växterna slår ut i blom. Även om sommaren kan sägas vara storartad och mäktig, kan den inte vara annat än en årstid då trädens löv växer täta. Under hösten kommer de alla att vissna bort. Även om hösten sägs vara skördens årstid kan den inte övervinna vintern. För att övervinna dessa sina begränsningar, behöver årstiderna alltid följa och tjäna

solen som sitt centrum. På detta sätt, genom att tjäna sitt centrum, triumferar de fyra årstiderna; de kan inte förenas på något annat sätt.

Vad betyder detta? När Gud, som innehar den äkta föräldratraktionen, kommer till en plats där söner, döttrar, systrar och bröder slåss, och som deras centrum kan ge dem vägledning och säga, "gör på det här viset", tror ni inte då att de kommer att förenas? De som säger något annat har förlorat förståndet. (221-190, 24.10.1991)

Den moderna teologin är dömd, därför att den säger att eftersom Gud är allvetande och allsmäktig, kan han också älska som han vill. Kan jag älska som jag vill ensam, utan min kära hustru? Kan jag det? De som säger att jag kan, är tokiga. Kan då Gud älska alldeles själv? (209-81, 27.11.1990)

Gud är allvetande och allsmäktig. Hur skulle världen vara om det fanns en annan allvetande, och allsmäktiga varelse som Gud, och de två kom att älska varandra? Det skulle inte råda balans mellan dem, och de skulle istället stötas bort från varandra. Om de försökte dela något mellan sig skulle de inte kunna hålla kvar det utan förlora det.

Det svaga graviterar till det starka och det starka till det svaga och bara då kommer de att passa exakt i centrum, fastnitade vid varandra. Det svaga vill ha det starka och det starka vill ha det svaga.

Kvinnor, som tycker om fruntimmersaktiga män, kan lika gärna dö.

Samma sak för kvinnor som vill älska sådana feminina män. När en kvinna berör en annans kvinnas hand, känns det bra? När en kvinnas mjuka hand håller en annan mjuk hand, så hemskt det måste kännas! Vilken dålig känsla med de två mjuka händerna! Det är värre än att dö. Så vi kan säga att det är som att dö. (167-300, 20.8.1987)

Sektion 6 Gud är allestädes närvarande genom sin kärlek

6.1 Endast kärlek kan fritt överskrida gränser

Guds hjärta hittas inte endast i Guds ord utan också i alla saker som han skapat. Guds hjärta finns överallt, i himlen och på jorden. Det är därför vi säger att det inte finns någon plats där Gud inte bor – det vill säga, Gud är allestädes närvarande. Om du kan finna det i ditt hjärta att omfamna alla ting och allt som finns i himlen och på jorden som om de vore dina, då kommer du att existera i Guds hjärta eftersom hans hjärta finns i allting du ser. Detta är Guds hjärta. En person, som når den högsta punkten på den religiösa vägen, är den som existerar i Guds hjärta. Den vars hjärta sjunger för evigt även vid åsynen av en fågel som flyger eller en doftande blomma, bor inte bland skapelsens alla ting utan snarare inom Guds hjärta. (8-180, 13.12.1959)

Hur kan vi då känna Guds närvaro överallt? Känna luften som vore den Guds andedräkt, och när det stormar, känna stormen som om det var vår käre

Gud som har kämpat för att övervinna sitt lidande för världens skull. När du skådar solen, var medveten om att den symboliserar hela universums livskraft. Upplev Guds hjärta genom naturen. Lär av Guds kärlek från solen. Gud har givit naturen som en lärobok för att hjälpa sina älskade söner och döttrar hitta glädje. Om det finns någon som vid åsynen av ett löv kan tänka för sig själv att det är som hans eget barn, så är denna person nästan ett helgon. (59-101, 9.7.1972)

Eftersom Gud är allestädes närvarande, vill vi likna honom i hans allestädes närvaro; därför att Gud är allvetande och allsmäktig, vill vi också vara allvetande och allsmäktiga; och eftersom Gud är unik, vill vi också vara unika. Så mycket liknar vi Gud att vi vill bli som honom. Vi vill härska över hela himlen och jorden. I alla dessa saker har vi en nära likhet med Gud. (26-167, 25.10.1969)

Vi bör leva ett liv med djupa emotionella erfarenheter av kärlek. Så när Gud är ledsen, skulle jag känna mig ledsen, och när Gud är lycklig, skulle jag känna mig lycklig, även utan att veta varför. Som ett förvånansfullt barn vars föräldrar är tusentals kilometer ifrån honom men ändå alltid har sina föräldrars kärlek med sig.

Om vi talar om Guds allestädes närvaro, var finns Gud? Han kan inte hittas i kunskap. Kärlek däremot är annorlunda. Det är föräldrarnas hjärta av kärlek för sina barn som gör allestädes närvaro rimlig och möjlig. Ett sådant hjärta når bortom de mest extrema förhållanden.

På kärlekens väg, är föräldrakärleken allestädes närvarande; det finns ingenting som ligger utanför dess räckvidd. Detta är möjligt endast med kärlek. Endast kärlek kan helt regera över en son. Det är här som allsmäktig auktoritet kommer att gälla. (59-101, 9.7.1972)

Kärlek har underbara kännetecken. När du väl står i en position av enighet med Guds absoluta, oföränderliga och sanna kärlek, mottar du befogenhet att vara där Gud är och att leva med honom när som helst. Därefter kan du se Gud även utan att sluta dina ögon. Den som djupt har känt Guds sorgsna hjärta kommer att stanna upp och gråta bittert; det finns en sådan sfär av djupa känslor. Även i den fallna världen, är en mors kärlek sådan att, om hennes barn råkar ut för en olycka långt borta, kan hon känna det. Hon kommer att vakna upp och ropa hans namn. Händer inte detta ofta? (201-356, 30.4.1990)

Är artärerna större, eller är venerna större? Vilka är större? De är jämlika. Enligt samma mönster, vem är större, Gud eller mänskligheten? De är också jämlika. När det gäller kärlek, om Gud är artären, är människorna vener, så de har värdet och privilegiet att vara Guds jämlikar.

På vilken grundval kan vi tala om unikhet i himmelen och på jorden, och om allvetande, allsmäktighet och allestädes närvaro? På vilken grund kan vi säga att allt står i förbindelse med mig? Baserat på kärlek. Detta är något som vi kan förstå. (109-146, 1.11.1980)

Vem är Gud? Han är kungen av girighet. Han är allestädes närvarande, han är överallt. Så han måste vara mycket girig, därför att det inte finns någonstans där han inte är närvarande! Vi borde inte kalla honom girig, men han är ändå mycket girig. (121-70, 24.10.1982)

Tror du att Gud kan vara absolut lydig? Gud har en personlighet som en absolut härskare och diktator. Om han inte hade förmågan att vara absolut lydig, skulle han, även om han kan regera på den högsta nivån, inte kunna regera på den lägre nivån. Uttrycket "allestädes närvaro" skulle i sig själv bli ett motsägelsefullt uttryck.

Gud liknar oss..., Mödrar och fäder liknar sina söner och döttrar, eller hur? Vi säger att Gud är vår far. Gud vill också leva i absolut lydnad. Om det inte fanns någon väg för honom att göra detta, skulle Gud vara så ensam! (192-29, 2.7.1989)

Om det fanns någon som tittade på en konstnärs arbete och blev trolldunden dag och natt och grät floder av häpnad, skulle konstnären då ta illa upp? Konstnären skulle vilja bjuda in den personen i sitt vardagsrum fråga, "varför är du så inspirerad?" och få honom att berätta sin berättelse. Skulle konstnären tycka han var tokig, om han sa, "åh, detta arbete är så bra. Jag längtar efter att se det och jag vill stanna här med ditt konstverk".

Även om du kanske inte kan förstå Gud, att döma av Guds närvaro som allestädes fyller universum, existerar han som kärlekens snarare än som kun-

skapens herre. Försök att återigen känna igen och återupptäcka Gud baserat på frågan, "hur kan jag djupt uppleva kärlekens resonans i alla livets aspekter?".

(59-103, 9.7.1972)

6.2 Kärlek genomsyrar hela universum

Gud är en absolut Gud, men på vilket sätt är han absolut? Han är absolut därför att han absolut lyder kärlek. Är du lycklig att höra det eller inte? Gud är också allestädes närvarande. Det finns inte någon plats som inte genomsyras av hans kärlek. (223-246, 10.11.1991)

Guds kärlek räcker mer än nog till att omfamna universum och hans kärlek upptar den centrala positionen och ligger till grund för allt, med Gud som kärlekens centralgestalt. När Gud rör sig, måste alla de små sakerna röra sig tillsammans. Allt ryms inom en stor cirkel, eller hur? Det är därför rimligt att säga att Gud omfamnar hela världen och universum i sin helhet. (205-33, 7.7.1990)

Om Gud inte fanns, skulle universum vara helt tomt. Det skulle kännas tomt. Men, därför att Gud finns, är universum helt fullt. På vilket sätt? Därför att det finns kärlek. Följaktligen, även när vi är ensamma, är universum fullt om vi vet att Gud existerar. Gud är överallt. Vi kommer att känna att han är överallt. Följaktligen kan vi inom kärleken få den djupa inspiration som kommer från Guds närvaro över-

allt. Men när vi inte känner Gud, är allt tomt; det är som om ingenting existerar. (91-323, 1.3.1977)

När kärlekens subjekt är frånvarande, känner du det som om ingenting existerade, men när kärlekens subjekt är närvarande, fylls allt upp. Vi kan dra slutsatsen att det är endast när vi är fulla av kärlek som allt blir fullt; när vi är fulla av kärlek kan vi ge oändligt och helhjärtat.

Givande och tagande tillåter förverkligandet och mångfaldigandet av våra ideal. Kärlekens värld överskrider alla avstånd. Kärlekens hastighet är sådan att även ljuset inte kan hinna ifatt det. Den snabbaste saken är kärlek; den är också mest skinande. Kärlek är det mest fullständiga av allt, och det som kan uppfylla oss mest fullständigt. (95-39, 11.9.1977)

Vad är kärlek? Kärlek ger smörjning och lägger den skena på vilken saker kan löpa. Utan kärlek blir det inte någon smörjning. Bilar behöver motorolja för att kunna köras. Allt behöver smörjning för att kunna förflytta sig. Och endast kärlek ger den smörjning som behövs för den högsta glädjen. Eftersom dess rot är den allestädes närvarande Guden, tar den aldrig slut. (180-161, 22.8.1988)

Kärlek är som en nerv. Precis som att dra med sig hela kroppen genom att dra i ett hårstrå kan kärleken dra med sig hela universum. Endast när kärleken rör sig kommer hela universum att vara i harmoni. (89-90, 4.10.1976)

Om det finns ett subjekt i detta universum som kan fylla varje persons hjärta, vilket slags subjekt skulle detta vara? Det skulle vare det subjekt som är ett absolut centrum. Vi behöver en absolut varelse som helt kan fylla vilket hjärta som helst med kärlek. Detta subjekt måste vara en oändlig och absolut varelse.

Hur mycket kärlek tror du att Gud har som måste fylla miljarder av dagens människors hjärtan? Denna kärlek måste vara ovillkorlig. Det är orsaken till att vi behöver uttrycken allvetande, allsmäktig och allestädes närvarande. De är de ord som Gud behöver. (116-240, 1.1.1982)

Sektion 7 Utvärdering av de befintliga uppfattningarna om Gud

7.1 Existerande doktriner om Gud är motsägelsefulla

Olika frågor har ställts angående religiösa doktriner. De inkluderar frågan, "Existerar Gud verkligen"? Gud sägs vara allvetande, allsmäktig, allestädes närvarande och äga den yttersta godheten och skönheten. Han sägs vara en varelse av kärlek, domens herre och mänsklighetens fader. Men hur vi vet om dessa beskrivningar är korrekta? Varför skapade Gud universum, när han bara kunde ha fortsatt i tystnad alldeles själv? Vad är syftet med att Gud skapade världen? Det måste ha funnits en bestämd metod i skapelsen. Vad skulle denna metod ha varit? Varför uppträder fenomen som den så kallade djungeln

lag i denna värld som skapades av den absoluta godhetens Gud? Det sägs, att syndafallet lett till syndens värld, men varför föll människorna som hade skapats av Gud som är fullkomlig? (122-302, 25.11.1982)

Gud har många problem. Om han är allvetande och allsmäktig, varför lät han Jesus spikas upp på korset? Är frälsning omöjlig utan korset? Hur ska du svara på detta? Om Gud är allvetande och allsmäktig, men ändå ur stånd att rädda Jesus från korset, så är en sådan Gud en grym Gud som vi bör jaga bort. Hur kan vi tro på honom? (136-128, 22.12.1985)

Det har inte funnits någon som försökt att förstå, genom att gräva sig ner till grundorsaken till Guds sorg efter syndafallet, hur relationen mellan Gud och människor gestaltar sig, och hur den förmodat allvetande och allsmäktige Guden har blivit så maktlös. (133-216, 19.7.1984)

Än så länge, även om många teologer och andliga medium har vetat om Satans existens, har de inte varit i stånd att förstå varför Gud, som är allvetande och allsmäktig, inte kunde förhindra Satan från att motsätta sig honom. Detta är en fråga även för den som är bekant med den andliga världen. När än du försöker gå till Guds sida, kommer Satan säkerligen att blanda sig i. Satan motsätter sig oss från alla håll, inte bara ett. Men varför är Gud oförmögen att ingripa och bestraffa honom? Detta har varit en gåta fram till nu. Detta är något vi inte kan

få kunskap om ens genom att relatera till den andliga världen. (133-86, 10.7.1984)

Gud, som är allvetande och allsmäktig, har lett mänskligheten under tio-tusentals års historia. Varför är det då så att historien inte lett till en värld där godheten har förverkligats, utan i stället har lett till en värld av förtvivlan och hopplöshet? Detta är ett allvarligt problem som kan leda människor till att dra slutsatsen att det inte finns någon Gud.

Om det inte fanns någon Gud, skulle det då vara möjligt för oss att förverkliga de ideal som vi längtar efter, en fredlig värld och den utopi vi söker, i framtiden? Genom hela vår långa historia har tänkande människor och talrika filosofer misslyckats i sin strävan efter en sådan värld och har lämnat världen i sitt nuvarande tillstånd. När vi tänker på detta faktum, kan vi inte anta att sådan en värld av hopp kommer till stånd i framtiden. (130-18, 11.12.1983)

Varför lämnar Gud, som är allvetande och allsmäktig, Satan ifred? Han kunde bara avrätta honom en natt genom att hugga av huvudet på honom, men varför låter han honom vara? Varför låter han honom bara vara? Detta är den svåraste frågan för religionen. Är det en enkel sak? (127-112, 5.5.1983)

Många troende människor tänker på Gud sittandes på ärans tron som en allvetande, allsmäktig och allestädes närvarande varelse med absolut auktoritet. Det är därför de tycker att Gud inte har någonting att göra med sådana begrepp

som lidande eller sorg. När de kristna tänker på vilket slags varelse Gud är, skulle de säga, ”Gud är vår far”. De säger att alla troende som kallar honom far, bör ångra sig och praktisera sin tro i den syndfulla världen. Gud och människan relaterar som förälder och barn, ändå säger man att de existerar i ett motsatsförhållande. (123-154, 1.1.1983)

I dag deklarerar kristendomen, ”Gud är helig, allvetande, och allsmäktig och den domare som sitter på sin tron som den rättfärdige domens herre, och dömer alla människor”. Tycker du om domare? Om en domare arbetar i tio år, kommer han att bli sjuk och dö; om han inte dör, kommer han att åtminstone bli allvarligt sjuk. Om han inte blir sjuk, är han inte ärlig. Domare delar ibland ut dödsdomar, och ändå kan deras domar inte vara absolut rätta. Det finns många olika sätt att se på situationen, och fortfarande avgör deras domar huruvida någon lever eller dör. Det är en allvarlig sak. Domen, från det mänskliga perspektivet av universella lagar missar ofta poängen med den universella lagen. Av denna anledning skulle en rättfärdig person bli sjuk efter att ha varit domare under tio år. (198-285, 5.2.1990)

Vi bör fråga honom om detta. Dagens kristna säger att Gud sitter på sin tron, allvetande och allsmäktig. De säger att, som domare, skickar han dåliga människor till helvetet och goda människor till himlen. Men, om Gud vore glad över detta, skulle han vara en tokig Gud. Gud bor på en plats av abso-

lut godhet, som går bortom godhet och ondska. (194-32, 15.10.1989)

Kristna pastorer säger att Gud sitter på sin tron som den allvetande, allsmäktige och allestädes närvarande varelsen, men skulle det vara intresserant? Om han satt på en tron i tiotusentals år och inte gjorde någonting, skulle inte hans bakdel blir öm? Om du tycker om att sitta, försök att sitta i bara tre dagar. (192-29, 2.7.1989)

Så vad gör Gud? Enligt kristendomen sitter Gud på sin tron i evig härlighet... Men, om han är ensam, vilket slags härlighet är det? Sitter Gud på en fläck i evighet, och säger, ”Åh, jag tycker så mycket om min makt, mitt allvetande, min mystiska...”? Verkligen? Vad tjänar det till? Gud har också alltid levt med kärleken i centrum. Logiken av detta är obestridlig. (191-22, 24.6.1989)

Om det verkar som om Gud kan göra allt som han behagar, varför låter han människor bli som de är under vår långt utdragna historia, som någon har sagt är 850.000 till en och halv miljon år? Detta kunde leda oss till slutsatsen att Gud inte finns; vi kunde inte ens tala om en allvetande och en allsmäktig Gud. Men det skulle vara en felaktig logik. Varför är det så att Gud inte kan göra som han vill? Varför kan han inte det? Det är därför att han tvingas av omständigheterna. (162-186, 12.4.1987)

Vad skulle ha hänt, om människan inte hade fallit? I dag, lär kristendomen

ut, att Gud är allvetande, allsmäktig och helig, medan vi människor är profana, men de har fel. Gå till den andliga världen och se. De kallar för Gud ”far”, precis som människor gör på jorden i dag.

Vem är denna far? Om den helige Guden inte kunde ha en relation med människor, skulle vi kunna kalla honom för fader? Det finns en logisk motsägelse där från början. Det är helt motsägelsefullt. Men vad jag säger är riktigt. (240-191, 13.12.1992)

Varför säger jag detta? Gud skapade människor som sina söner och döttrar, men tror du Gud har sett dem dansa och sjunga medan de prisar Gud? Därför att de föll och kastades ut, har Gud fortfarande inte sett en sådan dag. Men kristna vet inte detta om Gud. De tror att Gud är i sin härlighet och att, därför att han är allvetande och allsmäktig, är i stånd till att göra vad som helst. Men sedan måste de fråga sig varför han inte har varit i stånd att rädda mänskligheten under alla dessa tusentals år. Hur skulle du svara på detta? Orsaken är att människor syndade. Eftersom det är de som syndade, är det de som måste betala för det. (226-304, 9.2.1992)

Vad är det som Gud absolut vill ha? Det är frågan. Vad är det Gud vill ha? Vad vill Gud absolut ha? Är det förmåga? I dag lärs det ut av kristna kyrkor och den kristna teologin att eftersom Gud är allvetande och allsmäktig, så skickar han som domens rättfärdige herre, goda människor till himmelriket och onda människor till helvetet. Skulle du tycka

om den sortens domare? Tycker du om domare i den sekulära världen? Skulle det inte vara elakt av Gud att göra så, att skicka några människor till helvetet och några till himmelriket? Vi drar slutsatsen att detta skulle vara orättvist. (211-75, 29.12.1990)

Den kristna teologin hävdar att Gud, Skaparen, är helig och det som han skapat är profant. Detta synsätt, motsäger däremot den ursprungliga principen av utformningen av universum. Den traditionella, konventionella idén som kristendomen sägs vara baserad på, är kärlek, att man till och med ska älska sin fiende, men hur, kan den profana syndaren och den heliga Guden bli ett? Utan att uppätta en bas för att kunna svara på denna allvarliga fråga, blir vilken slutsats man än drar, fruktlös och falsk. Det är därför det måste finnas en partner för den absoluta Guden att absolut kunna lyda, tjäna och ha nära sig, till och med på bekostnad av sitt eget liv. (204-100, 1.7.1990)

Kristna teologer säger i dag, ”nu är tiden inne att kritisera tron i sin helhet. Nu är det dags att på nytt undersöka alla föregående doktriner om Gud och livssynsätt”. Teologiska trender har hittills försvarat åsikten att skapade varelser inte kan stå i en jämlik position till den heliga skaparen. Hur ska då kärlek kunna ges? Tror du att Gud kan uppleva kärlek för sig själv? Vad är de saker vi kallar fred och lycka? Kan Gud ha dessa för sig själv? Hur skulle du svara på denna fråga? Gud behöver ett objekt. (77-317, 30.4.1975)

Vilken motivation ledde till tillkomsten av denna skapade värld? Gud skapade himmel och jord för att han behövde kärlek. Baserat på detta, är doktrinen om Gud i modern kristen teologi felaktig. De säger att den absoluta makts Gud kan upprätthålla sin existens enbart med makt. Det är därför, varhelst kristen kultur har spridit sig, blod har spillts. Baserat på denna logik kan vi förutsäga att, även om den västerländska kulturen har utvecklats som en kristen kultur, kommer den kristna kulturen att ha en förödande inverkan på världen i de yttersta dagarna. (209-29, 25.11.1990)

Historien går nu in i vetenskapens tidsålder. Med ankomsten av den vetenskapliga utvecklings tidsålder där de fundamentala grunderna för allt utforskas, och vårt grundläggande ursprung söks genom att studera ursprunget till arter, måste religionen oundvikligen hålla jämna steg.

I detta läge måste en religion framträda som har en omfattande åskådning som kan förklara världens och skapelsens verklighet och bevisa Guds existens. Eftersom det inte ännu finns en sådan religion, bör Gud förbereda en sådan religion, därför att han är en levande Gud. (211-139, 30.12.1990)

Om mänskligheten skapades av den absoluta varelsen genom denna absoluta varelses kärlek, är det klart att det fanns en motivation och ett syfte med vår skapelse. För att uppenbara denna motivation och syfte, krävs först en korrekt bild av Gud som förklarar vem denna

absoluta varelse är. Att upprätta en korrekt förståelse av Gud, uppenbarar hans syfte och motivation för skapelsen, och klargör därigenom anledningen till att vi måste praktisera absolut kärlek för att nå fred. (110-253, 27.11.1980)

Om den absolute, evige, unike och oföränderlige Guden finns, måste vi kunna se ursprunget till sann kärlek, sanna ideal, sann fred och sann lycka från en ny ståndpunkt som centreras på en sådan Gud. Från denna synvinkel kan vi säkerställa att perspektiven på Gud, livet, och materiella saker, är likriktade med Guds egen synvinkel. Och därifrån kan vi slutligen välkomna en värld av ny fred och lycka. (77-260, 14.4.1975)

Grundorsaken till den religiösa konflikten ligger i doktrinernas vaghet när det gäller den yttersta verkligheten. Den absoluta varelsen är endast en; det kan inte finnas två eller tre absoluta varelser. Emellertid, ledarna för varje religion hävdar att endast deras absoluta varelse är den sanne Guden och att andra gudar inte är sanna gudar. Detta resulterar i att varje religion har sin egen absoluta varelse och föder ännu fler motsägelsefulla idéer om existensen av många absoluta varelser. Detta leder till slutsatsen att alla religioners gudar inte är någonting annat än relativa gudar. Det tankesystem med absoluta värden – som borde ha utvecklats genom religionen, baserat på doktrinen om Guds kärlek och sanning – förblir fortfarande relativt.

Vi drar med andra ord slutsatsen att dagens religioner inte har upprättat ett

absolut värdesystem som kan ta bort förvirringen. Detta är det oundvikliga resultatet av det faktum att ingen religion har varit i stånd att presentera en korrekt förklaring om den absoluta varelsen. (122-302, 25.11.1982)

Varje religion har sin egen absoluta varelse som bas för sin doktrin. Den absoluta varelsen i judendomen är Jehova, i kristendomen Gud och i Islam, Allah. Buddhism och konfucianism specificerar inte en absolut varelse, men med den grundläggande dygden i konfucianismen, välvilja (仁), som är förbunden med det himmelska mandatet, kan himlen anses som den absoluta varelsen i konfucianismen. Dessutom, eftersom buddismen lär ut, att alla *Dharmas* konstant ändrar sig, medan sanningen finns i ”det sanna varandet” (眞如) bakom *Dharmas*, kan vi säga att ”det sanna varandet” utgör den absoluta varelsen i buddism. (122-300, 25.11.1982)

Den nya religionens doktrin om den yttersta verkligheten måste avslöja att de hittills kända absoluta varelsena inte är separata gudar utan en och samma Gud. Den nya religionen kommer att uppenbara det faktum att alla religioner utgör

ett brödraskap som upprättats av Gud, och att var och en av teologierna har omfamnat en bestämd aspekt av Guds kännetecken. Den nya religionen kommer att göra bilden av Gud fullständig. Dessutom, i och med avslöjandet av Guds kännetecken och motivation, syfte och skapelsens lagar, måste doktrinen om den yttersta verkligheten förklara att detta syfte och dessa lagar styr hur allt rör sig i universum, och att mänskliga normer är, till slut, i överensstämmelse med denna universella lag – det vill säga, den himmelska vägen. (122-303, 25.11.1982)

Storheten i de Gudomliga principerna som lärs ut av *Unification Church*, är att den förklarar kreativitet i konkreta termer och hjälper oss i vår förståelse av skapelseprocessen. Därefter ger den en substantiell förklaring av hur syndafallet inträffade och presenterar också en historiesyn. Den förklarar klart hur Gud, i stället för att överge människorna i deras fallna tillstånd, har arbetat flitigt för deras återskapelse under hela historiens gång. Den avslöjar logiskt och klart att genom denna återupprättelseprocess kommer vi att komma fram till den värld Gud avsåg att uppnå. (208-296, 20.11.1990)

KAPITEL TVÅ

Gud och skapelsens arbete

Sektion 1 Guds motivation för att skapa är kärlek

1.1 Skapelsens arbete krävde fullständig investering

Guds skapelse av himmel och jord, syftade inte först och främst till att upprätthålla liv utan till att förverkliga kärlekens ideal. (188-196, 26.2.1989)

Vetenskapsmän säger att universum utgörs av energi, och att ursprunget är energi. Men det är inte så. En elektrisk ström flödar inte bara därför att det finns potentiell energi. Elektricitet genereras genom handling. Och före handling, måste det finnas ett plus och ett minus – det vill säga, ett subjekt och ett objekt. Handling kan inte uppstå av sig själv; därför är ett subjekt och ett objekt nödvändiga.

Med tanke på allt det som nämnts, kräver en handling ett plus och ett minus, och den handlingen frambringar därefter elektricitet. På samma sätt uppstår energi endast genom växelverkan mellan subjekt och objekt. Följaktligen var ursprunget till universum inte energi, som dagens vetenskapsmän säger. Handling kommer först, inte energi. (111-126, 8.2.1981)

Vad kom först, kärlek eller liv? Kärlek kom först. Vi säger inte att liv kom först, bara därför att vår värld kom från Guds liv. Vi säger att kärlek kom först. Även om Gud började skapelsen av himmel och jord med liv, är källan till liv, och motivationen för liv, kärlek. Anledningen till att liv kom till är på grund av kärlek. Varför skapade Gud himmel och jord? Även om han är den absoluta ursprungliga varelsen, kan han inte känna glädje ensam. Även om han placerades i en glädjefylld atmosfär, kunde han inte känna stimulans av glädje om han var ensam; det var därför han skapade. Även om den absoluta varelsen säger, ”jag är den absoluta varelsen, kärlekens och livets herre”, så länge han är alldeles ensam kan han inte känna kärlekens stimulans. Ensam kan inte Gud känna den stimulans från livet som ger honom känslan av att himmel och jord är inom hans egen kropp. (38-152, 3.1.1971)

Om Gud endast hade tänkt på sig själv, skulle han då ha skapat himmel och jord? Skapelsen kräver en investering av energi. En konstnärs stora förhoppning är att skapa ett mästerverk. En konstnär gör sitt yttersta för att göra stora konstverk. Ett mästerverk framträder bara när konstnären ger allt och känner

att han inte kan ge något mer. Att skapa börjar med att investera sig själv. Att skapa är möjligt endast när energi strömmar ut. Utan bidragande energi blir det inte något resultat. Enligt principen att ett fullkomligt objekt framträder endast genom en total investering, har Gud som subjekt fullständigt investerat sig själv för att göra sitt objekt. Skapelsen var början på Guds arbete genom vilket han bestämde sig för att inte existera för sin egen skull, utan för sina objekts skull. (78-111, 6.5.1975)

Att skapa kräver att energi ges ut. Gud investerade sig själv. Men hur mycket investerade han? Några människor tror att när Gud skapade genom ordet, sa han bara, ”låt det bli det här och låt det bli det där”; att det var som en lek. Men nej, Gud gav hela sitt sanna liv, sanna kärlek och sanna ideal. Vi älskar inte något, om vi inte har arbetat hårt och har investerat vårt kött och blod och lagt ner vår själ i det. Så perioden, innan skapelsen och perioden efter skapelsen, var därför olika. Innan skapelsen tänkte Gud på allt med sig själv i centrum, men efter att han börjat skapa, fanns han till för sitt objekt. Gud finns inte till för sig själv utan för sina partners, för sina söner och döttrar. Det är så det är. (69-81, 20.10.1973)

Gud måste ge sitt yttersta för att skapa himmel och jord. Detta krävde att han gav ut energi, och att investera energi skulle normalt medföra att hans inre tömdes. Gud skapade världen genom kärlek för att den skulle vara

hans partner, och han offrade sig själv för att uppfylla denna vilja. Gud ordnade så att hans investering skulle bära frukt i hans partner i stället för i sig själv. Genom att investera, kände sig Gud inte försvagad utan tillfredsställd. Det är så därför att Gud skapade genom kärlek. (60-85, 6.8.1972)

Efter att vi har ätit frukost, när vi arbetar hårt blir vi snabbt hungriga och trötta. Varför är det så? Det är så, därför att när energi strömmar ut, förbrukas den. Vad vi än gör, kan vi inte bli tillfredsställda med ett negativt resultat. För att saker ska anses vara goda måste det finnas något positivt. Så för att Guds skapelse ska vara god, måste den ha något som kan vara ett plus. När kan Gud då få tillbaka något med detta plus? Det är här standarden för fullkommandet av skapade varelser måste ligga. Det finns en punkt där all investering börjar ge avkastning. Samma sak händer när du har en djup önskan att utföra något, och du försöker att sträcka dig utöver dina begränsningar – resultatet kommer ofelbart. Detta är universums lag. Det är detsamma med Gud. När Gud skapade mänskligheten, investerade han energi. Han tömde sig själv. Emellertid, efter det att Gud skapat mänskligheten, genom att ge ut allt som han möjligen kunde ge, kommer människorna, sedan de nått fullkomlighet, inte att springa iväg någonstans. När de når fullkomlighet, kommer de att återvända till Gud. När de kommer tillbaka, kommer de inte att återvända med ett värde som är lägre än den

investering som har gjorts, men med ett värde som förhöjer Guds skapelse. (65-20, 13.11.1972)

Hur började universum? Det startade med Gud som tjänade och som gav ut av sig själv för andras skull. Det startade med att Gud förbrukade sina egna krafter. Vad är syftet med att hänge sig själv åt att skapa ett objekt, en partner? Efter det att båda har gett allt de har, vad vi vinner är kärlek. Så länge vi har kärlek är vi lyckliga, det spelar ingen roll hur mycket vi har investerat. Eftersom detta är kärleksprincipen, började Gud skapelsen grundat på kärlek. Gud skulle inte investera i något som inte skulle föra någon nytta med sig. Att ge allt man har skapar ett minus, så varför tror du han gjorde det? Därför att kärlek har makten att fylla upp vilket tomrum som helst. Efter att ha gett allt och investerat sig själv, skulle Gud få kärlek i gengäld. Sann kärlek blir inte svagare, när den investeras, utan växer sig starkare och starkare ju mer den används. Om den motsatta principen gällde att sann kärlek skulle bli svagare, skulle Gud bli kraftlös genom sin investering. Men motsatsen är fallet. Sann kärlek växer sig starkare och starkare ju mer den investeras. (237-124, 13.11.1992)

Eftersom kärlek har kapaciteten att skapa, blir den aldrig trött. Med ett hjärta av kärlek blir du aldrig trött, därför att du har kärlekens kraft. Energin som spenderas fylls alltid på av mer energi än som används, oavsett hur mycket som investeras. Det är därför du inte

har något emot att anstränga dig, även det är hårt och smärtsamt. Varför skulle du fortsätta om du inte tyckte om det? På den sanna kärlekens väg kan du inte för evigt ha ett ovilligt hjärta. Guds innersta inkluderar inte begreppet "fiende" eller begreppet "ondska". Det är så, därför att hans innersta existerar i sann kärlek. (237-130, 13.11.1992)

Så investera, investera och investera enligt Guds skapelseideal! När du investerar, uppstår en cirkelrörelse. Ta luft, till exempel. Om det finns lågtrycksluft, och högtrycksluft och de blandas, jämnas lufttrycket ut. Gud kommer ner, även om ingen kallar honom. Så de som vill investera mer än hundra procent fylls alltid på av Gud. Universums princip är sådan. Att helt och hållet ge ut av sig själv och att glömma vad man har gett hör samman med evig rörelse; vid den tidpunkten träder den underliggande principen av evigt liv fram. Evigt liv. Varifrån ska du annars härleda enighetsprincipen? När vi lever för andra, uppstår en cirkelrörelse, eller hur? Vad händer med något som rör sig i en spiralformad rörelse? Det blir mindre och mindre och stiger i höjd. När basen av en roterande cylinder breddas ut, minskar dess höjd. Men evigt liv stiger upp mer och mer och därför kommer Gud automatiskt att stå på Adams och Evas skuldror och höja sig med dem, när de höjs. (205-95, 7.7.1990)

Varför skapade Gud himmel och jord? Skapelsens handlingar konsumerar energi. De kräver en investering av

energi. Att investera energi betyder att man förbrukar något av sig själv. Hur allvetande och allsmäktig Gud än är, skulle hans överflödande gåva av energi, om den inte gav något i gengäld, oundvikligen mattas ut. (65-20, 13.11.1972)

Gud gav ut all sin energi för att skapa alla ting och människor. Han investerade allt och gav därefter fortfarande mer. Andra saker är förbrukade när de töms ut, men med sann kärlek, ju mer du ger, desto mer blomstrar din skapelse, och desto mer ger den tillbaka. Om du investerar 100 enheter av sann kärlek, kommer det 120 tillbaka. Därför är det så att även om de som praktiserar sann kärlek verkar gå under, kommer de inte att gå under. De kommer inte att förgås, snarare kommer de att blomstra för evigt och leva för alltid. (219-118, 28.8.1991)

Varför finns Gud? För vilket syfte vill han existera? Han vill existera för kärlekens skull. Det är därför han behöver en kärlekspartner. Det är därför den allvetande och allsmäktiga Guden måste skapa en kärlekspartner. Fram tills nu har vi inte vetat att Gud började skapelsen med kärlek som sitt väsentliga ideal. Hela universum skapades för denna kärleks skull. (208-235, 20.11.1990)

Gud vill ha en global plattform för sant givande. Gud vill se en fri, fredlig och lycklig plats där givande inte kritiserar och där man kan ta emot villkorslöst. Guds mål är att utvidga denna plats över hela världen och att få hela mänsk-

ligheten att slå sig ner för att leva där. (13-249, 12.4.1964)

1.2 Förverkligandet av skapelsens ideal genom kärlek

Gud skapade världen för att förverkliga kärlek. Han skapade universum, så att han skulle kunna glädjas över människor och alla ting när de blir förenade, med hans kärlek i centrum, och när de bildar en harmonisk värld av kärlek. Gud skulle på så sätt glädjas med människorna, när de utvecklades till sanna äkta män och hustrur, som centrerat på Guds kärlek, skapade familjer, stammar, raser och en värld av sann kärlek. Han skulle känna kärlekens glädje genom att bli ett i kärlek med sådana människor. Detta var Guds skapelseideal. (Blessed Family - 302)

Vårt inre hjärta är grundvalen för vårt ursprungliga sinne. Genom hjärtat kan Gud låta sin oändliga kärlek flöda enligt sina ideal. Dess värde ändras aldrig. För att diskutera värdet av Guds existens måste vi diskutera det genom att hålla fast vid denna kärlek. Vi finner dess värde när villkoren upprättas för en ömsesidig relation. Glädje startar från Guds hjärta, och dess syfte förverkligas i människor. Den osynlige Gudens hjärta manifesterar sig i hjärtat hos en synlig människa. När människor med ett sådant hjärta förökar sig horisontalt, och bildar familjer, blir dessa familjer världens centrum. Gud välsignade Adam och Eva att vara fruktsamma och föröka sig så att de kunde ha en

sådan familj. Kosmos ideal upprättas på grundvalen att vara fruktsam, föröka sig och ha herraväldet över alla ting. (27-28, 15.11.1969)

Varför tror du Gud skapade universum? Gud ville erfarra glädje. Även om Gud är den absoluta varelsen, kan han inte ensam känna glädje. Glädje uppstår endast när du har någon att relatera till. Gud behöver inte kunskap, pengar eller makt. Han själv är absolut, allvetande och allsmäktig. Det spelar ingen roll, hur avancerad vetenskapen är, den kan ändå inte komma ifatt eller gå bortom det som Gud åstadkommit. Det enorma universum fungerar på ett ordnat sätt, enligt lagar. Om man beaktar att Gud har skapat och styr över detta enorma universum, bortom den mänskliga tankens och vetenskapens räckvidd, är Gud fullkomligt vetenskaplig också. (Blessed Family - 302)

Tror du att någon som har länkat sig samman med och smakad Guds ursprungliga kärlek vill skiljas från den? När ett bi suger nektar från en blomma, och du drar i dess bakkropp, kommer den inte att sluta suga nektarn även om dess bakkropp dras av. Hur vore det om du smakade sådan kärlek? Kanske skulle du gå därifrån, men du skulle vända om och komma tillbaka och försöka att klänga dig fast vid den. (137-57, 18.12.1985)

De Gudomliga Principerna som lärs ut av *Unification Church* sammanfattar att Guds kärlek fordrar att de fyra posi-

tionernas grundval uppfylls. Vad betyder det då att uppfylla de fyra positionernas grundval? Föräldrakärlek bör uttryckas till och upplevas av barnen. Föräldrakärleken ligger i centrum av de fyra positionernas grundval. Med denna kärlek i centrum, blir föräldrarna ett med barnen. Mannen och kvinnan blir ett i kärlek, och slutligen blir de ett med Guds kärlek. Detta är de fyra positionernas grundval. (Blessed Family - 302)

Adam måste vara ett med Gud, och vad som förenar dem är kärlek. Människor är de tvådimensionella representanterna av den existerande världen, och dess tredimensionella representant är Gud. Kärlek är den centrala punkten, repet som binder dem samman för evigt. När människor, som har en kropp, uppnår enighet med Gud, kommer deras hjärta och känslor att sänkas ned i ett gränslöst tillstånd av djup erfarenhet och lycka. (35-156, 13.10.1970)

Slutligen blir Gud och människor ett genom kärlek. Människorna och världen blir ett genom kärlek och förverkligandet av den ideala världen enligt Guds syfte för skapelsen startar här. Förverkligandet av Guds ideal tonar slutligen fram på den plats där ny kärlek centrerad på Gud, kärlek i enlighet med skapelsens lag, etablerar sig och kommer till ro. (Blessed Family - 302)

Vad är det vi människor vill efter att ha vaknat upp på morgonen? Äta frukost, gå ut att arbeta och oroa oss för hela världen är inte viktigast för oss. Vad vi vill

ha är ett oföränderligt hjärta av kärlek, dag och natt, genom alla de fyra årstiderna och genom hela vårt liv. Gud skapade himmel och jord att vara den ideala kärlekssfär där män och kvinnor bildar en helt horisontal linje och står i förbindelse med Gud i en perfekt nittiograders vinkel. Detta är den plats där mänskliga känslor och himmelska känslor blir ett i kärlek. (213-157, 20.1.1991)

Gud började sin skapelse från sitt eget innersta. Han gav och gav för kärlekens skull och glömde sedan bort hur han givit. Om Guds partner ska kunna ta emot, måste han därför också fullständigt ge ut av sig själv. På detta sätt kommer investeringen både uppifrån och nerifrån. Himmel och jord sammanfogas på ett harmoniskt sätt och blir ett. De blir ett centrerat på den kärlek som kan omfamna och röra både himmel och jord. Detta frambringar stor kraft. (237-130, 13.11.1992)

För att inneha kärlek måste du ge, glömma vad du har gett, ge återigen och glömma igen. Varför måste du ha sådan kärlek? Därför att ju mer aktiv kärleken är, desto mer utvidgas den, i stället för att försvagas. Enligt dynamikens lagar i naturen, ju mer saker rör sig och verkar, desto mindre har du kvar, eller hur? I naturen försvagas saker ju mer aktiva de är, men i den sanna kärlekens värld expanderar saker och tilltar i styrka ju mer aktiva de är. Eftersom Gud visste detta, började han skapelsen med sann kärlek. (237-127, 13.11.1992)

Sektion 2 Guds syfte med människans skapelse

2.1 Gud skapade människorna som objekt för sin kärlek

Gud skapade människor på grund av kärlek. Varför skapades vi? Vi skapades på grund av kärlek. Vi är annorlunda än andra delar av skapelsen, därför att vi skapades som Guds söner och döttrar. Med andra ord skapades vi som Guds objekt med förmåga att ta emot Guds direkta kärlek. Detta är människans privilegium. (132-244, 20.6.1984)

Gud, som är ett perfekt plus, måste skapa ett perfekt minus. Vilket är då Guds objekt som i sin tur står som subjekt i förhållande till resten av universum? Detta är frågan. Varför skapade Gud oss? Vi är varelser med en fysisk kropp som är partner till den osynlige och inre Guden. (129-138, 9.10.1983)

Efter att ha skapat människorna, var Guds avsikt att vårda dem och höja upp dem som individer som besitter kärlek å Guds vägnar. Gud, kosmos herre, ville upphöja dem till en plats högre än han själv och göra dem till ägare. (204-221, 11.7.1990)

Vem är hela skapelsens centrum? Människan. Vilka slags varelser är vi? Vi är varelser, som har trätt fram inför Gud, som är allvetande och allsmäktig, och som har värdet att vara hans partner. Detta är hur jag ser det. En människa är en symbol för hela skapelsens

kärlek, en varelse som har framstått som en central punkt och som kan stråla som en ledlyd. Det är detta slags varelse vi är. (115-182, 15.11.1981)

Vad är människor? Vi är objekt till Guds kärlek. Gud är ett subjekt och har en tvåfaldig karaktär av positivitet och negativitet. För att kunna vara objekt till detta subjekt, måste vi därför ha en form bestående av positiv och negativ, tvåfaldig karaktär. Denna form står inte i motsägelse till subjektets egenskaper; snarare är det en form som relaterar till alla hans egenskaper – en form, som passar exakt ihop med kärlekens innersta väsen. Det är en motsvarande existens som harmonierar med andra ting endast genom kärlek.

Gud har inget behov av kunskap eller liknande saker; Han behöver kärlek. Anledningen till att vi säger att människor är detta universums centrum, är att världen skapades för att manifesteras kärlekens ideal. Talesättet att ”människan är skapelsens herre”, är därför vettigt, eftersom människorna, som representanter för den kärleksfulle Guden, har privilegiet att först ta emot kärlek i sin centrala position inför herren. (132-244, 20.6.1984)

Av vilken anledning skapade Gud människor? Han skapade dem inte bara för att se hur hans söner och döttrar lever sina liv. Han skapade dem för att dela kärlek med dem. Detta är den enda slutsats jag kan komma fram till, hur djupt jag än tänker på det. Syftet med vår skapelse är kärlek. Livet ska-

pades med Guds kärlek som grund; Gud frambringade inte kärlek genom att först skapa liv. Med andra ord, livet började, därför att kärlek började blomma ut i Guds hjärta. Eftersom livet hade sitt ursprung i kärlek, måste resultatet också komma till genom kärlek. Eftersom början var kärlek, måste slutet också vara kärlek. Det är därför vi människor är eländiga utan kärlek. (57-21, 21.5.1972)

Vad behöver Gud? Gud behöver inte ens liv. Varför skulle han behöva det, han som är initiativtagare till livet? Vad behöver han då? Han behöver kärlek. Varför behöver Gud kärlek? Han behöver kärlek, därför att kärlek är något som endast finns i en ömsesidig relation. Utan att vara en Gud som behöver kärlek, skulle han vara ur stånd att ha en relation med den skapade världen och den mänskliga världen. Eftersom slutsatsen är att Gud inte kan ha en relation med den existerande världen utan att närma sig med ett hjärta av kärlek, satte han upp kärleken som standard. (121-100, 24.10.1982)

Gud värderar människor högst. Varför värderar han dem så? Därför att han behöver ett objekt för sin kärlek. Det spelar ingen roll, hur mycket kärlek Gud har, han är ändå ur stånd att känna kärlek utan att ha en partner för sin kärlek. Gud kan erfara kärlek endast i en relation till en partner. Orsaken att Gud värderar människor högst är att de är hans objekt som han kan älska. (143-309, 21.3.1986)

Varför skapade Gud människor? Det var för att uppfylla kärlek. Denna kärlek börjar inte med Gud; den återfinns i hans kärlekspartner. Utan en partner kan den inte existera. För att Gud ska uppnå detta, för honom mest värdefulla, behöver han en partner. Gud kan inte uppleva kärlek utan en partner, det är därför han skapade detta objekt. Gud söker en partner, så att han kan förverkliga absolut kärlek genom denna partner. Därför existerar Gud för kärlekens skull. Även Gud existerar alltså för kärlekens skull. Det är därför kärlek är så häpnadsväckande. (143-310, 21.3.1986)

Människorna finns till för Gud, och Gud finns till för människorna. Sann kärlek börjar därför vid den punkt där man lever för andras skull. Vad var ursprunget till människornas födelse? De sprang fram ur Guds kärlek; med andra ord, de föddes på grund av kärlek. Kärlek är ursprunget. (143-309, 21.3.1986)

Gud skapade människor för att älska, därför att han behövde någon att dela sin kärlek med. Du kan inte vara förälskad alldeles själv; utan en relation med en partner kan kärlek inte upplevas. Därför att Gud absolut behöver kärlek, skapade han alla ting och därefter människor som skapelsens herrar, som representanter för alla ting. Gud gav människan värdet av att vara hans objekt i absolut kärlek därför att Gud absolut behöver dem. Människor skapades som hans objekt så att de tillsammans skulle inneha kärlek. Följaktligen är människorna själva Guds kropp. När Adam och Eva –

Guds lekamen – blir ett par, betyder det att Gud blir ett par. Därefter, i den himmelska världen, blir Gud, i form av Adam och Eva, mänsklighetens förfäder och härskar över den andliga och fysiska världen. (138-212, 21.1.1986)

2.2 Gud investerar det innersta av sin kärlek och sitt liv

Gud skapade alla ting i Edens lustgård och skapade därefter de första förfäderna som härskare över allt. När han skapade människorna, gjorde han inte det för nöjes skull eller som en hobby. Det är omöjligt att uttrycka med ord, hur hårt Gud arbetade och ansträngde sig för att skapa människorna och att upprätta dem som centrum för skapelsens alla ting.

När Gud skapade människorna, uppoffrade han sig själv fullständigt i alla sina ansträngningar och gav av själ och hjärta och det allra innersta av sitt väsen. Han gav fullständigt av sin kärlek och ömhet. Han skapade människorna för att de skulle existera i en relation med honom som ingen kraft kunde lösa upp eller bryta. Eftersom Gud skapade människorna på ett sådant sätt, kan han känna frid när han betraktar dem. All tillgivenhet och lycka kan bo inom Gud endast genom dem. (20-205, 9.6.1968)

Gud är människornas fader, och människorna är Guds söner och döttrar. Eftersom Gud skapade dem genom att investera sitt innersta, sitt kött och blod, kan han inte hjälpa att dras med när dessa människor drar i honom. Och när

Gud drar i dem, kan de inte göra annat än att dras med. Gud skapade människorna på ett sådant sätt att de, inom denna relation, har delat hans innersta syfte. Om det fanns prosa eller poesi där Gud kunde prisa människorna som han har skapat på detta sätt, skulle dessa ord vara det största av konstverk, långt bortom nivån hos poeter eller författare av denna världen. Objektet för sådan lovsång är inte Gud eller alla ting i skapelsen, utan representanterna för alla ting, människorna. (20-207, 9.6.1968)

Av allt i Guds skapelse är vi människor det enda som kan bli Guds kärleks fullkomliga objekt. Gud offrade av hela sitt hjärta och med all sin energi, investerade sig själv totalt, för att skapa ett objekt till sin kärlek. Vad önskar Gud uppnå genom att fullständigt ge ut av sig själv? Han vill upprätta en kärna av kärlek i universum. Detta är skapelsens ideal. (166-147, 5.6.1987)

Gud har inte något kärleksorgan. Det finns i Guds skapelse, men inte hos Gud. Även om det skulle finnas, skulle det finnas i hans inre, i hans hjärta och skulle inte framträda med någon form. Vad skulle han behöva det till? De som har kärleksorgan, är Adam och Eva, människor. Följaktligen bör du veta att människor har något som är mer dyrbart än vad Gud har. (206-125, 3.10.1990)

Det finns en kraft som för oss mot vår önskans slutgiltiga destination och vår önskans högsta standard för fullkomlighet. Vi måste upptäcka det faktum

att denna kraft verkar inom oss. Bibeln säger att vår kropp är Guds tempel, men vi förstår inte vad detta betyder. Detta är ord av stor betydelse, därför att hur stor Gud än är, när vi formar ett partnerskap av kärlek med Gud där vi kan viska ord av kärlek, och när vi blir ett med Gud i detta kärlekens partnerskap, tar vi emot rätten att ärva universum. Genom den principiella grundvalen av kärlek, kan denna värld, den andliga världen, den materiella världen och den immateriella världen, alla skapade av Gud, uppnå rätten att ärva universum. Tyvärr är människor okunniga om detta häpnadsväckande faktum. (137-67, 18.12.1985)

Sektion 3 Kärlekens ideal ska uppnås genom Adam och Eva

3.1 Gud skapade Adam att vara den osynliga Gudens kropp

Varför behövde Gud Adam och Eva? Han hade två syften: först att förverkliga kärlekens ideal och för det andra, att den osynliga Guden skulle göra sig själv synlig, efter att ha antagit en kroppslig form. Av denna anledning är Adam och Eva grunden och kärnan, genom vilken Gud, som är osynlig, kan anta en synlig form och upprätta en relation med den synliga världen. Så när Adam och Eva uppnår fullkomlighet och går till den andliga världen, är de som Guds kropp. Därefter antar den osynliga Guden en position som motsvarar deras sinne. Guds syfte med att skapa Adam och Eva, var att ha fullkomliga människor i den andliga världen. Efter denna modell

skapade han deras jordiska kropp och sinne. (92-147, 1.4.1977)

Vilket värde skulle en osynlig Gud ensam i himmelriket ha? Hans existens skulle vara meningslös. För att vara vår förälder, måste han ha en kropp och kunna känna. Eftersom han behöver ha en kropp i mänsklig form, måste han skapa Adam och Eva som varelser med tvåfaldig karaktär. (133-91, 10.7.1984)

Varför var det nödvändigt att skapa Adam och Eva med tvåfaldig karaktär? För att bli precis som den osynlige Guden, måste de uppnå enighet mellan sinne och kropp under sin fysiska livstid. Annars kan de inte bli ett med Gud när de kommer till den andra världen. Gud skapade Adam och Eva med en tvåfaldig natur, så att föräldrarna som har substantiellt herravälde i den fysiska världen kunde bli ett med Gud, den osynliga föräldern, och manifesteras ett substantiellt herravälde i den eviga himmelska världen. Inte ens Gud har något sätt att relatera till världen, utan att knyta an till Adam och Eva. Gud måste ha en relation med Adam och Eva för att kunna ha en relation med deras söner och döttrar. (133-91, 10.7.1984)

Gud skapade människorna för att placera dem i en likvärdig föräldraställning, och dessutom så att han själv kan få en kropp. Denna likvärdiga föräldraställning betyder inre och yttre; med andra ord, den externa Guden är Adam och Eva, och Gud själv är den inre Guden. I förhållande till kroppen är Gud Adam

och Eva, och i förhållande till sinnet, är Gud den osynliga Guden. Denna Gud är mänsklighetens förälder, den ursprungliga föräldern. Det finns endast en sådan förälder, inte flera. Därför att det finns endast en, gjorde Gud Adam och Eva så att de skulle vara som ett undertempel som har tvåfaldig karaktär med manlighet och kvinnlighet. Gud kan gå in i detta undertempel, och Adam och Eva kan fungera på ett idealt sätt bara när Gud bor inom dem och verkar. Utan att Gud verkar, skulle de inte känna till Guds vilja. De skulle inte veta någonting alls. (133-91, 10.7.1984)

Gud är i faderns position, föräldern. Gud gjorde människorna att vara jordens gudar och upprättade sig själv som himlens Gud och den vertikala Guden. Detta var för att himmel och jord ska kunna förena sig harmoniskt och leva tillsammans i kärlek. Även Gud känner sig ensam när han är för sig själv. (221-113, 23.10.1991)

Skaparen, den vertikala fadern, är centrerad på vertikal sann kärlek. Hade de inte fallit, skulle de ursprungliga mänskliga förfäderna, Adam och Eva, ha varit fullkomliga horisontala och fysiska föräldrar och skulle ha stått i en position där de kunde bli helt förenade med Gud i en 90 graders vinkel. Skaparen är den förälder vars hjärta är centrerat på sann kärlek, och Adam och Eva är de horisontala fysiska föräldrarna.

Om den himmelska föräldern och de jordiska föräldrarna hade förenats och blivit ett och sedan hade fått söner och

döttrar, skulle ingen som är född på jorden, ha något behov av en religion. Alla skulle på ett naturligt sätt gå rakt in i Guds rike. Himlen och mänskligheten skulle vara förenade. Alla mänsklighetens komplicerade problem uppstod på grund av syndafallet. Utan syndafallet skulle vårt sinne och vår kropp inte ha blivit separerade. (210-139, 17.12.1990)

Gud skapade mannen och kvinnan, så att de kunde älska varandra och bli ett. Adam skapades inte för sin egen skull, inte heller Eva. Gud skapade Adam för Eva och Eva för Adam. Dessutom skapade Gud Adam och Eva för sin egen kärleks och glädjes skull. Gud skapade dem inte för kunskap, makt eller pengar. Den allvetande och allsmäktiga Guden behövde inte dessa saker; Han behövde endast kärlek.

Gud skapade inte Adam och Eva för att ge dem kunskap; det var inte för att ge dem makt eller ett överflöd av materiella ägodelar eller för att låta dem njuta av ett rikt liv. Hans syfte, med att skapa dem, var att upprätta dem som ett förkroppsligande av kärlek. Guds syfte, med att skapa människorna, var att skapa ett fundament av kärlek byggt på familjer. Det förhåller sig så därför att utan kärlek, skulle skapelsens värld vara ett helvete, och Guds existens skulle inte ha någon mening. Guds syfte med att skapa människor var kärlek. Ni måste veta att detta är skapelsens absoluta lag. (Blessed Family - 307)

Varför skapade Gud människorna? Mannen är öst och kvinnan väst. Ett

vertikalt plan med fyra riktningar är nödvändigt, med den vertikala Guden i centrum. Eftersom detta plan täcker 360 grader, har den ett oändligt område. Vad önskar vi att göra med denna plats? Denna utgångspunkt, den produktionsplats som producerar människor för Guds rike, är jorden. Följaktligen är människorna i Guds rike, de som har levt på jorden. Se er omkring någon gång. Det finns inte något annat sådant rike än det på jorden. Somliga säger att det finns människor som lever i andra delar av universum. Men det är helt enkelt inte så. Hela detta universum skapades för oss. (206-209, 7.10.1990)

Är människor bättre än Gud eller inte? När Gud skapade människorna, kunde han skapa endast den vertikala Adam och Eva. Emellertid kan vi föda mer än tjugo barn. Gud kan inte göra detta. Gud skapade endast en Adam och en Eva. Varför? Det finns bara en vertikal och absolut norm. Av denna anledning kunde Gud skapa endast en absolut man och en absolut kvinna. (236-259, 8.11.1992)

Adam och Eva föddes som Guds son och dotter, och de är den substantiella manifestationen av tvillingembryona inom Gud. Denna substantiella manifestation av de osynliga tvillingembryona, man och kvinna, är Adam och Eva; en synlig man och kvinna. Detta är hur Guds söner och döttrar kom till. Skapelsens ideal är till för att fullkomna Guds osynliga hjärtas sfär också i ett substantiellt hjärtas sfär och därigenom förena

det osynliga och det synliga. Skapelsens ideal är att upprätta objektets sfär baserat på kärlek. (237-160, 16.11.1992)

Vem är Adam? Han är det substantiella uttrycket för hälften av Guds inre egenskaper. Vem är Eva? Hon är det substantiella uttrycket och manifestationen av Guds feminina egenskaper. Att manifesteras betyder att de var och en antog en kropp, ett substantiellt uttryck. Innan deras manifestation ägde rum, existerade det en dold motiverande kraft som inte hade avslöjats. Denna dolda motiverande kraft är den person som vi i *Unification Church* känner som Gud, den osynliga varelsen utan skepnad. (140-123, 9.2.1986)

Den enda sonen och den enda dottern var de barn som föddes för att vara kroppsliga objekt till Guden utan skepnad. Mannen representerar Guds yang-egenskaper (+) och kvinnan representerar Guds yin-egenskaper (-). Skapelsens principer verkar genom att avskilja i två objekt de förenade egenskaperna av Guds inre natur. Han harmonierar därefter de två egenskaper som representerar honom och återförenar dem i en form som liknar hans ursprungliga inre natur. Mannen och kvinnan är var och en födda, liknande en av Guds egenskaper. Följaktligen är föreningen mellan den enda sonen och den enda dottern också föreningen av Guds yang- och yinegenskaper. Med andra ord blir de en harmonisk förening som liknar Gud. Av denna anledning är två människor, en man och en hustru, en för-

enad kropp som representerar Gud i sin helhet. (9-83, 16.4.1960)

3.2 Man och hustru står som sekundära skapare efter Gud

När en man och hustru blir ett och får barn, kan de fortsätta för alltid. När de stiger till positionen av skapare och får barn, kan de känna Guds glädje över skapelsen på denna jordiska nivå. Av denna anledning måste din hustru vara som din son eller dotter. Hon kombinerar positionerna son och dotter, bror och syster. Följaktligen kan ni inte separeras från varandra. Kärleken är inte godtycklig. Endast när ni får era barn efter att ha följt hela denna tradition, kommer du att nå den ursprungliga standard som Gud ursprungligen önskade som skapelsens ideal. Detta är anledningen till att familjen kallas för himmelrikets grundval. (223-24, 7.11.1991)

När en man och en hustru får barn och stiger upp till föräldrarnas position, kommer de att känna djupt hur mycket Gud glädde sig när han skapade människor. Att få barn transformerar det som är en potential för djupa erfarenheter till verklighet. Genom dessa erfarenheter blir vi i stånd till att överta hela den auktoritet som vilar på Gud, himmelens och jordens mäktiga subjekt. Föräldrarnas ansvar inkluderar att föda och uppfostra sina barn med omsorg, tills barnen har gift sig. Gud skulle ha uppfostrat Adam och Eva och välsignat dem i äktenskap, men han var ur stånd att göra så. På samma sätt kunde Adam

och Eva, efter att ha fött egna barn, inte välsigna dem i äktenskap. Denna bittra sorg måste lösas. Dessa är de grundläggande principerna för vår utbildning. Slutsatsen är enkel. (223-196, 10.11.1991)

Människorna står i en position som horisontella föräldrar. Adam och Eva är barn, och bror och syster, och man och maka på samma gång. De stiger därefter till positionen som Gud, genom att föda söner och döttrar. Att föda och älska barn betyder att kunna ärva allt som var glädjefullt efter det att Gud skapade människorna. (223-267, 12.11.1991)

Dina barn är det sätt på vilket Gud hjälper dig att känna glädje i positionen som skapare, den glädje Gud kände när han skapade Adam och Eva. Barn är den andra skapelsen i ordningen, och den kommer genom Adam och Eva. Gud, som inte har någon gestalt, skapade Adam och Eva som substantiella var-elser med fysisk form. Om Adam och Eva hade nått fullkomlighet, skulle de som fullkomningen av Guds kroppsliga gestalt ha blivit kärlekens centrala representanter. Precis som Gud kände glädje när han hade skapat Adam och Eva, ges barn till dig, så att du på ett påtagligt sätt kan känna och erfara Guds glädje över skapelsen. (238-62, 19.11.1992)

Gud söker förverkliga sitt ideal av en harmonisk familj i universum. Det är därför han söker lämna vidare sin kärlek, genom att skapa barn, bröder och systrar, äkta män, hustrur och föräldrar. Eftersom han har kärlek, sätter han oss i

en position som sekundära skapare, skapare av våra söner och döttrar och avslöjar för oss hur dyrbara våra söner och döttrar är. (238-40, 19.11.1992)

När en kvinna väntar ett barn, träder en ny värld fram för henne. När barnet börjar röra sig har hon så mycket hopp. Detta är hur kvinnor bör vara. De har många drömmar, liknande de som Gud hade när han skapade. Att tänka ”Jag hoppas att mitt barn växer upp och blir så och så i framtiden” är i enlighet med Guds hjärta när han förberedde sig att skapa Adam och Eva. Sådana är kvinnors tredimensionella drömmar. Med tanken ”jag är inte ensam, hela världen är i mitt barns händer och han eller hon växer i mitt moderliv”. Hennes sinne omfamnar hela världen i kärlek. (228-263, 5.7.1992)

Den tid när det är dags att få barn, efter det att du har gift dig, signalerar att du flyttar upp till en högre sfär. Du stiger upp till Guds position. Att älska dina barn är Guds sätt att låta dig erfara hans hjärtas innersta känslor och hur mycket han älskade människorna, efter det att han skapade dem. (224-28, 21.11.1991)

Gud kan komma och bo inom Adam och Eva endast när de älskar varandra på det sätt som Gud älskar. Han kan inte komma dit om de bara gör som de själva vill. Den osynliga Guden kommer till dem, endast när de blivit helt förenade. Gud vill då ge dem en speciell titel och position i förhållande till kärlek och svepa in dem i tyg gjort av kärlek. Detta är

idealet. Bara då kan Gud känna kärlekens doft. Varhelst Gud går, vädrar han efter kärlekens doft. (112-103, 5.4.1981)

Skulle Gud tycka om att kyssas? Den osynliga Guden har inget sätt att erfara detta av sig själv, därför att hans två inneboende aspekter är sammanlänkade. När ni älskar, kommer ni tillsammans och åtskiljs därefter igen, eller hur? När mannen och hustrun älskar varandra intensivt i början, är deras kärlek som åskans dån och som blixten när den slår ned. Deras kärlek brinner het men sedan går de tillbaka till nollpunkten som moln som drar sig tillbaka efter ett regn. (224-36, 21.11.1991)

Gud är en harmonisk förening av tvåfaldig karaktär. På samma gång är han en manlig varelse. Eftersom det är mannen som är i partnerskap med Guds faderliga kärlek, är detta en vertikal relation. Kvinnor bildar inte en sådan vertikal relation. I stället bildar de en horisontal relation i partnerskap med det vertikala. Mannen observerar attributen i Guds karaktär och relaterar vertikalt i en relation av ”ovanför och under”. Kvinnan relaterar horisontalt i en relation av ”vänster och höger”.

Vilket kommer först, det vertikala eller det horisontala? Eftersom det vertikala kommer först, strävar och söker alla naturens principer att komma närmare det vertikala centrum. Det är därför sonen kommer före dottern i förhållande till Guds kärlek. Endast på det sättet kan allt arrangeras i rätt ordning. (177-324, 22.5.1988)

Kvinnor har sin menstruationsperiod en gång per månad, eller hur? Vem är detta till för? Ni måste förstå hur dyrbar er avkomma är. Syftet med att skapa Adam och Eva var att skapa medborgare för Guds kungarike. Det finns inte något sätt att producera dem i den andliga världen.

Gud är den vertikala kärlekens herre, och det vertikala har endast en axel. Den har endast en riktning. Eftersom endast en riktning inte leder till produktivitet, är ett horisontalt område nödvändigt. Följaktligen är Guds syfte med att skapa, att bli ett med mänskligheten, föröka dem för att få många medborgare till sitt kungarike och föra dem alla till himlen. (222-72, 28.10.1991)

En äkta man och hans hustru är centrum för produktion av medborgare för Guds kungarike. Så Gud måste oundvikligen skapa människor. Människorna är himlens söner och döttrar, Guds söner och döttrar. Män och hustrur utgör grunden för att på denna jord producera medborgare för Guds kungarike, från våra första förfäders kött och blod, genom att utvidga vår koppling till den kungliga familjen i himlen. Finns det någon som vetat om detta? (219-49, 25.8.1991)

Gud skulle inte längre ha varit en ensam varelse, efter det att han sett en ursprunglig man och kvinna älska med varandra. Han skulle ha känt en ömsesidig glädje med dem, när han såg hur kraftfullt det kärlekens väsen är, som fanns latent inom honom. (God's Will - 279)

Tror ni Gud ser er när ni älskar, eller inte? Skulle Gud, som existerar bortom tid och rum, sluta sina ögon på natten, när världens fem miljarder människor världen älskar? Hur känner han sig, när han ser dem? Hur många goda hustrur och goda makar finns det? Fundera på det. Alla slags saker händer där. De som motvilligt spelar en frus roll, motvilligt dras med, motvilligt försöker att behaga sin make eller maka – ingen skulle behöva leva så. Det är inte kärlek, eller hur? Kan det kallas att leva? Hur bra skulle inte världen vara, om den blev en miljö där fjärilar och bin flög omkring fritt och, vi kunde leva i harmoni i himlen och på jorden enligt Guds skapelseideal – det skulle vara precis som Edens lustgård med blomdofter, och Gud kunde saligt somna där. Har ni någonsin tänkt på detta? Försök att leva så. (222-252, 3.11.1991)

Gud har inte kunnat relatera till mannen och hustrun eller deras position som föräldrar. Vi måste återupprätta detta. Av denna anledning måste Sanna föräldrar komma. Endast när Sanna föräldrar framträder och blir vertikala och horisontala föräldrar kommer allt att bära frukt här, precis som när Gud födde fram ideala barn vid tiden för skapelsen. Gud utförde skapelsen endast vertikalt. Adam emellertid, kan skapa horisontalt när han väl har fullkomnat sitt andliga och sitt fysiska jag. Även om Gud skapade endast två människor, en son och en dotter, människor som står som fysiska föräldrar å Guds vägnar, kan de föröka sig och producera ett obegränsat antal av Adam och Eva. De kan

ha tio, även tjugo barn. Gud kan inte göra detta. Med tiden föds många människor på den horisontala expansionens väg och de kommer att utvecklas till himlens medborgare. (236-146, 4.11.1992)

Sanna föräldrar är frukten av oräkneliga antal religioner, en frukt som kan representera Guds största skapelseverk. De är historiens höjdpunkt, syftet med religionen och mänsklighetens högsta förhoppning. Allt blir fullbordat med dem. I dem finns det frihet. Individer och allt i himlen och på jorden befrias genom dem. Allt detta, och den förenade himlen och jorden, har sitt ursprung i kärlek. (220-221, 19.10.1991)

Sektion 4 Kärlekens ideal uppfylls i familjen

4.1 Guds skapelseideal är fullbordandet av de fyra positionernas grundval

Vad är Guds syfte med skapelsen? Han skapade inte Adam och Eva bara för att kunna titta på dem. Han skapade inte män och kvinnor bara så att de kunde få bli gamla på egen hand och dö. Han skapade dem så att de skulle kunna växa till mognad och, genom sina hjärtan som längtar efter att relatera till det motsatta könet, bygga det sanna himmelriket på jorden med Gud som centrum. Det var så de skulle kunna skapa ett kärleksnäste med Gud i mitten. Mannen, Adam, representerar här himlen och kvinnan, Eva, representerar jorden; detta är himmel och jord. Följaktligen, även om de

är två, förenar deras horisontala enighet himmel och jord. När de uppnår enighet genom Guds kärlek, kommer kosmos att enas automatiskt. (21-43, 1.9.1968)

Gud hade större förväntningar på framtiden, på vad som skulle utvecklas genom Adam och Eva, än vad han hade vid tiden då han skapade dem. Han siktade på det mest nobla och värdefulla resultatet – att uppfylla skapelsens syfte och att fullända de fyra positionernas grundval med kärleken i centrum. (God's Will - 533)

Gud skapade sin son, Adam, som representant för den positiva aspekten av de två egenskaperna och älskade honom djupt. Med sin kärlek till honom, inkluderade han den feminina aspekten av sin kärlek. Likaså, med sin kärlek till sin dotter Eva, inkluderade han den manliga aspekten av sin kärlek. När dessa två separata individer blev en, utvecklades grunden för en tredje ny början och skulle ha blivit till verklighet i deras barn. Av denna anledning säger vi att barn är de objekt av kärlek som stimulerar nytt hopp. Adam och Eva föddes som förkroppsligandet av Guds kärlek och föräldrakärlek. Det är därför Gud tycker om sina barn, och Adam och Eva tycker om sina barn. Ni känner till de tre objektens syfte. Detta är hur de tre objektens syfte ska uppfyllas. (32-238, 19.7.1970)

Guds vilja för människorna är att uppfylla syftet med skapelsens ideal. Skapelsens ideal blir inte fullständigt

bara av att en man och en kvinna gifter sig med varandra och blir ett. De måste därefter skaffa barn. Det är så därför att himmelens och jordens princip förbinder förhållandet mellan ovanför och nedanför, och framför och bakom. Om det finns en gårdag, finns det idag, och, om det finns idag, finns det imorgon. Alla dessa måste bindas samman. Men för en ensam man och hustru finns det endast i dag, och ingen morgondag. Utan en morgondag kommer allt att avslutas. Om vi säger att ett par befinner sig ovanför, måste de ha något nedanför sig, nämligen barn. Utan något som är nedanför, slutar det där.

Följaktligen är himmelens och jordens princip att när den övre positionen och den undre positionen upprättas, kan vänster och höger framträda.

Endast efter det att de hållit äkten-skapsceremonier för sina barn kan föräldrarna känna att de har uppfyllt sitt ansvar. Ett förhållande mellan ovan och nedan upprättas endast när ett par som är föräldrar upplever sina barns äktenskap. Endast när denna relation av ovan och nedan upprättas kan idealet uppnås.

Mannen och hustrun sammanfogas som vänster och höger; föräldrar och barn måste ha en relation av ovan och under för att binda samman det vertikala och horisontella och därigenom bilda en ideal, sfärisk domän inom universum. Förutom detta, så är det endast när det finns bröder och systrar som en sfär slutligen kommer att bildas.

När idealet förverkligas på detta sätt, kan du rita en cirkel runt de vertikala

och horisontala linjerna som möts i centrum. Slutligen, endast när en man och en kvinna upplever förverkligandet av idealet i det vertikala och det horisontala, kan de säga att de lever inom den ideala sfären. Detta utgör de fyra positionernas grundval som *Unification Church* lär ut. Det är därför vi säger att fullbordandet av de fyra positionernas grundval är fullbordandet av skapelsens ideal. (85-178, 3.3.1976)

En person bör inte förbli ensam utan snarare gå genom tre etapper som tar sin början med individen, därefter en etapp med en partner och slutligen en etapp med barn. Den Gudscentrerade relationen mellan en person, personens make eller maka och deras barn är de fyra positionernas grundval. Fulländningen av de fyra positionernas grundval är Guds syfte med skapelsen. (19-106, 31.12.1967)

För att upprätta de fyra positionernas grundval måste du först utveckla ditt hjärta som man eller hustru; endast därefter kan du uppleva barnens hjärta och hjärtat hos en förälder. (13-67, 17.10.1963)

4.2 Skapelsens ideal uppfylls genom fullbordandet av familjen

Det ideal, som Gud ville se uppfyllt genom våra första förfäder, var att en man och en kvinna blir ett och skapar en ideal familj. Därefter är centrum för den ideala familjen varken mannen eller kvinnan. Familjen är en grupp som skapas av föreningen mellan föräldrar, barn,

mannen och hustrun. Centrum för denna grupp är Guds kärlek. Slutsatsen är att Guds vilja är att förverkliga fullbordandet av en familj som är centrerad på Guds kärlek. (127-9, 1.5.1983)

Familjen är ursprunget och det grundläggande fundament som är oföränderligt genom tidsåldrarna. Den kan inte ändras av en far, av en bror eller en syster eller ens av en nations institutioner. Den kan inte heller ändras av världen, av himmel och jord eller ens av Gud. Följaktligen är begreppet revolution inte nödvändigt för familjen. (25-85, 30.9.1969)

Människor behöver existera i en relation mellan förälder och barn, mellan man och hustru och mellan syskon. Med andra ord måste dessa tre relationer mötas i en punkt. Det finns bara en centralpunkt. Centralpunkten för ovan och under, vänster och höger, och fram och bak, ska inte vara olika. Om de centrala punkterna är olika, förstörs jämvikten i relationen mellan ovan och nedan, vänster och höger, och framför och bakom.

Slutligen bildar därför positionerna av ovan och under, vänster och höger, och framför och bakom, tillsammans med en central punkt, numret sju. Att bilda numret sju betyder att bli ett med Gud, genom fullkomlig sann kärlek, och att bilda en familj där allt blir en perfekt sfär och uppnår harmoni och enighet. (299-114, 7.2.1999)

Den plats där föräldrar och barn, man och hustru, och alla bröder och systrar önskar att fogas samman i sann

kärlek, är den ideala familjen. Här, när en evig, världsomfattande jämlikhetsprocess inleds, börjar himmelriket på jorden, och himmelriket i himlen automatiskt att förverkligas. (300-226, 14.3.1999)

Eftersom Gud är den ursprungliga varelsen av sann kärlek, blir alla del av samma kropp när de binds samman med sann kärlek. Föräldrar är gudar som lever i stället för Gud på jorden, man och hustru är gudar som är varandras motsvarigheter, och söner och döttrar är små gudar. En familjstruktur som består av tre generationer med sann kärlek i centrum på detta sätt, utgör himmelrikets fundament. Utan att uppnå en sådan bas, kan kungariket inte upprättas. Familjen är universums centrum. Familjens fullkomning är basen för universums fullkomning. Och om det finns kärlek i en familj och kärlek för universum, kan vi röra oss fritt, vartsomhelst. I detta fall står Gud i den kombinerade centrala positionen av kärlek som hela universums förälder. (298-306, 17.1.1999)

En mans kärlek, en kvinnas kärlek, en sons kärlek, en dotters kärlek, föräldrarnas kärlek och Guds kärlek innefattas alla i den ursprungliga skapelsens familjefundament med Gud som centrum.

Vilken plats som helst där dessa olika slag av kärlek visas, någon som älskar sina föräldrar, sin man eller maka och sina barn, praktiserar himmelrikets livsstil. (Blessed Family - 942)

Familjen utgör den etiska grundvalen för ett samhälle; det är den bäs-

ta och den grundläggande modellen och är huvudsystemet för den mänskliga världen. I en sådan familj är kärlek den bästa standarden för varje person.

(Blessed Family - 942)

De viktigaste händelserna i en människas liv är födseln, giftermålet och döden. Vid tiden för födseln, hur är det bäst att födas? Man bör födas med god hälsa. Därefter kommer tiden för giftermål. Man gifter sig för att leva; det vill säga att upprätta de fyra positionernas grundval. Endast när dessa universums gemensamma reglerande principer upprättas på jorden kommer Guds vilja, och mänsklighetens vilja att uppfyllas. Familjen är den plats där vi söker att förkroppsliga sådana universella lagar och manifesteras denna form. (24-230, 17.8.1969)

Guds ideal för skapelsen var att Adam och Eva, våra första förfäder, skulle föröka sig och få barn av godhet och bygga en värld centrerad på Gud. (God's Will - 137)

Vi har ett talesätt som säger, ”harmoni i familjen föder framgång i allt”. Detta betyder att fred i familjen gör att allting går bra. En fullkomlig familj är en familj av fred och utgör himmelrikets fundament. Den drivande kraften i en sådan familj är sann kärlek. Sann kärlek är den rena, och vackra kärleken där vi älskar Gud och vår partner mer än oss själva, med hela vår livskraft. I detta universum har Gud inte skapat någon kraft som är större än kraften hos sann kärlek. Sann kärlek är Guds kärlek. (219-118, 28.8.1991)

Om Guds vilja hade slutförts på denna jord, hade en enda kulturell sfär skapats med Adam som centrum. I stället för oräkneliga folk, som vart och ett bildar sin egen separata kultur och civilisation, såsom vi ser i dag, skulle vi haft en värld med en enda kultur, en enda filosofi och en enda civilisation centrerad på Adam. Därefter skulle allt, inklusive kultur, historia, seder och bruk, språk och tradition, vara förenade. I Guds kärlek skulle vi ha upprättat en ideal familj, stam, folk och nation, och dessa skulle ha utvidgats till att förverkliga en ideal värld enligt Adams ideal. Om vi tittar på ett trädts rot, stam och löv är de alla sammanlänkade med ett liv. Ser vi på världen med Guds vilja som utgångspunkt, betyder det att vi är centrerade på kärlek. Om vi såg uppåt, skulle vi tjäna Gud som vår Fader och när vi såg nedåt, kunde vi omvandla alla människor till en levande kropp. Detta skulle vara som en levande kropp av kärlek, som bröder och systrar som bygger en evig, Gudscentrerad, ideal värld. Människor som lever i en sådan värld, skulle inte ha behov av frälsning eller en Messias, för de skulle vara Guds goda söner och döttrar. (110-213, 18.11.1980)

Sektion 5 Guds vilja med att skapa alla ting

5.1 Syftet med att skapa alla ting

Gud skapade inte ursprungligen alla ting i himlen och på jorden som leksaker eller att ha som hobby. Han skapade dem inte utan syfte eller inriktning,

eller utan en bestämd filosofi. Snarare skapade han dem med ett stort syfte, baserat på det stora universums filosofi. Därför vi kan inte förneka, att den filosofi som är baserad på Guds hjärta, är närvarande i alla existerande ting, från de mest oansenliga varelser till hela universum. I vilket syfte skapade Gud dem med en sådan filosofi? Otvivelaktigt var hans syfte att se en ideal värld baserad på Guds kärlek, det vill säga, en värld där vi kommunicerar i kärlek, upplever glädje i kärlek, lever i kärlek och dör i kärlek. När vi vaknar och öppnar våra ögon, ser vi hur allt breder ut sig framför oss. Från allt vi ser får vi olika intryck och beroende på hur våra sinnen reagerar, påverkas det vi ser i vårt dagliga liv.

Även de minsta varelserna runt om oss har utan tvekan en förbindelse till oss och en relation med oss. Även om vi kanske ignorerar dem, har dessa oansenliga varelser en förbindelse med mänskligheten som avslöjar värdet av deras existens varje dag enligt den himmelska principens ideal. Det är så därför att från synvinkeln av syftet med vår existens, från den minsta existensen till människor – vilka kallas skapelsen herar och som kan härska över alla ting – ligger allt inom den sfär för kärlekens ideal där de kan omfamna Guds ideal för detta stora universum. Så för att uppfylla universums syfte, uppstår rörelse där små saker absorberas av det som styr en högre sfär. Små saker absorberas av stora saker och blir en del av deras materiella form och element. Detta leder till förverkligandet av ett enda syfte, baserat på ett övergripande ideal.

Vi kan inte förneka att historien har avancerat på detta sätt, och att den existerande världen har rört sig längs det spår som styrs av en himmelsk princip för det enda syftets skull. (9-163, 8.5.1960)

Varför Gud skapade alla ting? Det var för att ha ett objekt för sin kärlek, en partner, och att skapa en kärleksrelation. Han ville att människor skulle leva och därefter återvända till den ursprungliga världen och bo i Guds eviga ursprungliga hemland av kärlek. (142-75, 1.3.1986)

Bibeln beskriver Guds skapelse av himmel och jord i enkla uttryck som säger att Gud skapade himmel och jord genom Ordet. Stjärnorna kom till när Gud sa, ”låt det bli stjärnor”, och jorden kom till när Gud sa, ”låt det bli en jord”. Men du måste vara medveten om att i denna process höll Gud fast vid utvecklingsprincipen som utvecklar små saker till stora saker enligt oändlig ordning och lag.

Enligt denna princip, efter att ha skapat alla saker, skapade Gud våra förfäder, Adam och Eva, genom att koncentrera det väsentliga av allt i universum. (65-20, 13.11.1972)

Dagens kristna säger att eftersom Gud är allvetande, och allsmäktig, kom allt till genom att Gud bara sa, ”låt det bli en himmel och en jord”. Men så var inte fallet. Gud investerade allt, all energi han hade. Genom att investera hela sin kärlekskraft, skapade han alla saker som en gåva till sina älskade söner och döttrar som skulle komma, sin älskade

framtida familj. Allting skapades så. Så vi bör se på alla ting och tänka på detta. (112-306, 25.4.1981)

Med vad skapade Gud? I början fanns Guds vilja, och Guds tanke. Tillsammans med Guds tanke fanns det en plan. Vi kan se att det var Guds ursprungliga vilja och plan att bygga något slags mänsklig värld efter skapelsen av människan. (76-91, 1.2.1975)

En sak som du bör veta är att när världen skapades, skapade Gud först omgivningen. Detta är den värld som är ett resultat av relationer mellan subjekt och objekt. Den naturliga världen har utvecklats till en värld där subjekt och objekt samverkar med varandra. (131-217, 4.5.1984)

När vi betraktar de principer som användes i skapelsen av himmel, och jord, gjorde Gud inte de centrala varselerna och därefter deras omgivning. Snarare förberedde Gud en omgivning baserad på relationer, innan han skapade människorna. För att skapa människor, gjorde han först jord. Han upprättade det inre baserat på det externa. Detta är den princip som himmel och jord skapades efter. Sådant som existerat tidigare har banat väg för större ting, och saker utan värde har gett upphov till saker av värde. Detta är den bakomliggande principen för skapelsen av himmel och jord. Vid skapandet av människorna, gjorde Gud först den mänskliga kroppen och därefter anden. (152-318, 18.8.1963)

När Gud såg allt som han hade skapat under de sex dagarna, fylldes han med stolthet, och han ville stolt visa upp det. Hans glädje var oändlig när han såg sin skapelse. När Gud sa, ”det är gott, det är gott,” om och om igen med en sådant glatt hjärta, vem talade han till? Han talade till alla ting i skapelsen. Vi måste förstå att han talade till alla saker med ett sådant ivrigt hjärta. (5-238, 8.2.1959)

När Gud skapade världen, fanns där glädje. När han har skapat världen, sa han att den var god att skåda. Han kände glädje. Vad är glädje? Det är vad du känner när du uppfyller ett bestämt syfte. Gud kände sig glad över alla saker som han hade skapat, därför att Guds känsla av syfte fanns inbäddat i dem.

Vilket slags värld är då den återupprättade världen? Det är helt enkelt en värld där människor lever och har multidimensionella förbindelser där hjärtat står i centrum, genom vilka de kan prisa Gud när de skådar varje individuell enhet i universum. Det är här, från himlens synvinkel, värdet av varje enskild art ligger. Så berättelsen där den helige Franciskus predikade till djur och fåglar, var inte en lögn. Det låter om en dröm, men det är verklighet. (9-166, 8.5.1960)

Trots att kärlek finns även om du är ensam, kan den inte fungera tills du har en partner. Inte ens Gud kan ge kärlek utan en partner. Även om kärlek är vad Gud tycker om mest, kan kärleken inte manifesteras när han är ensam. När någon är ensam, kan hon eller han varken känna glädje eller någon kärleksim-

puls. Det är därför Gud skapade universum som en partner med vilken han kan med dela kärlek och glädje. När han hade skapat universum, skapade Gud Adam och Eva som dess ägare. (143-81, 16.3.1986)

5.2 Det gåtfulla universums storlek och struktur

Allt i den skapade världen är förbättrarett som en lärobok, så att Guds älskade söner och döttrar kan söka efter kärlekens ideal. Det är därför allt existerar i ett parsystem. Mineralriket fungerar genom relationen mellan subjekt och objekt. Samma sak i atomer, protoner och elektroner som interagerar med varandra genom en relation mellan subjekt och objekt. Utan denna växelverkan kan de inte fortsätta att existera. Utan rörelse kan det inte finnas någon evig existens. Universum centreras följaktligen på mänskligheten, och utgör den domän som skapades för att göra det möjligt för människorna att nå den centrala punkten. (137-59, 18.12.1985)

Vad är universum? Det är som Guds synliga kropp. Det är en förlängning av Guds varelse. Det är här idén att vi verkligen är kapabla till kärlek växer fram. Med andra ord, att älska universum är en mycket verklig erfarenhet.

Du stryker ditt hår så här, eller hur? När du får smuts på din kläder, borstar du av dem, inte sant? Varför du gör det? Därför att dessa saker är en del av dig. Därför att de är ett med dig, gör du så. Från och med nu, bör du ta med dig

Gud innerst inne i ditt hjärta, och bygga en enad värld, där ditt sinne är ett, din kropp är en, och alla ting är ett. (86-173, 28.3.1976)

Om ni vill veta, så är universum många miljarder ljusår i diameter. Ljuset färdas 300.000 kilometer per sekund, och 300.000 kilometer är sju och en halv gånger jordens omkrets. I astronomin kallas det avstånd ljuset färdas under ett år för ett ljusår. Universum är så stort att ljuset, som rör sig enligt denna ljusårsenhet inte når sin slutliga destination ens efter miljarder av år. (127-213, 8.5.1983)

Greenwichobservatoriet har än så länge upptäckt stjärnor som är tio miljarder ljusår borta, och nu har tiden kommit då vi kan se stjärnor som är femton miljarder ljusår och även längre bort. Storleken på detta universum är ett principiellt nummer – 21 miljarder ljusår i diameter. Ljus färdas med hastigheten av 300 miljoner meter per sekund. Det betyder att det ljuset cirklar runt jorden sju och en halv gång på en sekund.

Detta höghastighetsljus skulle, även om du tänkte att det bara skulle färdas en dag, ge dig huvudbry och du skulle inte förstå det. Du skulle säga: ”detta är bortom min fattningsförmåga”. Men det rusar iväg inte bara under hundra år, utan under miljarder av år. Hundra miljarder är hundra gånger en miljon. Emellertid, även hundra miljarder år efter att det startade, rör det sig fortfarande. Om en person lever i hundra år, har en miljon människor levt och dött under den tidsperioden. Med andra ord, ett hundra

miljoner ljusår betyder att ljuset fortfarande färdas, även efter det att varje person levt i hundra år från början till slut och detta fortsatt för en miljon människor. Hur långt är då 21 miljarder ljusår? Om varje person har levt i hundra år från start till slut, måste detta fortsätta för 210 miljarder människor eller mer. Ljus färdas inte detta långa avstånd i en rak linje, utan färdas i cirklar. Detta är vårt universum. (181-195, 3.10.1988)

Vad i all världen menar vi med fullkomningen av universum? För att fullkomna universum måste var och en av oss bli fullkomlig. Även om universum är fullkomligt, har det ändå ingenting med dig att göra, om du inte är fullkomlig. Vi vet att hur underbar världen än är, och även om världen därute dansar av glädje, har alla de glada omständigheterna i världen runt omkring ingen betydelse för dig, om du känner stor smärta eller är olycklig. (166-210, 7.6.1987)

Fullkomningen av universum måste ge glädje till ditt inre jag, såväl som till den externa världen. Både ditt sinne och din kropp måste jubla av lycka. Dina celler, till exempel, måste alla jubla. Cellerna i dina ögon och de i dina fotsulor är olika, eller hur? Även om de är olika, måste cellerna i dina händer och alla dina celler vara lyckliga tillsammans med alla delarna av din kropp och sinne. Ingenting kan utelämnas, allt måste jubla. I stället för att förbli separerade bör de sammanfogas till ett. Endast när vi har en värld som kan uppleva vibrerande glädje av kärlek, baserat på verk-

ligheten hos denna sammanlänkade kropp, kommer universum att bli fullkomligt. (166-210, 7.6.1987)

5.3 Naturen är en lärobok som lär ut kärlekens ideal

Vissa människor som ber, har kallat naturen, Bibeln nummer ett. Den hamnar inte på andra plats. Bibeln, som beskriver Israels historia, ger inte alltid ett klart budskap. Vet du hur mycket jag skakade på huvudet när jag läste den? Den kan vara mycket tvetydig; människor förstår vad de vill av den, som om det var en spåkvinna som spådde om deras framtid. För några är den ett sätt att fly från verkligheten. Så den naturliga världen som skapats av Gud, är bättre än Bibeln på att utföra den hårda uppgiften att bedöma fakta och förklara allt från början till slut. (20-270, 7.7.1968)

Kontaktpunkter finns på alla nivåer och börjar på extremt små platser. Ditt individuella jag är också ett liv där 400 triljoner celler är sammanlänkade. Bland alla varelser i den skapelsens ideala värld som centreras på Guds kärlek – det vill säga, det stora universum – finns det inte någon som är född utanför Guds hjärta. En poet som känner detta inom sig måste vara en stor poet. Om det fanns en poet, som kunde känna och uttrycka det kosmiska hjärtat när han ser ett darande löv, han kan sägas vara universums poet.

Vi har inte reflekterat över hur allt i himmelen och på jorden som uppenbarar sig runt om oss utan att vi är medvetna

om det, existerar tillsammans med Guds kärlek. När du reflekterar djupt kan du se att ett litet sandkorn rymmer universums principer och hur en atom rymmer den ändlösa och outtömliga harmonin i universum. Vi kan inte förneka att all existens är ett resultat av någon okänd men ändå komplicerad kraft. Bortom molekyler finns det atomer, och bortom atomerna finns det elementarpartiklar. Dessa saker, snarare än att existera omedvetet, har en viss medvetenhet och ett syfte. Följaktligen bör du grundligt förstå att alla existerande varelser har kommit till genom Guds älskande hand. Så de är oundvikligen förbundna med Gud i hjärtat. (9-166, 8.5.1960)

Vilket slags person är en andlig mästare? Den som har ett hjärta som utropar, ”Gud!”, medan han håller ett gräsblad och kan känna att dess värde är jämlikt sitt eget, den personen är den största andliga mästaren. En person, som kan sjunga om ett sådant värde på ett sådant sätt skulle vara den största artisten. Den person som kan upptäcka de olika smakerna av Guds kärlek och hjärta i mångfalden av alla ting som finns runt om honom bör representera hela universum. Han eller hon är någon som har känsla för att bli vän med alla ting och som finner glädje i dem.

Om det finns någon vars alla celler rörs av en sådan känsla, bör han vara den som representerar hela universum. En sådan person är en skapelsens herre. Kan någon, som ingenting kan förutom att äta, bli skapelsens herre? (9-166, 8.5.1960)

Om du noga observerar barn, tycker de huvudsakligen om livliga varelser som valpar, insekter, fåglar och vilda djur. Varför är det så? Det är i regel så människor är. Vad betyder detta? Deras intresse väcks när de ser den naturliga världen och jorden i rörelse. Även om naturligtvis det finns olika nivåer av partnerskap, tycker människor om och finner det intresserant att fundera över dessa saker. På så sätt lär de sig om alla kärlekens egenskaper inom dem. Genom att observera hur småkryp, insekter och djur lever, ser vi att de alla finns i par. När man tänker på detta, är naturen ett museum av läroböcker som byggdes för att utbilda människor, som objekt av Guds kärlek, när det gäller ideala ömsesidiga relationer. (137-211, 3.1.1986)

Gud gjorde universum och allt i det för att vara en lärobok som hjälper sina älskade söner och döttrar att finna kärlekens ideal. Det är därför allt existerar i ett parsystem. Mineralriket fungerar genom en relation mellan subjekt och objekt. I atomer, som är massans strukturella enheter, interagerar protoner och elektroner i en relation av subjekt och objekt. Utan denna växelverkan kan de inte existera. Utan rörelse kan det inte finnas någon evig existens. Det är därför de måste växelverka. Människor observerar och lär från naturen, när de växer upp. De lär sig saker, och säger, ”detta är hur insektsvärlden är!”. När du lyssnar noga en höstnatt med en strålände måne, och skinande stjärnor, är ljuden av insekter som en orkester. Varför gör de sådana ljud? De sjunger om sina ideal,

när de söker efter sin partner. De viskar om kärlek. Fåglar och alla andra djur följer samma gemensamma nämnare av kärlek, när de gör sina ledsna och glada ljud. De står lågt på skalan och långt från axeln, och ändå cirklar de runt om axeln på samma horisontalnivå. Det är så alla ting existerar. (137-59, 18.12.1985)

Det finns tre slags fågelsång: först en sång som signalerar hunger; för det andra en sång som sjungs av kärlek för dess make eller maka; och för det tredje, en sång som sjungs vid fara. De är alla olika. Vi vanliga människor vet inte om detta, men i deras egen värld vet de det. När de ropar ut hunger, förstår alla andra fåglar detta. Men vad cirklar deras dagliga liv omkring? Hunger tas om hand enkelt genom att äta och de möter inte fara varje dag heller. Det mesta av deras sjungande måste ha att göra med att gå fram och tillbaka i den givande och tagande relationen med sin kärlekspartner. (137-211, 3.1.1986)

Människor skapades som subjekt och objekt, som ett par. Världen med alla dess ting, som existerar för mänsklighetens skull, är i harmoni under kärlekens princip och förverkligar sitt syfte och ideal genom mänsklighetens kärlek.

För mänskligheten och speciellt för den mognande Adam och Eva, är världen med alla dess ting en lärobok i kärlek och ett museum som i oändlighet visar kärlekens innersta. (135-10, 20.8.1985)

Alla fåglar och djur existerar i par. De harmonierar med varandra i kärlek.

Blommor och fjärilar relaterar från två motsatta poler, men ändå harmonierar de med varandra. Detta reflekterar den harmoniska relationen av himmel och jord. De motsatta polerna av universum kommer i harmoni baserat på kärlek. Det är detsamma med flyttfåglar. Fåglar i söder flyger till norr och fåglar i norr flyger till söder, och bärs av kärlek för varandra fram och tillbaka över regionerna. Genom att göra så centrerar de sig på kärlek för evigt. Människor lär sig om kärlek genom läroböckerna i det museum som Gud skapade. När människor och Gud älskar varandra i glädje, kommer allt i himmelen och på jorden att följa den rytmen och harmoniera runt om dem. Om Gud tycker om detta och älskar detta, så kommer änglavärlden också att tycka om det. Hela den skapade världen kommer att tycka om det också, den kommer att applådera och lovprisa. Sångfåglar kommer att lovsjunga och vackra blommor kommer att lovprisa genom sina dofter. Denna skapade värld existerar för att utvidga den väldoftande atmosfär där människor, som har den centrala positionen eftersom de har den högsta kärleken, kan njuta av detta. Även de fula paddorna kväker, ”Kvack, kvack, kvack” när de älskar. Det är så charmigt! De sparkar med sina ben och rör dem upp och ner, medan de älskar. Vilken förtjusande scen! Detta är den högsta konsten. (142-273, 13.3.1986)

När de mognar, kommer Adam, och Eva att förstå och säga, ”Oh, det är så man älskar”. Gud bredde ut världen inför dem, med alla dess ting, för att

tjäna som en lärobok, att vägleda den mänskliga kärlekens ideal att nå mognad. Så fortsätter de att lära sig. När de växer sig större, kommer de att ha olika känslor gentemot varandra och säga, ”Aha, vi var som bror och syster i det förlutna, men nu verkar det...” De kommer att lära sig och säga, ”Aha, det är så man gör”. Så de kommer att gå rakt fram längs parallella linjer och därefter kollidera, att säga, ”Du och jag måste mötas även om vi riskerar att dö. Vi kan inte gå någon annanstans”. (137-59, 18.12.1985)

Födda som Guds första barn, skulle Adam och Eva växa från barndom till mognad i en domän där de stod under Guds beskydd. Eftersom deras intellekt var menat att utvecklas genom denna process, skulle de ha kommit fram till varför Gud skapade världen, och Gud skulle ha utbildat dem till förståelse av den skapade världen. Den skapade världen, med allt i rörelse, var en lärobok för att undervisa Adam och Eva allt de behövde veta om hur man lever. De skulle ha blivit våra första, ursprungliga förfäder. Ni måste förstå att ända sen den tid då Adam och Eva inte uppnådde fullkomlighet, har den skapade världen varit en modell och ett museum som visar oss hur man för ett idealt liv. (137-126, 1.1.1986)

5.4 Vår inställning gentemot naturen

När du öppnar dina ögon på morgonen och ser på naturen, förbinder den dig subtilt med din ursprungliga natur

och inspirerar känslor om ett nytt ideal som kan spira fram. Å andra sidan, vet du mycket väl att ju mer du tittar på den mänskliga världen, desto mer förtvivlan och sorg väcks i ditt hjärta. Om världen befolkades av människor som inte hade fallit, skulle människans värde inte väcka upp sorg i åskådarens hjärta. Människor skapades inte bara för att ha samma värde som ett grässtrå, en blomma eller en trädstam. Människor var ämnade att vara nobla varelser som inte kunde bytas ut mot något i den skapade världen. De var ämnade att träda fram för att representera himlen med ett enastående värde. (9-97, 24.4.1960)

Ni bör ha ett sinnelag som begrundar naturen som är genomsyrad av Guds kärlek och säga, ”kan något dyrbart föremål som ägts av någon av världens konungar eller någon berömd person jämföras med detta? Kan något antikt kulturföremål jämföras med detta? Kan en glamorös klänning buren av en berömd dam jämföras med detta?”. Utan att känna så i vårt hjärta begår vi en synd mot den naturliga världen, även utan att veta om det. Den som kan titta på en levande varelse och säga, ”kan något som tillverkats av mänskliga händer, jämföras med detta? Oavsett hur stor någon är, kan han vara större än Gud?”, och på så sätt värdera högst av allt de ting som skapats genom Guds hårda arbete, en sådan person är sannoligen ett Guds barn. En sådan person behöver inte be. Han lever med Gud. Gud vägleder människor till en sådan position. (9-174, 8.5.1960)

Människor finner nöje behag i allt som tillhör någon som de älskar. Ändå vet de inte hur man gläder sig åt alla saker som skapats av Gud, vilken är den som de bör älska mest. Kan sådana människor bli Guds söner och döttrar? Du är ansvarig att befria skapelsen som suckar och jämrar sig i sin sorg. Du måste djupt erfara det hjärta och den omvårdad som Gud investerat i skapelsen av ett träd eller en växt för 6.000 år sedan. Du bör ha ett sådant hjärta. Så du bör kunna fälla tårar vid åsynen av en växt längs vägen, eller när du håller din hand på ett träd, och säga ”hur ensam du måste ha varit eftersom du förlorat din mästare!”. Jag har själv gråtit våldsam, medan jag gripit tag i en klippa; Jag har fällt tårar när jag känt vinden blåsa. Nu, eftersom du har hört mina ord, förstår du varför. (9-176, 8.5.1960)

Jag har gått denna väg, medan jag sagt till mig själv, ”skapelsens dyrbara ting, som är skapade av Gud och som svetsats samman med Gud för evigt, värdas inte lika mycket som nationella skatter eller värdesaker i dagens kungariken. Jag förstår den sorgen; jag ensam måste förstå”. Om ni har ett hjärta som säger, ”jag kommer att förstå, trots att alla de som lever på denna jord, är okunniga”, kommer ni att vara de nya människor som kan härska över mänskligheten i framtiden. Detta är inte en uppfattning utan ett faktum. Var är de människor som kan värdesätta alla ting i skapelsen mer än familjeskatter som ärvs från generation till generation eller mer än diamanter, antagligen den mest dyrbara

stenen i världen – så att de håller fast vid skapelsens ting och vägrar släppa dem? När Gud får se de som i sitt hjärta förstår vad han har skapat och att de vill hålla fast vid det och fälla tårar över det, då kommer Gud att säga, "Mina kära barn!". (9-176, 8.5.1960)

Vad är naturen? Det är en utställning, som Gud har gett oss som en gåva, något som han förberedde när hans älskade söner och döttrar föddes. Även fågelsång och en planta som gror är dekorationer som är förberedelser för att bringa skönhet in i sina älskade söners och döttrars liv. Till och med stenarna som rullar på vägen, skapades som dekorationer för en nation, eftersom Gud visste att hans söner och döttrar skulle bli de ägare som skulle härska över nationen. Det är samma sak med vatten som flödar. Gud ville inte att saker skulle vara torra och enahanda, så han skapade saker för en prins med drömmar och förhoppningar som kunde titta på denna oändligt färgglada och harmoniska trädgård – denna värld av kärlek – och överta den. Följaktligen lär vi oss från alla saker i skapelsen. När burfåglar sjunger, bör dess ägare lära sig från det. Ni måste kunna lovsjunga skönheten hos den ursprungliga skapelsevärlden, där allt uppoffrar hela sitt liv för att upprätta en värld där var och en lever för andras skull. Då kommer till och med en fågelunge att vilja komma och bo i ditt hem. Fåglar kommer att vilja ha sina ungar där. (175-186, 16.4.1988)

Oavsett hur värdefullt ett konstverk i ett museum är, kan det ha mer vär-

de än ett levande konstverk? Jag frågar vem som har älskat denna jord, museet med alla saker och Guds verk, mer än vad Gud har. Jag frågar, om någon har älskat den mer än muséerna i sitt eget land. Kan du jämföra en guldkrona från *Shilla*-dynastin i museet med en maskros som ligger på vägen, när den är gjord direkt av Gud? Om det finns en kung som förkroppsligar Guds hjärta och tar omsorg om skapelsen med ett hjärta som säger, "Jag är ledsen och skäms, att jag, som är kung, inte kan älska dig från positionen av en som tagit emot kärlek från den ursprungliga Guden som kan leva för alla ting". Skulle inte grästuvorna vilja följa den kungen och vara med honom för evigt. Detta är hur människor bör leva. (175-186, 16.4.1988)

5.5 Älska naturen och älska människor

Du bör veta hur man älskar naturen och hur man älskar människor. Du måste veta att de som inte kan älska människor eller naturen inte kan älska Gud. Eftersom alla ting i skapelsen är symboler för Gud, och eftersom människor är substantiella varelser, kommer de som vet hur man älskar alla ting i skapelsen såväl som människor, att älska Gud. (70-181, 9.2.1974)

Ni bör alltid älska naturen. Ni måste älska naturen och ni måste älska människor. Ni bör älska människor av alla de fem färgerna i den mänskliga rasen. Skulle Gud säga, "Åh, jag tycker bara om vita människor"? Då skulle alla vara

tvungna att endast bära vita kläder. Alla vita människor skulle vara tvungna att bara bära vita kläder och slänga bort sina färgade kläder. Varför skulle du bära svarta kläder eller färgade kläder? Det skulle vara en motsägelse. (133-28, 1.7.1984)

Till och med de minsta beståndsdelarna och de minsta varelserna söker kärlekens väg. De söker bli del av mänsklig-hetens celler som kan ha direktkontakt med den kärlek som är ett med Gud. Av denna anledning bör vi offra oss själva för kärlekens skull. Vi bör investera oss själva.

Eftersom det finns en tradition av att utgjuta sitt liv, och alla sina ägodelar, söker lägre enheter att ge hela sitt väsen för högre enheters skull. Detta är inte Darwins evolutionsteori utan en absorberingsteori baserad på kärlek. Frågan är hur värdet av en av de minsta varelserna ökar, när den blir till material att användas för att skapa nästa högre nivå. (204-129, 1.7.1990)

Vi bör känna att alla Guds varelser är objekt för vår kärlek. Vi bör vara människor, som kan älska, och älskas, av även de minsta formerna av liv, för att inte nämna människor, såväl som allt som är synligt och osynligt i himlen.

När en fågel kallar, "Kvirr, kvirr, kvirr" på morgonen, så i stället för att du säger, "din förbaskade sparv, jag försöker sova. Varför kvittrar du så?!". Säg istället "Åh, tack. Du kom för att väcka mig. Aha, du säger att en viktig gäst kommer för att träffa mig". Det är ett helt annat synsätt. Detta är betydelsefullt. (112-219, 12.4.1981)

Gud skapade änglavärlden på samma gång som han skapade den mänskliga världen. Vilket slags värld är änglavärlden? Först när människorna framträder med skönhet och väldoft – som blommor som existerar för att bära fram en frukt – kommer kärlekens näste slutligen att beredas. Följaktligen startar allt liv därifrån, och alla varelser som har liv, kan harmoniera med denna plats som utgångspunkt. Människorna gör denna harmoni möjlig. Centrerat på sådana människor som subjekt, kommer en myriad av änglar i himlen att bilda en sfär av harmoni, där de kan ha givande och tagande med människor, som fjärilar och bin med blommor. När det händer, kommer en blomstrand-trädgård av harmoni säkerligen att framträda. Gud kommer att jubla, människor kommer att jubla, änglar kommer att jubla, och alla ting översvämmas av kärlek. En vårfest kommer så att börja. (31-124, 3.5.1970)

KAPITEL TRE

Återupprättelsens historia och förändringar i mänsklighetens Gudssyn

Sektion 1 Gud i Gamla testamentets tidsålder

1.1 Gamla testamentets tidsålder var tjänarens tidsålder

Genom syndafallet föll människorna ned till en sfär utanför Principerna. Hur långt föll de? De föll ned till en sfär som till och med var lägre än änglarnas, som är Guds tjänare. Människorna, de prinsar och prinsessor som var menade att vara härskare, föll ned till en position som var lägre än tjänarnas, så de måste ta sig tillbaka upp.

Från positionen som tjänarens tjänare måste de återvända upp genom positionen som tjänare, adopterat barn, som barn till en konkubin och som ett barn i en direkt släktlinje och därefter gå tillbaka, genom modern, till positionen som Adam, fadern. Detta är återupprättelse.

Frälsningens väg är som att ge tillbaka någon den hälsa han hade innan han blev sjuk. Han måste återvända till det tillstånd han hade innan han haft någon sjukdom.

Det är därför frälsningens väg är återupprättelsens väg. Återupprättelsen utförs inte på ett slumpmässigt sätt. Du

kan inte bara ”tro och frälsas”. (222-144, 3.11.1991)

Även om människorna föll, måste de återvända upp från positionen som tjänarens tjänare, därför att de inte kan överge Gud. Vad betyder ”tjänarens tjänare”? Det betyder att inte ha någon herre. Fallna människor måste tjäna Gud lojalt från sin position som tjänarens tjänare. Satan var en ärkeängel och en Guds tjänare. Eftersom människor släpades fram inför denna tjänare, måste de, för att kunna återvända till Gud, demonstrera sin lojalitet till Gud, medan de ännu stod i positionen som tjänarens tjänare. (17-73, 12.11.1966)

Gamla testamentets tidsålder var en tidsålder när offergåvor lades fram; på det sättet kunde Gud finna människor som han kunde använda som sina tjänare. Detta är gamla testamentets historia. Eftersom människorna gick förlorade vändes allt upp och ner och människor blev lägre än skapelsens alla ting. Människorna kom att vara i en värre situation än alla ting i skapelsen. Av denna anledning måste de dela alla ting, som ju var närmare Gud, i två delar och skilja det som tillhörde till Gud från det som

tillhörde Satan. Sådana delade offergåvor gjordes inte på grund av Gud eller Satan, men på grund av att människan misslyckades med att uppfylla sitt ansvar. Ni måste känna till detta. Det är för att människan misslyckades med att uppfylla sitt ansvar som de fick ta emot Satans blod. (136-228, 29.12.1985)

Med utgångspunkt från Guds plan för återupprättelse var tiden före Gamla testamentets tidsålder, närmare bestämt före Jakob, tidsåldern för tjänarens tjänare; tiden från Jakob till Jesus var tjänarens tidsålder; tiden efter Jesus var tidsåldern för adoptivsonen; och tiden för Återkomsten är sonens tidsålder. Eftersom sonens tidsålder har kommit, måste sonen ha föräldrar. Följaktligen går mänskligheten tillbaka till Gud under föräldrarnas tidsålder. (74-121, 25.11.1974)

Gamla testamentets tidsålder var tjänarens tidsålder, en tidsålder då människor i positionen som tjänarens tjänare återupprättades till positionen som tjänare. Av denna anledning var även Abraham en tjänare, inte en son. Gud upprättade lojalitetens väg genom att etablera tjänarens tjänare. På så sätt har Gud flyttat fram sin plan för återupprättelse under historiens gång, genom att föra hela mänskligheten tillsammans framåt för att ta besittning av den världsomfattande onskans område och föra det över till Guds sida. Även Jakob triumferade som Guds tjänare snarare än Guds son. Gud har arbetat på detta sätt och återupprättat människor från positionen som tjänarens tjänare till tjä-

nare och från positionen som tjänare till adoptivson. (15-325, 7.12.1965)

Om vi noga undersöker den historiska återupprättelsens förlopp, kan vi se att Gud har, fram tills nu, fört sin plan framåt genom tre steg: utformning, tillväxt och fulländning. Återupprättelsens förlopp passerar genom tjänarens tidsålder, som är Gamla testamentets tidsålder, adoptivsonens tidsålder, som är Nya testamentets tidsålder, och de Sanna barnens tidsålder, som är det Fullbordade testamentets tidsålder, och som går in i Sanna föräldrars tidsålder. Frälsningens väg i Gamla testamentets tidsålder erbjöd frälsning till mänskligheten i positionen som tjänare. Följaktligen, i den tidsåldern, utan upprättande av en centralgestalt, som kunde uthärdas från början till slut och uppnå seger, kunde grundvalen för återupprättelse till positionen av tjänare inte läggas. Därför gjorde Gud många uppoffringar medan han ledde den fyratusenåriga historien med centralgestalter som Noa och Abraham. (15-49, 7.12.1965)

Vad gjorde Gud i Gamla testamentets tidsålder? Eftersom världen hade blivit satanisk, tog han på sig uppgiften att söka efter sina tjänare genom att offra alla ting och etablera människor på den himmelska sidan. Gud sökte inte ens efter adoptivöner. Han sökte efter tjänarens tjänare. Alla människor i den sataniska världen hade blivit Satans söner och döttrar. Gud kunde inte ändra på det. Följaktligen samlade Gud in de som förlorat hoppet i den sataniska värl-

den. Det är en sorglig realitet men Gud har samlat odugligt material. Han har haft att göra med avfall. Denna process slutar inte där. Offer krävs, och människorna går fortsättningsvis igenom den process där de själva utgör offergåvan. (136-222, 29.12.1985)

Gud försökte hitta människor, som inte ens var goda nog att bli tjänare i den sataniska världen, för att göra dem till tjänarens tjänare i Guds värld. Detta är Gamla testamentets historia. Det är anledningen till att Gud lät Jakob och Esau slåss. Det är också anledningen till att han kallade Noa. Gud tog en tjänares tjänare i den sataniska världen till ett avlägset land. Där isolerade och tröttrade han ut honom för att göra honom till Guds tjänare. (154-334, 5.10.1964)

Satan behandlar människor som fiender. De kan inte ens bli Satans tjänare. I Gamla testamentets tidsålder arbetade Gud för att omvända sådana människor till att bli Guds tjänare. Därefter ville Gud göra tjänare till adoptivbarn, adoptivbarn till barn från en direkt släktlinje, barn från en direkt släktlinje till bröder och systrar, och bröder och systrar till Sanna föräldrar, genom att välsigna dem som brud och brudgum. Eftersom den Gudscentrerade sanna familjen förlorades, består återupprättelsens arbete i att återvinna den. Lammets bröllofsfest skulle bli då Jesus proklamerades som den sanna föräldern. (12-29, 15.7.1962)

Gud anförtrodde sina tjänare och undervisade dem, ”jag är din far”. Han

undervisade människor genom sina tjänare och änglar. Sådan var Gamla testamentets tidsålder. Därefter arbetade han genom sin son. Detta var Nya testamentets tidsålder. Därefter arbetade han genom den heliga anden. (10-197, 2.10.1960)

Gud har längtat efter att människor ska existera i relation till skapelsens alla ting och till honom. Följaktligen har Gud arbetat med att dra fallna människor upp från tjänarens position, genom adoptivsonens position och barnets position till föräldrpositionen. Detta var för att klippa av den smärtsamma bindningen till syndafallet och göra det möjligt för alla ting, människor, och Gud att bilda förenande relationer, så att Guds glädje blir mänsklighetens glädje, och mänsklighetens glädje blir alla tings glädje. Gud ville vara stolt över sina söner och döttrar och presentera dem för och tillägna dem till den naturliga världen och även till änglarnas värld. (11-279, 3.1.1962)

Om vi tänker på det, varade Gamla testamentets tidsålder i fyra tusen år till Jesu ankomst. Fanns det vid den tiden ett ord som ”välsignelse”? Var det möjligt att välsigna en familj i Guds namn? Eftersom det var tjänarens era, var människor i ärkeängeln sfär, en tjänare. Ärkeängeln kan inte gifta sig; han måste leva ensam, utan familj. I denna era, kunde Gud inte ha en familj, och Guds söner och döttrar kunde inte gifta sig. Kan en tjänare gifta sig? Det kan han inte. (90-97, 19.12.1976)

1.2 I Gamla testamentets tidsålder arbetade änglarna å Guds vägnar

För att återupprätta det orena landet har Gud visat vägen för sin frälsningsplan genom att bygga en relation med mänskligheten genom änglarna. Gud genomför sin frälsningsplan för att än en gång kunna relatera till människor, som svek Gud genom syndafallet, och föll till en så eländig position, lägre än alla ting. För att styra mänskligheten som domineras och anklagas av Satan har Gud arbetat för att bygga en bro. Detta arbete har varat genom hela Gamla testamentets och Nya testamentets tidsåldrar fram tills nu. (1-282, 16.12.1956)

Ursprungligen, i Gamla testamentets tidsålder, antogs Gud arbeta direkt med människor och att relatera till dem i sin härlighet, men hans plan kunde inte fullkomnas. Därför, med sorg, banade Gud väg för en alternativ väg att relatera till människor genom änglarna, och detta var Gamla testamentets tidsålder. Gud upprättade en standard, genom vilken han kunde arbeta genom änglarna. Eftersom änglar också är gudomliga varelser, visade de sig för människor som Gud och agerade tillfälligt som medlare tills Jesu ankomst. (1-283, 16.12.1956)

Om vi tittar på Gamla testamentets tidsålder, kan vi se att Gud har använt änglar som budbärare för att åt Gud bygga frihetens lustgård och den himmelska befrielsens kungarike. Om du vill gå in i den sfär av nåd, där du som

Guds son kan befrias från tjänarpositionen, bör du kunna känna dig glad även om du förlorar ditt liv. Endast de, som har ett sådant fritt hjärta kan gå bortom tjänarens position och gå in sonens position. (4-321, 12.10.1958)

Titta på Bibeln. Gud har arbetat genom ärkeänglarna i andliga världen, genom sin son och genom den heliga anden. Gud kunde inte direkt knyta an till detta arbete i sitt hjärta. I Gamla testamentets tidsålder arbetade han genom änglarna, och i Nya testamentets tidsålder arbetade han genom sin son. Från den himmelska synvinkeln var Gamla testamentet den tidsålder som återvann människorna, och Nya testamentet var den tidsålder som återvann barnen. (10-170, 25.9.1960)

Betrakta detta: för att återställa Israels folk, kom änglarna i den himmelska världen och arbetade, tjänarna kom och arbetade, och därefter kom sonen och arbetade. Nu kommer fadern. Den kommande herren kommer som en far. Han kommer som den sanna föräldern, för att uppfostra sanna barn och ge kärlek. Vad kommer att hända sedan? Du kommer att gripa tag i denna person och stanna uppe hela natten.

Gud älskade en man, Abraham, mer än människorna i den fallna världen. Han älskade Moses, en person, mer än hela mänskligheten, och han älskade Jesus mer än hela mänskligheten. Följaktligen bör du nu veta hur dyrbar varje älskad son och dotter är för Gud. (10-354, 27.11.1960)

Guden Jehova, som visade sig för Abraham, var också en ängel. Ursprungligen är Gud, en varelse utan form, osynlig, men i Första Moseboken visade sig tre varelses som Gud, två som går för att döma Sodom och Gomorra och den kvarvarande som talar till Abraham som Gud (Första Moseboken 18:1 – 18). Men de var änglar som bemyndigats av Gud att arbeta å hans vägnar. Människorna visste inte detta.

Efter tjuogoett år av andlig träning gick Jakob tillbaka till sin hemstad i Seir, där hans äldre bror levde, för att tillfredsställa sin längtan. Trots att Jakob hade väntat i tjuogoett år och istället för att ge honom ett glatt farväl och säga, ”trevlig resa”, skickade Gud en ängel och lät honom brottas med Jakob på Jabboks strand under mycket skrikande. Om Jakob hade förlorat mot ängeln, hade de tjuo åren av vedermödor varit förgäves. Så Jakob höll orubbligt fast ängeln och sa att han inte skulle släppa förrän hans händer slets loss eller hans armar bröts av. Han var allvarlig intill döden! (51-344, 5.12.1971)

Gud hade välsignat honom genom Isak och hade gett honom rådet att överge allt och gå tillbaka till sin hemstad; varför vägledde då inte Gud Jakob för att göra hans väg lättare? När Jakob förhandlade med Gud vid Jabboks strand hela natten med ett oroligt hjärta, varför behandlade Gud honom så hjärtlöst, genom att skicka en ängel för att attackera honom, i stället för att ge honom uppmuntran och råd? (3-334, 9.2.1958)

Vilket slags människor var våra trofasta förfäder som levde i Gamla testamentets tidsålder? Eftersom Gud är osynlig, även om han skulle framträda skulle ingen känna honom. Trons förfäder är följaktligen de som Gud skickar för att utföra arbete som görs å hans vägnar på ett för tidsåldern lämpligt sätt och för att hjälpa människor att smida en länk till honom.

Av denna anledning, för att vi ska kunna stiga till positionen som Guds adoptivson, måste vi knyta an till de historiska gärningarna och många människors vedergällning. Vi måste gå igenom många etapper, inklusive att stå som representanter för världens människor på alla nivåer – individ, familj, stam, folk och nation – och länka dem alla samman till ett och på så sätt representera den slutgiltiga destinationen. (77-132, 6.4.1975)

1.3 Varför blir änglar involverade i mänsklig frälsning?

Vilket slags varelses är änglarna? De är varelses, som tillfullo borde ha följt lojalitetens väg till Gud i tjänarens position, och tjänat som ett skyddande stängsel för Adam och Eva. De borde ha skapat en atmosfär av härlighet som skulle ha varat för alltid i den himmelska världen och levt lyckliga med Adam och Eva i Guds kärlek.

Med andra ord skapades ärkeänglarna för Adam och Eva. Gud, fadern till Adam och Eva, skapade änglarna för deras skull. (15-238, 17.10.1965)

Eftersom ärkeängeln fall ledde till att Adam och Eva förde den mänskliga världen till sådan undergång, arbetar änglavärlden å Guds vägnar med att slåss mot Satan. Den onda Satan och de goda änglarna slåss. Endast när de goda änglarnas sida vinner kamper kan man ta ett steg framåt. Gud kan inte göra som han vill. Så är Principerna. (109-18, 26.10.1980)

Gud skapade de tre ärkeänglarna som tjänare åt Adam och Eva före syndafallet, och anförtrodde Adam och Eva till dem och bad ärkeänglarna uppfostra dem, genom att utbilda och skydda dem. Varför måste han göra detta? Det var för att ärkeänglarna är i en ömsesidig relation med sitt subjekt: den jordiska nivån är subjekt, och änglasfären är objekt. Guds ideal för att skapa himmel och jord, var att utvidga den horisontala sfären av relationer inför Guds sanna kärlek i denna miljö som bestod av två sfärer, himmelen och jorden. (208-256, 20.11.1990)

Vem bör utbilda Adam? Det är inte Gud, utan ärkeänglarna som måste göra detta. De bör skydda och uppfostra honom. Ärkeänglarna var ansvariga för att noga övervaka, vägleda och utbilda honom, så att han skulle vara obefläckad när han skulle ingå äktenskap.

Eftersom *Unification Church* också var tvungen att följa denna regel att återupprikta genom gottgörelse, har jag älskat de 36 paren mer än mina egna barn. (121-240, 27.10.1982)

Gud är källan till liv. Föräldrar ger näring till sina barn. De är källan till liv, kärlek och skydd. De skyddar liv, ger kärlek och ger näring. Så var kommer lyckan från? Utan ett skyddat område är livet hotat, och när livet är hotat, kan kärlek inte visa sig.

Om du skulle dö nu, skulle kärlek manifesteras sig själv? Det skulle den inte. Det är därför en skyddande sfär är nödvändig. Så när denna skyddande sfär var säkerställd, var ärkeänglarna ansvariga för den. Efter att ha tagit emot liv från Gud, livets ursprung, utbildades Adam och Eva i kärlek under ärkeängeln skydd. (51-173, 21.11.1971)

Sektion 2 Guden Jehovas identitet

2.1 Guden Jehovas kännetecken

Ni måste veta, att anledningen till att Moses introducerade auktoritetens Gud, förmågans Gud och domens Gud, i stället för kärlekens Gud, var att ge lagen till Israeliterna och skydda och uppfostra himmelska människor med lagen. Det var för att utföra återuppriktelsens vilja att få dem till Kanaans land, ett land som flödade av mjölk och honung. (35-276, 25.10.1970)

Kanaan var ett land som flödade av mjölk och honung, och en plats där endast de som var pånyttfödda och som hade mottagit de tio budorden och lagen och burit förbundsarken genom öknen, kunde komma in. Gud gav sitt ord till Israeliterna, som lämnade Egypten, för

att skapa dem på nytt som Guds människor, men när de inte följde hans ord visade han sig som en skräckinjagande Gud som slog och bestraffade dem.

Gamla testamentets tidsålder, som Satan härskade i som kung, var en tidsålder av djävulens makt tills Messias kom. Guden Jehova verkade därför för Moses som en skräckens Gud, en hämndens Gud och en svartsjukans Gud och slog med lagen människor som hade blivit syndens tjänare, och bestraffade skoningslöst de som kränkte lagen. Detta var Gamla testamentets tidsålder.

Om du tittar på Guden Jehovas kännetecknen i Gamla testamentets tidsålder, var han en svartsjuk Gud som injagade skräck i tillbedjare av andra gudar, en grym Gud, som beordrade Israeliter att utrota Kanaans sju stammar och inte lämnade några överlevande och en obarmhärtig Gud, som slaktade Israeliter, som hade överträtt budorden och lagen.

Kunde Guden av kärlek, som skapade universum, ha en sådan karaktär och känna en sådan svartsjuka, utöva en sådan hämnd, ingjuta sådan terrior och ha grymheten att utrota de sju stammarna i Kanaan? Detta hände därför att Gamla testamentets tidsålder var en tidsålder där änglarna, som medlare, tjänade i rollen som Gud. Den hämndlystna legalismen, som säger ”ett liv för ett liv, ett öga för ett öga, en tand för en tand, en hand för en hand, en fot för en fot, en brännskada för en brännskada, en skada för en skada och ett slag för ett slag” kan inte härstamma från karaktä-

ren av Gud, Skaparen. Gud är Guden av kärlek och förlåtelse.

Gud visade sig för Moses flera gånger: i busken på berget Horeb, dit han kallade Moses, och också på toppen av berget Sinai där han gav honom de tio budorden. Ännu till denna dag har vi inte vetat att Gud, som visade sig för Moses var en ängel; men om du tittar i kapitel sju i Apostlagärningarna i Nya testamentet, är det skrivet att han var en ängel: ”När fyrtio år hade gått visade sig en ängel för honom i öknen vid berget Sinai, i en brinnande törnbuske... ni som fick lagen utfärdad åt er av änglar men inte har hållit den”.

Jehova, som framträder i Gamla testamentets tidsålder på detta sätt är en ängel och inte Gud. Gamla testamentets tidsålder är tjänarens tidsålder, och Gud kan inte framträda som en far till en tjänare, därför att han inte är en son. När Moses frågar Gud om hans namn, svarar han, ”jag är vem jag är” och berättar för honom att hans namn är Jehova. Men när Moses står framför människorna, påpekar han att Jehova är deras förfäders Gud, det vill säga, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud. Jehova är en ängel.

Eftersom Gamla testamentets tidsålder var tjänarens tidsålder, kunde Gud inte avslöja sig själv direkt. I Gamla testamentet, sa Gud till dem att slåss eller att inte slåss? Vet ni att Saul bestraffades, därför att när han har vunnit kriget, gick han mot Guds anvisning att döda alla män? Varför tror ni Gud gjorde det? Om män av den sataniska världen skönades, skulle den världen invadera igen.

Han gjorde det, därför att om de sataniska männen överlevde skulle systemet bevaras när de tog sig hustrur och fortsatte som de hade gjort förr. Att klippa av deras släktlinje betydde slutet för det systemet, eftersom kvinnorna och barnen tillhörde Guds sida. Det var därför han gjorde detta.

Saul bestraffades därför att han begick misstaget att inte göra som han blivit instruerad och därmed tillåta att den himmelska nationen blev invaderad av tillbedjare av hedniska gudar och av alla deras äktenskapsbrottsliga vanor. (124-202, 15.2.1983)

2.2 Brudens religion och ärkeängels religion

Eftersom Gud skapade änglar innan han skapade Adam, är dagens religioner skapelser av änglasfären på jorden. Det är den religiösa sfären. Vad är den religiösa sfärens uppgift? Den måste lyckas med att skapa Adam. Vad är då religionens globala centrum? Det visar sig vara judendomen. Vad gör judendomen? Judendomen är den religion som introducerar brudgummen. Den är Messias, Frälsarens filosofi. (50-56, 31.10.1971)

Tills Gud skapade Adam och Eva var ärkeänglarna väktare av traditionell filosofi. Som en tjänare var ärkeängeln menad att undervisa Adam och Eva i nya vanor och livets traditioner, innan Gud gjorde det och säga, ”herrens söner och döttrarna bör leva på ett sådant och ett sådant sätt”.

Är det inte den äldre tjänarens ansvar att hålla ordning på husbondens söner och döttrar? Är han inte ansvarig att vägleda och instruera och underlätta vägen för dem? (50-181, 6.11.1971)

Gud upprättade religioner för att rädda fallna människor. Vilka är dessa religioner? Gud upprättade Evas religion och ärkeängels religioner i världen. Eftersom syndafallet var Evas och ärkeängels fel, återupprättas människor genom Evas och ärkeängels religioner. De återupprättas på detta sätt.

Religionerna hör hemma i ärkeängels sfär; huruvida det finns hundra eller tusen religioner, tillhör de alla ärkeängels sfär. Även om det finns ett stort antal religioner, kan de delas in i fyra stora religioner. Deras centrum är kristendomen, och huvudfilosofin i kristendomen är brudens filosofi. (239-136, 24.11.1992)

Endast Gud är den sanna gudomen, och andra gudalika varelser är änglarna. För att tydligt skilja mellan monoteism och polyteism, är de polyteistiska religionerna grundade av himmelska varelser, det vill säga änglar. Bland dessa religioner, resulterar några från de goda änglarnas försök att höja mänsklighetens andlighet och hjärta. Dessa är de avancerade religionerna. Ni bör veta att Gud har kultiverat det mänskliga hjärtat genom dessa goda religioner.

Ärkeängels religioner är inte helt på det klara med det grundläggande. De vet inte vem Gud är, och de vet inte vad som händer i de yttersta dagarna. Deras lära har centrerats på de externa begreppen

av andlig träning. Eftersom de inte har en klar tradition, måste de under de sista dagarna packa ihop det nödvändigaste och gå till mästarens hus för att tjäna. (237-186, 17.11.1992)

Låt oss tänka på de som följde Guds vilja i Gamla testamentets tidsålder och i Nya testamentets tidsålder. I Gamla testamentets tidsålder fanns det primitiva former av religion och i Nya testamentets tidsålder, trädde en religion fram som passade in i den tidsåldern. Med andra ord, i Nya testamentets tidsålder har religioner knutit an till det moderna, tjugonde århundradets civilisation.

Vilket slags religion är *Unification Church*? *Unification Church* bör vara på en ny nivå, en futuristisk religion jämfört med de primitiva religionerna, och tidsålderns religioner. (122-9, 31.10.1982)

Sektion 3 Jesu syn på Gud baserat på relationen mellan förälder och barn

3.1 Nya testamentets tidsålder är adoptivsonens tidsålder

När Jakob triumferade, och förtjänade namnet Israel, triumferade han inte som Guds son utan som Guds tjänare. På detta sätt, återupprättades människor från positionen som tjänarens tjänare till tjänarens position och därefter i Nya testamentets tidsålder från tjänarens position till adoptivbarnets position. Romarbrevet 8:23 säger: ”Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår vän-

tan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp.” De säger här att de väntade ivrigt på att bli adopterade söner, som kunde kalla Gud för ”Abba, far”. Även de mest nitiskt troende i Nya testamentets tidsålder, var alla Guds adoptivbarn, oavsett om de var präster, församlingsäldste eller om de hade en doktorsgrad, och så vidare. Jag talar till dig uppriktigt. De vill vara adoptivbarn. Adoptivbarn har en annan släktlinje. (154-257, 3.10.1964)

Vilket steg upphöjdes Jesus till? Efter det att mänskligheten föll på jorden, försvann förfäderna. Därför, när Jesus upphöjdes till förfaderns position, kunde Israeliterna inympas som Guds adoptivsöner och ta emot rätten att arva. Det är därför Romarbrevet kapitel åtta säger: ”Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp”. Det står också, ”Ni har inte fått en ande som gör er till slavar så att ni måste leva i fruktan igen; ni har fått en ande som ger söners rätt så att vi kan ropa, 'Abba! Fader!'”. De kunde endast bli adoptivsöner. Dagens kristna är adoptivbarn. Adoptivbarn har en annan släktlinje. (154-337, 5.10.1964)

En adopterad son är annorlunda än en son från en direkt släktlinje. När änen sonen från den direkta släktlinjen kommer, bör den adopterade sonen ge honom allt han äger utan att tveka, det spelar ingen roll om det är natt eller dag. Ägodelarna tillhör inte honom. Följaktligen, även om han är en adopterad son eller

valdes som adoptivson, när sonen från den direkta släktlinjen föds, bör han inte säga, ”varför föddes detta kräk?”. Detta visar på den sataniska naturen. När Gud skapade Adam, borde ärkeängeln ha blivit förtjust att se Adam. Så han får inte säga, ”varför skulle han behöva födas?”. Adoptivsonen bör veta att han måste skydda sonen. När sonen från den direkta släktlinjen är i moderlivet, bör adoptivsonen inte säga, ”åh, jag önskar att han inte skulle födas”. (49-135, 9.10.1971)

Vad måste du göra för att bli ett adoptivbarn? Du bör vara bättre än tjänarna på Guds sida och bättre än Satan. Varför måste det vara så? Satan var ursprungligen en ärkeängel, en tjänare och endast en som är bättre än tjänaren kan bli ett adoptivbarn. Detta är enligt Principerna. Vilket slags adoptivbarn måste du då vara? Du bör vara ett adoptivbarn vars filosofi är att, även om du har tagit emot Guds arv, vet du att det inte är ditt att behålla utan du ska lämna tillbaka det till hans ursprungliga söner och döttrar. Detta är hur adoptivbarn bör uppfostras. Adoptivbarnet bör offra sitt liv för de kommande sönerna och döttrarna. Han bör hoppas att se födseln av söner och döttrar från den direkta släktlinjen, så som Gud önskade, även om detta kan kräva att han offrar allt han har; han bör förbereda sitt hjärta för dem. Utan att tillägna sig ett adoptivbarns kvalifikationer, har du ingen relation med sonen. Du bör komma ihåg att den som är född som en mellanliggande varelse, ett steg ovanför ärkeängeln, är den som är adoptivbarnet. (89-203, 22.11.1976)

Ett adoptivbarn har en annan släktlinje. Ursprungligen var Johannes Döparen den som var menad att vara det adopterade barnet, i början av Nya testamentet. Johannes Döparen representerade ärkeängeln. Han var menad att vara representant för ärkeängeln sida som på jorden som skulle tjäna Adam till slutet, i stället för ärkeängeln som hade motsatt sig Guds son Adam. Men en tragisk historia utvecklade sig, därför att Johannes Döparen misslyckades att tjäna Jesus och förena sig med honom. (48-92, 5.9.1971)

Ni måste känna till att Gamla testamentets tidsålder och Nya testamentet tidsålder är sammanlänkade genom historien. Som tjänare, önskade de troende i Gamla testamentets era att ta emot fördelarna av att vara adoptivbarn och detta är orsaken till att de väntade på Messias ankomst. Med andra ord var deras önskan att övervinna tjänarens sorgsna omständigheter och avancera, genom Messias, till positionen som adoptivbarn. Det adopterade barnet berättigas till att ärva från föräldrarna i frånvaron av en son eller en dotter från den direkta släktlinjen. Så Guds vilja, som övervakade den nivå av tjänare som rådde i det Gamla testamentets tidsålder, vägledde människor, så att de kunde bevara sin önskan att överskrida tjänarpositionen och att uppnå fördelarna av att välkomna Guds vilja. Det var därför de fortsatte längta efter privilegiet att lämna bakom sig tjänarens lott och att motta Guds arv. Detta är filosofin om Guds utvalda i Israel. (42-281, 27.3.1971)

Du bör återupprättas och stiga uppåt, med början med alla ting, genom den segerrika adoptivsonens sfär, genom den segerrika sonens sfär, till föräldrapositionen. Men oavsett hur gudfruktig du är, i Nya testamentets tidsålder kan du absolut inte vara Guds son. (48-95, 1971.9.5)

När man ser på historien, använde Gamla testamentets tidsålder skapelsens alla ting som offergåvor. De offrade skapelsens ting. Syftet med att offra alla ting var att befria människor och att hjälpa till med mänsklighetens återuppståndelse. Tingen i skapelsen offrades för att återupprätta människor, för att återvinna Guds barn. I Gamla testamentets tidsålder användes tingen i skapelsen som en offergåva, men i Nya testamentets tidsålder utgöt Guds barn sitt blod när de flyttade sig närmre uppståndelsens sfär i denna värld. Detta har varit historien som den sett ut, centrerad på kristendomen. I kristen historia, har Jesus och alla individer, familjer, folk och länder som följt Jesus, offrats som offergåvor fram tills nu. (166-276, 14.6.1987)

Under Gamla testamentets tid lät Gud Moses vittna om Guds makt. Människor som inte trodde på honom som maktens Gud bestraffades. Därefter, under Jesus tidsålder, introducerade Gud medkänsla. Sjuka människor helades..., Hade inte Jesus helat sjuka, skulle han inte ha dödats. Människor dör av sjukdom för att betala priset för sina förälders synder. Varför förde han dem då tillbaka till livet? Rev. Moon i *Unification*

Church kunde ha helat hundratusentals patienter om han hade försökt. Även utan att någon botat deras sjukdom, kan spetälska helas, om de hör vårt ord och finner behag i dem. Alla slags sjukdomar kan helas. (194-334, 30.10.1989)

3.2 Adoptivbarnet kan utropa "Far"

När Gamla testamentets tidsålder lämnades och den nya morgonen för det Nya testamentets tidsålder välkomnades, proklamerade Jesus Gud som varande vår fader och upphöjde fallna människor till adoptivbarnets position för att föra dem in i en relation med Gud likt den mellan föräldrar och barn. Adoptivbarn är av en annan släktlinje, men genom herrens ankomst, inympades de och är följaktligen i stånd att kalla Gud för "Far", och ha titeln "son". Du bör känna till att etablerandet av relationen med Gud likt den mellan förälder och barn, var en himmelsk hemlighet som inte kunde utföras av någon annan än Jesus. När Jesus kallade Gud "Far", tyckte präster, och fariséer, som var försänkta i den tidens Gammaltestamentliga begrepp, att det var ett förmätet ord som hädade Gud. Ni måste förstå att Jesus syn på Gud som fadern var revolutionerande. Jesus gick ett steg längre och introducerade Guds kärlek. I Gamla testamentets tidsålder introducerade Moses endast auktoritetens, maktens Gud och domens Gud, utan att kunna introducera kärlekens Gud. Men Jesus introducerade kärlek. Även om han introducerade kärlekens Gud och sig själv, en älskande person,

accepterade människorna under hans era honom inte. (35-276, 25.10.1970)

Eftersom Gamla testamentets tidsålder var tjänarens tidsålder, kunde Gud inte avslöja sin verkliga form. Gud är fadern och en varelse av kärlek. Eftersom Gud är kärlek i sig själv, är han den kärleksfulle fadern som förlåter alla synder. Den Gammaltestamentliga lagen om ”ett öga för ett öga, en tand för en tand” försvann. Genom Jesus avslöjade Gud sin sanna kärleksfulla karaktär, där han älskar sina fiender och förlåter en broders fel, inte bara sju gånger, men även sjuttio gånger sju. Hur kunde en far inte förlåta sina barns fel? Gud är inte någon som du kan se; i Jesus framträder den osynliga Guden som den synliga Guden. Det var därför Jesus proklamerade sin enighet med Gud, genom att i Johannes evangelium säga, ”jag är i Fadern, och Fadern är i mig. Därför om du har sett mig, har du sett Fadern. Hur kan ni säga, 'visa oss Fadern?'”. Detta är också varför Paulus säger, ”Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre”. (Romarbrevet 8:38 – 39). Jesus kom för Guds kärleks skull. (4-308, 5.10.1958)

Ni måste förstå att från Jesu dop i Jordanfloden, när himlen öppnade sig, fram till hans himmelsfärd, var en kort period på tre år. Ni måste också förstå

att, även om Jesus förde fram en syn på Gud som var baserad på relationen mellan förälder och barn, lämnade han detta livet utan att kunna förklara alla detaljer. Han kom som judendomens Messias och dog medan han beredde vägen för den världsomfattande messianska missionen. Vad hände sedan med judendomen? En Gud som hittills bara verkat genom Judendomen skulle inte vara nog.

Vad kom Jesus för att lära ut på denna jord? Han skulle inte undervisa om Gud exakt så som det undervisades i Gamla testamentet. Han måste undervisa om Gud i det Nya testamentets tidsålder. Jesus mission, eftersom han kom som Israels nationella Messias, var att lära ut, genom att säga, ”nu, när vi går bortom den nationella nivån till den globala tidsålderns nivå, måste vi lägga en grund för att anstränga oss för världens skull så att vi kan absorbera den”. På detta sätt skulle han ägna hela sitt liv åt att vinna auktoritet och prestige som Messias på världsnivå. Detta var vad han måste utföra under sitt liv. (105-213, 26.10.1979)

Sektion 4 Det Fullbordade testamentets tidsålder är tidsåldern för samhörighet mellan Gud och mänskligheten

4.1 Sanna barn måste gå igenom förändring av släktlinje och pånyttfödelse

På återupprättelsens väg bör vi röra oss uppåt från tjänare av tjänarens tids-

ålder, genom tjänarens tidsålder, genom adoptivbarnets tidsålder, till den direkta släktlinjens tidsålder. Men kan vi gå hela denna väg från tjänare av tjänarens tidsålder, genom tjänarens tidsålder, genom adoptivbarnets tidsålder, och ansluta oss till den direkta släktlinjens tidsålder? Att ansluta sig till den direkta släktlinjens tidsålder låter sig inte göras utan vidare.

Enligt Principerna krävs det att vi etablerar grundval av tro och påtaglig grundval för att välkomna Messias. Messias är Guds sanna son. Släktlinjerna för en adopterad son och en sann son är olika. Det är därför vi behöver ändra släktlinjen. (55-192, 9.5.1972)

Eftersom syndafallet bestod av ett felaktigt äktenskap i Edens lustgård, korrigeras nu detta när Sanna föräldrar skapar riktiga äktenskap. De Sanna föräldrarna tar bort de falska föräldrarnas onda gärningar och utplånar därigenom helvetet och ger välsignelse till hundratal miljoner av förfäder i den andliga världen. På grundval av deras avkomlingars familjer på jorden som centreras på sann kärlek, förenas förfäderna i den andliga världen och deras avkomlingar på jorden, vertikalt. Dessutom, baserat på grundval av sådana familjer, förbinds öst och väst med varandra.

Eftersom mänskligheten har tagit emot sataniskt blod, kan människor inte återvända till Gud av sig själva. Så Messias måste absolut genomföra en återupprättelse av släktlinjen genom att förnya den blodslinje som blivit befleckt av Satan. Denna övergång måste göras.

Det är därför Messias absolut måste komma. Utan att han kommer blir det ingen återupprättelse av släktlinjen. Vi måste återupprätta släktlinjen. (172-53, 7.1.1988)

Vad måste Sanna föräldrar göra? De måste rätta till den felaktiga släktlinjen som utgör roten till den sataniska världen, omvända det avvikande livet, och korrigera kärlekens missriktade bana. Bibeln säger att den som söker att dö kommer att leva och den som söker att leva kommer dö. Varför är denna paradox nödvändig? Det är därför att den sataniska världen måste dö. (169-37, 4.10.1987)

Idealet av samhörighet i kärlek mellan Gud och mänskligheten utgörs av deras enighet i en kärleksfull relation baserat på den sanna och stora kärlek som Gud eftersträvade som sitt ideal vid tiden för skapelsen. Om Gud hade uppfyllt detta ideal, skulle vi alla kunna gå in i himmelriket precis som vi är, utan att behöva bekymra oss om himmel eller helvete. (275-54, 31.10.1995)

Det har funnits tre tidsåldrar i historien: Gamla testamentets tidsålder, Nya testamentets tidsålder och det Fullbordade testamentets tidsålder. Vilket slags tidsålder var Gamla testamentets tidsålder? Det var den tidsålder då barn köptes fria genom offergåvor. Det var en tid av förberedelse för ankomsten av Guds son. I Nya testamentets tidsålder blev Jesus den offergåva som behövdes för att vi ska kunna ta emot föräldrarna. Detta

är anledningen till att vi i Återkomstens tidsålder har förberett oss att ta emot föräldrarna, genom att upprätta bruden och brudgummen. Anledningen till att jag, som bär namnet Sann förälder, har lidit under fyrtio år som centrum för det Fullbordade testamentets tidsålder, är att kunna ta emot Gud på jorden. Detta kommer att leda till samhörighet i kärlek mellan Gud och mänskligheten. (227-94, 10.2.1992)

Den ursprungliga relationen mellan Gud och mänskligheten är som mellan förälder och barn. I Nya testamentets tidsålder var människorna Guds adoptivbarn. Men nu, eftersom vi är i en relation, liknande den mellan förälder och barn, gör sonen vad fadern gör, och fadern gör vad sonen gör. De agerar tillsammans. Vad som tillhör fadern, tillhör sonen, och vad som tillhör sonen tillhör fadern. Anledningen till att *Unification Church* kan vara överväldigande, är att den undervisar om denna förutbestämda relation mellan förälder och barn. (31-324, 7.6.1970)

I Gamla testamentets tidsålder offrade man materiella ting för att bana väg för ankomsten av den sanna sonen. Jesus kom som denna son och offrade sig själv för att bana väg för föräldrarnas ankomst. De Sanna föräldrarna anländer på denna nivå och går lidandets väg för att bjuda in Gud. Till vilken position kommer de? Till den ursprungliga vertikala positionen. Eftersom den ursprungliga mäktiga principen för himmel och jord klipptes av vid denna

punkt, kan fred inte börja så länge den grundläggande roten inte rättas till. Detta är absolut. (200-55, 23.2.1990)

Ni får inte tro att Reverend Moon är precis som ni. Vad är Reverend Moons mission? Gamla testamentets tidsålder var den tidsålder då skapelsens ting offrades för att finna söner och döttrar. I Nya testamentets tidsålder offrades söner och döttrar för att bana väg för föräldrarnas ankomst. Vad ska föräldrarna göra på denna jord efter det att de har kommit? De ska bana väg för att Gud ska komma. Sanna föräldrars mission är att bygga en horisontal grund, som kan omfamna alla världens människor, för den vertikala fadern. När den sfär som utgörs av den horisontala faderns hjärta breder ut sig, kommer den sfär som uppstått från den vertikala faderns hjärta att framträda och ta sin boning här.

När Gud når den punkt där han kan omfamna både vertikal och horisontal kärlek, kommer han till slut att kunna göra övergången till den tidsålder då han kan gå bortom världen in i den centrala positionen och återigen etablera den ursprungliga, ideala auktoriteten. Därefter kommer han att säga, "Allt är gjort". (177-345, 22.5.1988)

De metoder som fallna människor haft tillgängliga för att återvända till Gud har varierat beroende på tidsålder. I Gamla testamentets tidsålder kunde människor återvända till Gud genom offergåvor; i Nya testamentets tidsålder var det genom att tro på Jesus, Guds son;

och i det Fullbordade testamentets tidsålder, kan människor nå fram till Gud, genom att tjäna och följa de Sanna föräldrarna. (20-340, 20.7.1968)

I framtiden kommer du inte att kunna gifta bort dina söner och döttrar med människor av samma nationalitet. Gud ser på tre generationer. Nu är du som du är, men Gud vill föra dig till enighet när tre generationer passerat. En av dessa generationer representerar Gamla testamentets tidsålder. Så ditt äktenskap representerar Gamla testamentets tidsålder. Nya testamentets tidsålder och det Fullbordade testamentets tidsålder kommer därefter.

Traditionen kommer att upprättas av den tredje generationen, som kommer att födas ur äktenskapen från den andra generationen – era söner och döttrar. (146-275, 20.7.1986)

I det Fullbordade testamentets tidsålder offerar sig de Sanna föräldrarna för att få den vertikala Guden att komma till jorden. Detta är den slutgiltiga uppgiften. I förhållande till mänskligheten är Gud den vertikala fadern som är centrerad på sann kärlek. De Sanna föräldrarna är de horisontala föräldrarna, som har placerat sig i nittio graders vinkel med den vertikala fadern, baserat på sann kärlek. På grundval av denna vertikala och horisontala kärlek, kan Guds kärlek och liv slutligen slå ut i blom. Med denna blomstrande harmoni mellan Gud och mänskligheten, kommer nya blodsbänd att breda ut sig baserat på de Sanna föräldrarnas kärlek.

På så sätt kommer livets frö som började i Guds kärlek, och är baserat på de ursprungliga Principernas standard, att framträda på jorden. Detta har aldrig tidigare inträffat i den mänskliga historien. (208-339, 21.11.1990)

Nu måste vi återupprätta äganderätten. På den väg som utstakats för att följa och tjäna Gud, offrades skapelsens ting i Gamla testamentets tidsålder, sonen offrades i Nya testamentets tidsålder, och föräldrarna offrades i det Fullbordade testamentets tidsålder. Vad måste göras nu? Ni måste stå i positionen att representera modern och fadern. Sönerna och döttrarna motsvarar Nya testamentets tidsålder, och skapelsens alla ting är Gamla testamentets tidsålder.

Eftersom Gamla testamentet, Nya testamentet och det Fulländade testamentets tidsåldrar alla har avvikit från Guds sanna kärlek, har Satan blivit ägare. Nu däremot, måste vi gottgöra allt detta och föra allt till den ursprungliga ägaren. (208-345, 21.11.1990)

Det Fullbordade testamentets tidsålder är tidsåldern för fullbordan. Vi kommer att åstadkomma detta som individer, familjer, stammar, folk, länder och på en världsomfattande nivå. Dessa steg länkas ihop genom Guds kärlek, Guds liv och Guds släktlinje. Detta är traditionen hos en släktlinje, en kärlek och ett liv.

När detta händer, måste Satan avlägsnas sig. Arbetet med att inympa kommer att ta bort anknytningen till den sataniska släktlinjen. (226-275, 9.2.1992)

Sektion 5 Gud manifesterar sig för första gången

5.1 Gud kan slutligen uppenbara sig

Unification Churchs tidsålder är föräldrarnas tidsålder. Vi banar väg för Gud så att han kan komma och vara närvarande på jorden. Det är därför det är riktigt att säga att genom Guds ankomst, räddas vi genom att tjäna och följa honom. Det är så historien går framåt. (177-157, 17.5.1988)

Vad är det till slut som kommer att bestå? Det är Gud och människorna, deras livsstil och deras åskådning i det dagliga livet – de gudomliga och mänskliga perspektiven på livet och världen. Dessa perspektiv kommer inte att baseras på oklar kunskap, men på en oskiljaktig, evig relation. Hur kan det komma sig? Eftersom Gud och mänskligheten separerades, trots att de ursprungligen inte skulle ha kunnat skiljas åt, måste de nå en högre nivå än den punkt där de blev åtskilda. När de kommit så långt måste de träda fram och skapa en global mötesplats där Gud och mänskligheten är förenade i daglig samvaro. (65-125, 5.11.1972)

Gud är universums centrum där vi måste leva för andras skull. När du kommer nära honom, vill du styras av honom under tiotusentals år eller mer. Detta är vägen vi måste följa för att tjäna Gud.

Vi kunde aldrig ha föreställt oss att människor i dag kan styras på ett sådant sätt och att ingen större lycka skulle finnas än denna. (77-328, 30.4.1975)

Från och med nu, bör du leva ett liv där du tjänar och följer. Fram till nu har människor fått frälsning genom tro, men från och med nu uppnår man frälsning genom att tjäna och att följa. Ursprungligen, om vi inte hade fallit, hade det varit normalt att tjäna och följa Gud. Du bör tjäna och följa honom i ditt dagliga liv och med ditt hjärta. (150-213, 15.4.1961)

Gud är den absoluta Fadern, den absoluta och Sanna föräldern, och den unika, oföränderliga och eviga Sanna fadern. En sådan far bör få till stånd unika, oföränderliga och eviga par för de absoluta sönerns skull, och för de absoluta döttrarnas skull. På så sätt blir de familjer där de kommer att leva i fred, absoluta, unika, oföränderliga och eviga familjer. Sådana familjer kan leva tillsammans med Gud och komma att utgöra den eviga grunden för himmelriket på jorden. Rättfärdigande genom att tjäna och följa är det som kännetecknar den tidsålder som förverkligar himmelriket i det dagliga livet. Det är därför vi talar om rättfärdigande genom att följa och tjäna. Återupprättelsens historia återskapar Guds skapelseideal. (161-218, 15.2.1987)

Utan att skapa en startpunkt, där vi kan ta emot Gud i våra hjärtan och där vi människor helt kan vara ett med Gud, finns inget sätt att tillintetgöra denna djävulska värld. Från denna synvinkel kan vi förstå att vår tid är den tidsålder då vi följer och tjänar, samt frälsningens tidsålder, baserat på rätt-

färdigande genom att följa och tjäna. Vi räddas genom att följa och tjäna. Gud är inte en Gud som är där uppe i skyn. Vi bör tjäna och följa Gud som vårt subjekt och vår herre i vårt dagliga liv. (144-274, 25.4.1986)

Gud är inte en fantasi, eller en konceptuell Gud, inte heller är han en abstrakt Gud. Med sitt ledarskap i vårt dagliga liv är han alltid med oss som läromästare i vårt dagliga liv. Han tar inte bara emot våra tjänster och att vi följer honom utan lever tillsammans med oss, genom att dela sin kärlek med oss. (168-111, 13.9.1987)

Vad var Guds syfte med att skapa Adam och Eva? Som människor har vi en kropp, men det har inte den osynliga Guden. Utan en sådan gestalt kan Gud inte regera över de andliga och fysiska världarna. Följaktligen, även om Gud finns, måste han förvärva en kropp, om han vill kunna manifesteras som mänsklighetens förälder. De som hade en sådan kropp och som var Guds representanter, var Adam och Eva. Gud skulle ha kunnat visa sig, när han hade antagit Adam och Evas kropp om de inte hade fallit.

Adam och Eva var mänsklighetens första förfäder, och de skulle vara som Gud och härska över himmel och jord. Genom att anta en extern form, Guds kropp, för hans räkning som är i den eviga osynliga världen, och genom att stå i positionen som föräldrar, hade Adam och Eva ansvar att styra världen. (133-91, 10.7.1984)

Eftersom den osynliga Guden inte har någon substantiell kropp, representerar de Sanna föräldrarna hans form. De Sanna föräldrarna är föräldrar för individen, familjen, stammen, för folkslag och för nationen. I framtiden framträder Guds vilja i form av Sanna föräldrar i den andliga världen. Detta är storheten hos *Unification Church*. Storheten hos Reverend Moon bor i det faktum att Gud önskar anta Reverend Moons form. (98-224, 1.8.1978)

Även om hundratals miljoner människor, som har varit föräldrar, skulle komma tillbaka till livet alla på en gång, skulle ingen av dem ha de Sanna föräldrarnas härlighet, de om vilka ni talar idag. Även om alla tiotusentals generationer av förfäder skulle återuppträda och sjunga till återupprättelsens ära, skulle denna ära och sång ändå inte nå bortom syndafallets domän. Om än din nuvarande situation är bedrövlig, bör du veta att uttrycket ”Sanna Föräldrar” som *Unification Church* undervisar om idag, är stoltare och mer värdefullt än hundratals miljoner förfäder som på en härlig plats jublar över jordisk seger och befrielse av alla människor. Ni måste förstå att ert möte med Sanna föräldrar kommer att leda er längs den väg som för er till att möta Gud. Att möta ledaren för *Unification Church* kommer att leda dig längs de vägar där Guds nation och det hemland som önskas av Sanna föräldrar, snart kommer att finnas. (138-105, 19.1.1986)

Det fullbordade Testamentets tidsålder som kännetecknas av rättfärdigande

genom att tjäna och följa, är den tidsålder då vi direkt tjänar och följer Gud i våra liv. Eftersom det är den tid då Guds tabernakel förblir inom oss och det nya Jerusalem i himlen kommer ner till jorden, kommer Guds sanna form slutli-

gen att uppenbaras för oss. Detta kommer att hända för första gången sedan världens skapelse. Fram tills nu har Gud inte varit i stånd att framträda i historien, som har förblivit på ett ofulländat stadium sedan syndafallet.

KAPITEL FYRA

Sanna Fars insikter om Gud

Sektion 1 Gud har historisk bitterhet, sorg och smärta

1.1 Gud förlorade föräldrpositionen genom syndafallet

Gud är vår verkliga far, men Satan lade beslag på faderns roll. Därför säger Jesus, ”Ni har djävulen till fader, och ni vill göra vad er fader önskar”. Att känna till detta bedrövliga faktum, att du bär på Satans blod, borde ge dig mod att av skam sätta dig själv i prövning för att få bort detta nedfläckade, falska blod. Har du någonsin funderat på att göra det? Om du är en person som när du betraktar din kropp, utbrister i raseri och säger, ”din hög av kött och ben!”, då är du en av himlens lojala medborgare. (11-243, 29.10.1961)

Den religion som kan vara en länk till den ideala, slutliga världen med hjärtat i centrum, bör vara en religion som kan lära oss i detalj om Guds djupt sorgsna tillstånd. Gud känner sig inte bara lycklig och mäktig; tvärtom är hans tillstånd djupt sorgset. Han har blivit illa behandlad och flödar över med bitter sorg.

En religion måste framträda som kan lära ut dessa saker i detalj. Endast

därefter kan vi bli Guds trogna, tjänande barn. (151-102, 28.10.1962)

Hur bedrövad var inte Gud när hans fiende berövade honom hans tron! Ni måste förstå hans sorg genom historien för att inte ha kunnat bli härlighetens Gud. Även om han är kung av sin nation och universums kung, har han blivit illa behandlad som om han var död. Han blev bestulen på sina ideal och sina älskade barn och vår värld har fullständigt blivit hans fiendes spelplan. (105-199, 21.10.1979)

Eftersom det aldrig har funnits ett enat folk eller en självständig nation som Gud kunde regera, har han aldrig kunnat visa sin auktoritet och värdighet som den allvetande och allsmäktige Guden. Vi måste klart veta vår plikt som söner och döttrar, vördnadsfulla barn, lojala patrioter och rakryggade män och kvinnor i *Unification Movement*, som kan lindra Guds smärta och trösta hans sorgsna hjärta. Jesus sa, ”Ni skall lära känna sanningen, och sanningen skall göra er fria.”! De som känner till detta kommer att bli befriade! Jag lär ut detta till er klart och tydligt. (56-327, 18.5.1972)

Hur många tårar har du fällt för Gud? Har du någonsin bemödat dig om

att söka dig fram längs den stig där du kan lida Guds egen smärta och slita ont för hans skull, även om du skulle förlora dina armar och ben? Du har aldrig gått den vägen. I ditt sökande att bli Guds barn, måste du fälla tårar för helhetens syfte. När du möter honom, måste dina tårar strömma hejdlöst när du tröstar honom och säger, ”far, hur stor var inte din sorg när du förlorade mig, din son och våra första förfäder! Alltför många gånger genom historien fram till idag, har du blivit förödmjukad, känt smärta och extrem vederböda från deras avkomlingar!”.

Gud kunde ha dömt hela världen och även Satan genom sin allvetande och allsmåktiga auktoritet. Våra hjärtan går itu när vi tänker på hur Gud grät över det faktum att, även om han har slitit så länge, och är i stånd av att avkunna dom, kan han fortfarande inte göra så, även om han ville. Våra hjärtan rämna när vi förstår Guds ensamma, isolerade position, utan den omgivning han borde ha haft, och där han anklagas av Satan, bestulen på sin rättmätiga plats av den satanska världen. Hur mycket har du gråtit i sympati med Guds situation? Allt hänger på detta. (51-111, 18.11.1971)

Inga föräldrar i världen skulle önska att deras son eller dotter ska dö, även om han eller hon skulle hängas för ett brott. Om det finns den minsta möjlighet att rädda sitt barn, kommer föräldrahjärtat att hitta ett sätt, även hundra eller tusen gånger. Detta är speciellt sant för mödrar. Om alla föräldrar i den fallna världen har ett sådant hjärta, varför

i hela världen måste den allvetande, och den allsmåktiga Guden döma i de sista dagarna? Varför kan Gud inte förlåta mänskligheten? Hur stor är Guds kärlek? Om Jesus förlåter människor sjuttio gånger sju gånger, måste Gud förlåta sjuttio gånger sju tusen gånger. Det är Guds hjärta. (48-235, 19.9.1971)

Guds frälsningsplan är återupprättelsens plan. Den startade med Adam och Eva, därför att de var förövarna vid syndafallet. Adam återupprättades inte förrän jag kom till jorden. Under denna process, att utföra återupprättelsen och att finna en man, har Gud, den allsmåktige och allvetande skaparen av universum, inte kunnat visa sitt ansikte under miljontals år. Du måste förstå Guds kärlek och hans djupa sorg. (237-27, 10.11.1992)

Vad är Guds vilja? Hans vilja är att uppfylla skapelsens ideal. Dessutom är den att uppfylla idealet med tre objekt i vår värld. Gud kommer att säga, ”så lycklig jag är!”, när detta ideal förverkligas baserat på hans kärlek. Vad får Gud att bli lycklig? I dag tänker alla kristna att den allvetande och allsmåktige Guden sitter på sin tron, som alla herrars herre och att allt fortsätter enligt hans kommando. I själva verket har Gud varit eländig av att alltid vara ensam. (170-95, 8.11.1987)

Vem har känt till Guds bedrövade sinne och hjärta, när han måste låtsas som om han inte såg när hans älskade son Jesus skickades i döden? Ursprunget och omständigheterna är inte omskriv-

na i Bibeln, men fanns inte där någonting som gjorde att Gud inte kunde undvika sin sons död? Så bedrövligt det är att bara samlas så där, och påstå att man tror på kristendomens Jesus! Gud måste stå på det utvalda folkets sida. Ändå, när ni ser hur de mötts av lidande och förföljelse varhelst de gått – fick utgjuta sitt blod, blev halshuggna eller brända i olja – kanske vi frågar oss, ”kunde inte Gud ha förhindrat detta?”. Hur sorgen och bedrövad har inte Gud varit när han inte kunde utöva sin allsmåttiga kraft! Har ni någonsin tänkt på det? Hur kan vi säga att Gud är den högste? Det är bra om detta tydligt kan förklaras. (64-222, 12.11.1972)

Av naturen önskar vi skydda våra älskade med risk för vårt liv. Det är enligt skapelsens ursprungliga ideal att göra så. Samma sak gäller för Gud själv, som älskar sina barn. Han är en sorgen Gud som var tvungen att investera sitt eget liv. (206-24, 3.10.1990)

Om Adam och Eva inte hade fallit, hade Gud Skaparen varit den eviga herren. Men på grund av syndafallet, blev Satan världens herre. Detta blev oundvikligt. Om en flicka av adlig börd, som uppfostrats inom väggarna av sitt hus, blir kränkt av en inkräktare, vem är hon bunden till? Hon kommer att vara bunden till honom. Detta är vad som hände vid syndafallet.

Adam kunde ha varit himlens kung och Eva hans drottning. Att återställa dessa ursprungliga positioner kräver att skapelsens princip följs. Gud stiftade

ursprungligen den eviga kärlekens lag med Adam och Eva i centrum, så detta måste följas. Att förneka denna lag skulle betyda att den himmelska lagen förstördes. Om denna himmelska lag som Gud själv satt upp förnekas, så kan mänskligheten och Gud själv, som den absoluta skaparen, bli förnekade. Det är därför Gud måste ha en viss ordning under återupprättelsens historia. Vem har känt till historiens smärtsamma förlopp? (207-272, 11.11.1990)

Kristna i dag tycket att Gud är en ärofull domare som skickar människor till helvetet eller himlen. Men Gud är mest bedrövlig av alla i hela världen. Han har bittert kämpat för att övervinna det som gjorde att den lysande himlen och jorden föll ned i helvetets mörker. Efter det att Gud återigen kom till sans, öppnade sina ögon och återvann fullt medvetande, var hans avsikt att ge pånyttfödelse till sina döda barn. Genom de ansträngningar som gjordes av skapelsens herre, genom att den absolute skaparen utövade sin makt, var detta möjligt. Annars skulle allt ha varit slut. (232-114, 3.7.1992)

Vilket slags varelse är Gud? Han är den ursprungliga Sanna föräldern. Men hans position som den Sanna föräldern blev beslagtagen, och detta resulterade i något som inte hade någonting att göra med skapelsens ursprungliga ideal. Gud, som skapare, kunde inte blanda sig i eller bära ansvar för att ignorera en händelse som inte kunde ha hänt i den ursprungliga skapelsens värld. (240-164, 13.12.1992)

1.2 Återupprättelsens bittra smärta och Guds sextusenåriga sökande efter sina barn

Vad är den ursprungliga synden enligt *Unification Church*? Det är kärlek som har gått fel. Vår kärlek borde ha länkats samman med Guds kärlek, liv och släktlinje. Istället kopplades den till Satans kärlek, liv och släktlinje. På grund av att Adam och Eva personifierade djävulen och lämnade efter sig den sataniska släktlinjen, framkallade de bestående sorg i historien. Hur kunde den allvetande och allsmåttige Guden med självständig auktoritet, som skapade himmel och jord från dess rot, vara så hjälplös inför ondskan som förde människorna till det tillstånd som de är i idag? Om du inte förstår det, kan det verka naturligt för dig att förneka Guds existens. (211-21, 28.12.1990)

I mitt förflutna finns många händelser som gjort mig förbittrad över orättvis behandling. Även om många situationer var mycket hemska att utvärda, bet jag ihop mina tänder och fokuserade på att ta Kains värld i besittning. Jag måste vinna över och skapa försoning med Kains värld i stället för bara med Kain som individ och hans familj. Hur bittert detta har varit! Det var som om jag måste smälta något som var så kallt och enormt som ett isberg. Genom att smälta denna bitterhet, har jag i tysthet förmått föra Satan till underkastelse. Han har varit vår ärkefiende sedan urminnes tider. Han har ödelagt Gud och mänskligheten. (163-163, 1.5.1987)

Satan blev far till den fallna mänsklighetens första förfäder. De tog emot Satans kärlek och liv, och följaktligen har historien för deras återupprättelse varit svår. Varför ingrep inte Gud i syndafallet, i stället för att bara stå maktlös? Kristna har ju alltid ansett att Gud är allsmåttig och allvetande. Det verkar som om Gud hade dött. Gud kan inte befria människorna förrän de själva gör betingelser för sin befrielse, därför att det var de som syndade. Om Gud hade varit i stånd att befria Adam och Eva från början, skulle han inte ha kört ut dem från Edens lustgård. Om han kunde ha gjort som han ville, skulle han inte ha kastat ut dem. Men han hade ingen annan utväg än att skicka bort dem. (224-46, 21.11.1991)

Vi bör ha det sanna hjärta som Gud söker. Gud kommer för att finna sann kärlek. Borde det inte finnas en sådan sann son som Gud har sökt efter genom hela frälsningens och återupprättelsens historia? Den kaskad av ren kärlek som kommer från en sådan son skulle göra det möjligt för Gud, som blivit nedsmutsad, sårad och uppfylld av sorg, att fylla sitt bröst med stolthet. Skulle vi inte kunna föreställa oss en situation där Gud skulle omfamna denne sanna son, glömma allt, och säga att trots att syndafallet ägde rum, kunde han ändå inte känna större glädje? Varje människa borde kunna säga det. (127-39, 1.5.1983)

Satan säger föraktfullt till Gud, ”den släktlinje av kärlek som var nödvändig för att skapa sann samhörighet i

en stam, idealet av en sfär med absolut kärlek centrerad på ditt skapelseideal, ödelades och förstördes på detta sätt. Men ändå fortsätter du att insistera att den ideala skapelseprincipen kan tillämpas?”. Hur ska Gud reagera på det? Så chockad han måste vara! Hur många kristna finns det som klart förstår Guds sorgsna hjärta när han ser människorna, som ursprungligen skulle bli herrens barn, men som blev fiendens barn, fångna i ett miserabelt tillstånd som inte går att fly ifrån? (200-235, 25.2.1990)

Mänsklighetens förälder kom, men människorna kunde inte följa och tjäna honom som sin förälder. Kan det verkligen ha funnits en sådan förälder som kom för att utgjuta sitt blod och dö för dem? Denna förälder kom för att vara värd på en festival av kärlek där han skulle säga, ”Min son! Min dotter! Min familj! Min nation!”, och hela universum skulle försonas. Den förälder som skulle tagit emot lov och pris för denna dag av fred och härlighet, skulle ha mött sina förlorade barn. Men i stället dödades han med en stöt av en klinga från dessa barn. Tänk på hur förtvivlad Jesus måste ha varit. Hur bedrövad Gud var över att kvävas av omständigheter som förhindrade honom från att undervisa de okunniga människorna! (145-152, 1.5.1986)

Jag känner sorg och saknad från det förflutna. Men min smärta och sorg är ingenting jämfört med Guds smärta. Gud har inte varit i stånd att uppfylla sin roll som Gud. Vi måste förstå att

Guds bittra tårar, som smälter mörken från hans ben, och hans blod som utgjutits genom hela historien, ropar till oss. Jag har gjort detta arbete därför att jag vet att min resterande mission är att befria Gud från hans kval. (137-175, 1.1.1986)

Gud är ansvarig för den fallna världen och har arbetat för att återupprätta den. Han bor inte bara i en upphöjd, dyrbar, helig och ursprunglig plats. Hans eländiga, bittra och fruktansvärda situation är bortom vår fantasi och bortom all beskrivning. (21-73, 14.10.1968)

Du kan tröstas av någon som har större anledning att vara förbittrad än du har, men Gud har ingen som tröstar honom, därför att han har mer klagomål än någon annan i världen. Gud är Alfa och Omega. Följaktligen arbetar Gud djupt inom sig själv på hur han ska lösa sin bestående bitterhet. Detta har varit Guds djupa, inre kval. Under dessa omständigheter har Gud utfört återupprättelsens historia. (29-294, 12.3.1970)

Har du någonsin gråtit och längtat efter att se Gud? Har du någonsin gråtit tills dina stämband brustit och vätska har strömmat från dina ögon och näsa? Har du någonsin känt dig så illa behandlad och så sorgsen att tårar kommer till dina ögon? Denna sorts erfarenhet är avgörande för att kunna träda in hjärtats värld. (49-291, 17.10.1971)

Hur förbittrad, bedrövad, uppretad och ledsen blev inte Gud när han

avskildes från människorna, som skulle ha varit med honom för alltid! Människorna skulle ha växt till mognad och byggt ett fundament av kärlek som inte kunde bytas ut mot hela universum. De skulle tillsammans bildat den axel som sammanfogar allt vertikalt och horisontalt i universum.

Om de hade åstadkommit detta, skulle deras kärlek ha blivit den standard efter vilken vi uppskattar kärlek bland alla befintliga varelser och bland skapelsens alla ting i himlen och på jorden. Vad som än förbinds till denna kärlek kommer att kunna matcha denna standard under alla omständigheter. (149-240, 23.11.1986)

Satan skövlade fyra generationer, från drottningen till drottningens mor och mormor och drottningens dotter. Dessa fyra generationer levde tillsammans. Inför kungen slet Satan av dem kläderna mitt på ljusan dag, våldtog och dödade dem alla. Satan kränkte även dottern. Vi måste förstå Guds hjärta när han inte kan tillåta sig att hämnas på en sådan fiende. (200-68, 23.2.1990)

Vad är det som Gud känner sorg över? Det är att mänskligheten ärvde en falsk släktlinje. Ni ärvde falskt blod. Satan är ursprunget till detta. Han vill alltid orsaka ödeläggelse bland skapelsens alla ting. Ni är förbundna med ett sådant universum, sådan äganderätt och en sådan släktlinje. Källan till alla dessa fem funktioner – vad du ser, tänker, luktar, säger och berör – tillhör till den sataniska sidan.

Dina förfäder är frukten av en mycket ond förälder. Hur mycket smärta har inte Gud erfarit i sin längtan att rädda dem! Varför kunde Gud inte bara göra sig av med den fallna Adam och den fallna Eva och skapa dem igen? Han hade makt att göra detta, men på grund av att han ursprungligen skapade inom en evig relation baserad på evig, sann kärlek kunde Gud inte göra så. (216-36, 3.3.1991)

Ni måste förstå hur bedrövlig och bittert smärtsam Guds situation är. Gud kan säga, ”om jag inte hade skapat mänskligheten, skulle de inte ha blivit som de är. Hur kunde detta hända när jag sökte efter kärlek och längtade efter det ärofulla himmelriket!”. Hur kunde detta hända? Det var därför att de ärvde djävulens kött och blod. Djävulens kärlek var inplanterad i människorna tillsammans med rötterna till hans liv och släktlinje. Gud kunde inte härska över människorna utan att ta bort dessa saker, men om han tog bort dem, skulle de dö. Därför måste Gud sätta upp en ersättare som en andra skapelse eller medel för frälsning genom en infusion av nytt blod, liv och kärlek.

Gud måste älska fienden. Han måste vara tålmodig och älska sin fiende. (212-42, 1.1.1991)

Har Gud någonsin haft tid att vila, bara därför att solen stigit upp eller att vädret var vackert och årstiden fin? Du bör följa hans exempel. Du bör också älska fienden, Satan, som gömmer sig i världen.

Om du förstår det underbara värdet av Guds son och dyrkar hans helighet, då bör du, i ljuset av detta värde, följa Guds väg, att älska den mäktiga fienden, även om det skulle vara bedrövligt, bitert svårt och smärtsamt. (127-119, 5.5.1983)

Sektion 2 Guds sorg och chock över att förlora sin son och dotter

2.1 Gud förlorade sin evige och ende son

Så sorgsen Gud måste varit när Adam och Eva begick syndafallet och sjönk undan, utom räckhåll för honom! De skulle ha varit Guds ideala partner, som förkroppsligar kärlekens rena och innersta väsen. Guds sorg överskred det som någon person kan känna. Han var så djupt bedrövad. Ju djupare och större värdet av det som går förlorat, desto djupare är sorgen. Detta har varit Guds situation, när han följt återupprättelsens väg för sina förlorade barns skull. (127-18, 1.5.1983)

När föräldrar tror på sina älskade barn men förråds av dem, kan ingen ting beskriva den chock, smärta och det lidande som dessa föräldrar erfar baserat på den tillit de känt för sina barn. När människor förråder, avvisar och misstror den som har älskat dem med sitt liv, medför det ett obeskrivligt lidande. Du kan inte förstå om du inte erfårit denna kamp och detta lidande själv. Det kan inte förstås endast genom ord. Detta illustreras tydligt genom det som

händer runt omkring oss i världen. Hur blev Gud så bedrövlig som han är? Gud är inte en otydlig Gud utan en verklig Gud. Människor borde åtnjuta den högsta relationen med Gud. Guds glädje låg i att finna en startpunkt och därifrån börja en resa i lycka med människor med oändligheten och evigheten som mål. Men Gud förlorade utgångspunkten för resans början, på grund av syndafallet. (20-205, 9.6.1968)

Hur desperat situationen skulle vara om en enfödd son, född in i en släktlinje av sju generationer av enfödda söner, dör, speciellt om denna son föddes när hans föräldrar hade uppnått hög ålder! Om föräldrarna var unga, kunde de få fler barn. Emellertid, om en enfödd son som är född in i en släktlinje av sju generationer av enfödda söner, dör, hur angelägna är då inte hans förfäder att släktlinjen ska fortsätta bortom den sjunde generationen? Genom sina avkomlingar och sin släktlinje vill förfäderna ta emot talrika välsignelser bortom denna världen. Om deras barn dör, innan de själva, känner sig föräldrarna som om de dör.

Adams position var som att vara den ende sonen – den evige, enfödde sonen, inte bara den ende sonen efter sju generationer. Kan ni föreställa er hur djupt Guds hjärta sårades när Adam dog, han som skulle upprätta en evig familj och fullgöra Guds stora strävan för skapelsen? Hur skulle han känna när allt hade gått fel på det sätt som det gjorde? Även efter sex tusen år, har Gud inte återhämtat sig från chocken av Adams och Evas syndafall. (20-210, 9.6.1968)

Enligt skapelsens principer ska Gud, när han avancerar in i det ideala stadium där enighet i kärlek råder, vara den centrala, eviga innehavaren av kärlek och dess subjekt, källan till kärlek. Emellertid, Satan tog hans plats som centrum. Därför blev himmel och jord inverterade, vända upp och ner. Ingenting skulle ha avbrutit denna enighet baserad på Guds sanna kärlek, hans ideala kärlek. Mänsklighetens släktlinje borde haft sitt ursprung i Gud, men, eftersom den avvek från Gud, gick den fel väg. (206-236, 14.10.1990)

Kan du föreställa dig hur mycket det smärtar Guds hjärta att observera mänskligt lidande varje timme, varje dag? Vad hände med Guds värdighet när hans son och dotter, som han ämnade förhårliga, som prins och prinsessa, blev krymplingar, föll ned i en dynggrop och fastnade, kullkastade i helvetet? Var kan vi finna auktoriteten och förtroendet hos den allvetande och allestädes närvarande Guden? Vad blev det av den absoluta Gudens värdighet? Kan han visa sitt ansikte? (218-240, 19.8.1991)

Kan en far låtsas att inte se sin döende son? Ur denna synvinkel kan Gud som en älskande far inte överge oss, sitt kärleksobjekt, att bara dö. Om han är allvetande och allsmäktig, bör Gud göra en ideal värld och återuppliva sina barn. Detta är mer än möjligt när man tar i beaktande föräldrakärlekens natur. Om Gud finns skulle han säkert vara i stånd till detta. Följaktligen kan vi sluta oss till att Gud bör flytta oss till det sta-

dium där vi kan återuppväckas till ideal. Gud övergav oss inte till lidande och död utan placerade oss framför porten till en värld av en högre dimension. Hur underbart är inte detta! (67-219, 21.6.1973)

Om man bortser från hans värdighet, som den allvetande, allsmäktige och den allestädes närvarande skaparen, längtade Guds hjärta efter att älska Adam och Eva även till den grad att han glömmer sin egen existens. Kan ni föreställa er hur han kände sig, när han såg den fallna Adam och Eva från en sådan position? Detta är något som ni måste förstå. (7-291, 11.10.1959)

Människor idag är inte Guds barn. Hur mycket Gud än gråter, låtsas vi att inte se hans tårar. Hur sorgen han än är, låtsas vi att inte märka det. Det är därför att den mänskliga rasen härstammar från Satans kött och blod. De jublar till och med när de ser Gud i sorg och de förlöjligar hans fördärv. Hur svårt det måste vara för Gud att vägleda sådana människor och lära dem om den väg de måste gå! Gud skulle inte kunna vägleda återupprättelsens historia, om han inte hade ett vårdande och förstående hjärta. (42-257, 21.3.1971)

2.2 Gud har varit bedrövad genom hela historien

Hur ilsken är inte Gud när han tittar ner på oss på jorden! Alla människor skulle ha haft hans släktlinje, men Satan driver in dem i ett bedrövt tillstånd, och hånar föraktfullt Gud och säger,

”dina avkomlingar har det bedrövtligt”. När Satan frågar Gud, ”hur kommer du, med all ditt allvetande och allsmäktighet, att gottgöra detta svåra läge?” kan Gud endast vara tyst. Han måste låtsas att vara döv, även om han kan höra, låtsas att han inte kan känna lukt, även om han kan lukta, och låtsas att han inte har någon känsel, även om han kan känna. Har ni någonsin tänkt på Guds lidande genom hela historien? (183-19, 29.10.1988)

Om Gud satt på en ärofull tron som den allvetande och allsmäktige Guden, som traditionell kristendom tror i dag, och om han skulle se sina barn dö, skulle han stanna kvar där och säga, ”kom upp hit, för jag kan inte lämna min plats”? Eller skulle han hellre överge sin tron och komma ned? Vad tror ni? Kommer han bara att stanna där eller kommer han ned? Kommer han att kasta bort sin krona och hoppa ned från sin tron? Fundera på det. (123-159, 1.1.1983)

Du måste förstå, att under tiotusentals år, även miljoner år, har Gud ropat ut efter oss, ”min son och min dotter!”. Har du någonsin, med glödande hjärta, kallat på Gud, ”far!”, tills din hals blir hes och din tunga blir torr, tills du inte kan andas och dina ögon inte kan öppnas? Hur allvarligt har du kämpat för att anamma den standard, som är källan till liv? Din karaktär mäts i proportion till dina försök att göra detta. (184-219, 1.1.1989)

Vi har ingenting som skulle göra det möjligt för oss att relatera till den allve-

tande och allsmäktiga varelsen. När vi föddes som fallna människor, blev våra ögon nedsmutsade. Alla våra fem sensoriska organ och känslor tillhör till den sekulära sfären. Vi har ingenting som gör det möjligt för oss att relatera till Gud. Även om vi, enligt lagen om den himmelska rättfärdigheten, inte har någonting, finns det en enda väg, lagen om kärlek, där vi kan relatera till Gud. Allteftersom åren går borde du bli väl bekant med kärlekens filosofi och följaktligen bli en person med tro som för ett omdömesgillt liv i alla hänseenden. När tio, tjugo eller trettio år har gått, har de som har gjort så automatiskt blivit de människor Gud behöver. (149-37, 1.11.1986)

Var det på grund av Guds vänliga natur som han uthärdade lidandets väg genom årtusenden av återupprättelsens historia? Hur kunde Gud fortsätta sin frälsningsplan under tiotusentals år, utan att bli utmattad? Det är inte för att han är allvetande och allsmäktige. Det är därför att han har vandrat kärlekens väg för sina älskade söners och döttrars skull. Det är därför kärlekens makt som har gjort det möjligt för Gud att triumfera över prövningarnas väg, och känna som om tusen år bara var en dag. Är detta korrekt? Det är det. (109-281, 2.11.1980)

Förtjänar Gud medlidande eller ej? Många människor tvivlar på att den allvetande och allsmäktige Guden behöver något medlidande. Emellertid, hur allvetande och allsmäktig han än är, kan ingenting lindra chocken av att ha förlorat sina älskade barn. Om det hade

funnits ett sätt för Gud att finna lättnad från denna chock på egen hand, skulle han inte ha behövt genomlida sextusen år av smärta. (35-88, 4.10.1970)

Även om människorna syndade, säger Gud inte bara, ”Hörni! Varför syndade ni?”. Han vet vilket tillstånd de människor som syndar befinner sig i. Han bryr sig om mänskligheten i stället för sig själv. Han kommer i sorg till sorgsna människor, i lidande till lidande människor, och i sympati till dem som känner sig som offer och är uppfyllda av vrede. Hur mycket empati har ni haft för Guds situation? Gud kommer in i vår livssituation på detta sätt. När han kommer talar han från sitt hjärta, ”även om du förrådde mig, har jag sökt efter dig under sex tusen år med ett fadershjärta”. (9-231, 29.5.1960)

Vad är *Unification Church*? Den undervisar om Guds hjärta och försöker befria Gud. Kristna kyrkor kallar oss kättere därför att vi säger dessa saker. Om sonen till en stor president i en nation skulle dö, skulle presidenten behålla sin värdighet och säga, ”även om min son har dött, kan jag som president inte fälla tårar”? Det skulle vara bra, om han gick till ett hörn, grät för sin son och kom tillbaka med fattning; men, om han inte gråter för sin son, skulle anden av hans döda son säga, ”min far var inte verkligen min far när allt kommer omkring”. Om hans sons ande var aktiv, skulle han då hjälpa sin far eller motsätta sig honom? Vilken position du än har, även om du är hela världens president, skulle

du säkert fälla tårar och gråta högt om ditt barn dog. (196-18, 24.12.1989)

Hur bedrövad är inte Guds inre hjärta, när han ser sina barn förlora sitt ursprungliga privilegierade värde i skapelsen och bli som fallna larver och kämpa i ett liv utan värde! Hur kränkt blir han inte av att se människor klagande jämra sig, lida och förtvivla och att till slut bli besegrade istället för att bli hans barn. De skulle ju ha blivit hans barn i direkt nedstigande led, genom hans kärlek, liv och släktlinje och upplevt härligheten av det himmelska kungariket! Ingen visste att Gud var så sorgsen. Det är därför jag grät så våldsamt under många dagar och veckor när jag kom att lära känna denna Gud. Ni måste vara medvetna om att *Unification Church* fick sin början i och med sådana djupgående omständigheter. (211-207, 30.12.1990)

Ingen har vetat hur Gud har lidit i sitt hjärta. Nu vet ni också detta, genom Guds framträdande i historien som avslöjats genom de uppenbarelser som jag tagit emot i min djupgående mission – och som jag har delat med mig av till er. Utan detta hade ni aldrig vetat. Detta är ett anmärkningsvärt faktum. Till och med Jesus visste inte detta fullt ut, och även om han hade gjort det, kunde han inte ha talat om vad som var i hans hjärta. Ingen religiös ledare har känt till de dolda hemligheterna i universum. Jag har kommit så att universums hemligheter kunde avslöjas för världen för första gången, under den mänskliga historiens förlopp. (215-171, 17.2.1991)

Sektion 3 En Gud som är fången och isolerad

3.1 Gud förlorade sin rättmätiga position

Min egen smärta, och sorg är ingenting. Gud har inte varit i stånd att uppfylla sin roll som Gud. Ni måste förstå att Guds bittra tårar, som smälter mängden från hans ben, och hans blod som utgjutits under historiens gång, ropar till oss. Jag har gjort detta arbete, därför att jag vet att den mission som återstår är att befria Gud från hans kval. (137-175, 1.1.1986)

Vi måste befria Gud. Gud är inspär rad av sin kärlek. Han kunde likaväl sitta i fångelse. Han har inte släppts fri. På grund av syndafallet rycktes den ideala världen bort, den värld som den allvetande och allsmåktige Guden, skaparen av universum, ämnade upprätta med kärleken i centrum. Följaktligen kunde Guds hjärta inte befrias. Grundförut-sättningarna för att befria Guds hjärta har inte framträtt ännu i detta universum. Gud är alltså fortfarande isolerad. Hans sinne och hjärta kan inte finna vila, när hans älskade barn har dött. (138-261, 24.1.1986)

Vi måste befria Gud genom våra egna ansträngningar. Han är inte fri. Han är i fångenskap. Han har förlorat sina söner och döttrar. Även om man är tio gånger mer vördnadsfull än den vördnadsfulle förlorade sonen, kan man inte befria det ursprungliga hjärtat så lätt hos en för-

älder som har förlorat sina söner och döttrar, eller ännu värre, en förälder som plågas av att hans trogne son har dött. Ändå kommer jag att befria denna Gud. (135-283, 15.12.1985)

Gud är full av sorg och smärta. Hur kan det komma sig? De, som arbetar hårt i denna världen under sin ungdom, är tillförsäkrade en hoppfull framtid. Trots att Gud har gjort smärtsamma ansträngningar sedan historiens början, när kan han egentligen känna något hopp? När kommer hans förhoppningar att förverkligas? Är Gud ung eller gammal? Hur gammal tror ni att han är? Eftersom Gud överskrider universum, har han ingen ålder. Går Gud i en bana runt solen ett varv per år? Vi behöver inte beräkna detta, därför att han är bortom vårt solsystem. Vad finns det som behöver beräknas? (105-184, 21.10.1979)

Gud, som är vår förälder, kan inte befria sig själv från sorg och klagan, utan att befria alla människor från sorg och klagan. Hur skulle några föräldrar kunna vara tillfreds, medan deras älskade barn lever i ångest? Detta förklarar varför vi måste befria Gud som är i en sådan situation.

Hur kan vi befria Gud? Gud är hindrad från att älska alla människor; vi är ansvariga att finna ett sätt att befria Gud så att han fritt kan älska hela mänskligheten. Eftersom vi fördärvades genom syndafallet, måste vi befria Gud genom att bli barn som segrar över syndafallet. (65-100, 13.11.1972)

Vad hände till följd av syndafallet? Gud blev fjättrad och hindrad och så skedde också med den mänskliga rasens första förfäder och i änglasfären. Oräkneliga religiösa människor i historien har kämpat mot dessa bojor. Det är det samma för hela mänskligheten. (79-26, 16.6.1975)

Ni måste förstå att ett barn, som inte visar vördnad gentemot sina föräldrar, begränsar dem. För att befria sina föräldrar, måste detta barn visa en vördnad som är större än sin respektlöshet och dessutom få ett erkännande för detta hos folk i allmänhet. Endast då kan han rentvå sig själv från sina tidigare synder. Detta är den himmelska lagen. Enligt samma princip behöver jag inte människor som säger, ”jag kommer att leva endast för dig, far”. Våra grannar, denna nation, detta folk – de är alla ömkansvärda.

I femtusen år har vi sjungit, ”jag kommer att bygga en liten stuga och tjäna och följa båda mina föräldrar under tiotusentals år”. Jag är glad att de kommer att tjäna och följa båda sina föräldrar, men varför leva i en liten stuga i tiotusentals år? De är ömkansvärda människor. Vi måste vägleda dem. Om dessa människor, som inte har pengar och som är fattiga, också misslyckas med att få Guds välsignelse, vart kan de ta vägen? (85-263, 3.3.1976)

3.2 Gud kan inte fungera som Gud

Hur länge kommer *Unification Church* att existera? *Unification Church* måste

framhärda, tills den har befriat vår planet jorden, andliga världen, och till slut, med ett hjärta av kärlek, Gud själv. Vi måste slutligen befria mänskligheten, den andliga världen och Gud. Jag är säker på att ni hör detta för första gången. Än så länge har vi sett till Gud för att befria oss, men faktum är att vi måste befria Gud. Ni måste förstå att Guds hjärta har hållits tillbaka. (85-270, 3.3.1976)

Om ett par kärleksfulla föräldrar, har ett barn som inte visar respektfull vördnad, kan deras hjärta inte befrias förrän de ser att barnet stiger till den position där han fritt kan uppfylla föräldrarnas förväntningar. På samma sätt skapade Gud Adam och Eva som sina främsta kärlekspartners. De är hans kärlekspartners. Vertikalt existerar de i en relation som barn till sin förälder, Gud. På horisontal nivå skapades de för att bli man och hustru. Följaktligen ämnade Gud utöva alla kärlekens ideal i himmelen och på jorden. Ändå förlorade Gud allting på grund av syndafallet. Även Gud blev till slut isolerad. (210-308, 27.12.1990)

En person, som inte har upprättat himmelriket på jorden och har levt där, kan inte gå till himlen i den andliga världen. Även när jag kastades i fängelse, och handbojor placerades på mina handleder, kunde de inte hålla fast mig, därför att jag hade kärlek. När jag var i en hopträngd position, som gjorde det svårt att sova, vaknade jag på natten och fann ljus som sken från min hand. Hur kunde det finnas ljus? Det var för att Gud omfamnade mig. Jag upptäckte

hans kärlek. Det var därför ljus kunde skina även i det mörka rummet. Om jag satt tyst och vördnadsfullt i hörnet av en fängelsecell efter att ha hört någon jämra sig och gråta, gav människor mig paket med rispulver följande dag. De hade hört en avlägsen stämma, ”om du inte ger denna mat till denne bestämda fånge, kommer alla fångarna, och även din familj att få det obehagligt”. Min Gud är en Gud av kärlek. Medlemmarna i *Unification Church* borde inte vara en otacksam grupp människor som förföljer en sådan Gud. (137-202, 1.1.1986)

Vi måste förstå att under sex tusen år har Gud sökt efter människor som törstar efter tro och hopp och brinner av kärlek. Han har sökt människor som säger, ”Gud är nedbruten på grund av mänskligheten, inklusive mig; Gud anklagades av Satan på grund av mig; Jesus dog på korset för min skull; den heliga anden gick genom en blodig historia av kamp för mig. Gud, ge mig styrka genom din godhet. Jag kommer att skänka vila och befrielse till fadern. Jag kommer också att befria Jesus och den heliga anden.” (7-162, 30.8.1959)

Om Gud och Satan slåss med varandra, vem kommer att stoppa dem från att strida? Skulle denna strid bara sluta? Det har inte funnits någon plats för Gud att få fotfäste, därför att han inte haft någon uppoffrande son eller något system av kärlek genom vilket människor kunnat upprätthålla det himmelska kungariket. Gud har inte haft någon som kunnat vara ett lojalt subjekt, ett helgon

eller en gudomlig son eller dotter. Fram tills nu har Gud varit fångslad och isolerad. Det himmelska kungariket blev en tom ruin. Gud har burit denna sorg i sitt hjärta. (302-226, 14.6.1999)

Har ni någonsin mött en sådan farfar eller en farmor som Gud söker efter? På grund av syndafallet har ni inte det. Har ni någonsin mött en sådan mor eller far som Gud söker efter? Har ni någonsin mött en sådan hustru eller man som Gud skulle söka efter? Har ni någonsin mött en son eller en dotter, en sådan som Gud söker efter? Hur kan bitterheten av detta sökande lösas upp? Vem kan bryta sönder de kedjor som binder ett sådant hjärta? Ingenting förutom Guds kärlek. Ingenting förutom Guds innersta kärlek kan göra detta. (209-106, 27.11.1990)

Gud kan göra vad han vill, men på grund av den verklighet med ickeprincipiell kärlek som råder, har hans händer bundits. Inget vet hur han har lidit under sådan ihållande sorg och saknad och hur ofattbart uttröttad han är. (197-327, 20.1.1990)

I etablerade kyrkor säger människor, ”Åh! Helige, Helige Gud! Åh! Gud av härlighet! Ge mig välsignelser.” Men Gud är inte den sortens Gud. Tvärtom är han en eländig Gud som lider i fångenskap. Han kan befrias från sin sorgsna situation endast genom att en son föds. Följaktligen, måste ni befria Gud. Om ni inte gör det, kan den himmelska vägen inte rätas ut och därigenom kan den ideala världen inte upprättas på jorden.

Så har historien varit och det vilar på *Unification Church* att rätta till detta. (22-151, 2.2.1969)

Vad finner vi i gudstjänsterna, den innersta kärnan av dess lära och de ord du hör från *Unification Church*? Dess lära kan befria Gud, vars hjärta är i fångenskap. Gud våndas i sorg på grund av syndafallet. Från allra första början har, över hela världen, sådan vända och klagan ekat genom historien. Följaktligen sa Paulus att hela skapelsen, våra förfäder och vi själva väntar med enträgen längtan på att Guds sanna söner och döttrar ska komma. Det är så därför att de längtar efter att frigöra sig och avskilja sig från denna sfär av sorg. (65-100, 13.11.1972)

Sektion 4 Anledningen till att Gud inte kan bestraffa Satan

4.1 Anledningen till Satans anklagelser

Det finns en teologisk dispyt över huruvida Satan har funnits från allra början. Om han har det är det ett stort problem. Om Satan alltid har funnits, listigt utmanat och hindrat Guds plan för återupprättelse under sex tusen år, vem skulle då kunna underkuva och avlägsna honom? Det är frågan. (54-56, 11.3.1972)

Var kom Satan från? Några säger att Satan har funnits från början. Om han var en ursprunglig existens som motsatte sig den allvetande och allsmäktige Guden och orsakade våra ursprungliga förfäder att falla, då kan vi inte för-

vänta oss fullständig frälsning, så länge Satan finns. Detta skulle vara dualism, och människor skulle dra slutsatsen att en värld med två motsatta syften skulle fortsätta för alltid. (53-259, 6.3.1972)

Den ursprungliga viljan för den ideala världen i skapelsen uppfylldes aldrig på grund av syndafallet. Emellertid, eftersom Gud har absolut myndighet, kan han aldrig ändra sig även om hela världen skulle ändras. Även om djävulen tog Adam, Eva och hela skapelsen bort från Gud, måste den absoluta varelsen få Satan som ursprungligen var en ärkeängel, att underkasta sig självmant i stället för med makt. Även om Gud existerar är det som om han inte gjorde det. Han måste återigen etablera sin absoluta myndighet. Gud kan inte slå först. Den goda Guden kan inte attackera den onda Satan. (210-340, 27.12.1990)

Varför är den allvetande och allsmäktige Guden ur stånd att slå ut Satan i ett enda slag? Om han gjorde det, skulle denna handling utplåna Adam, Eva och skapelsen och dessutom förstöra kärlekens ideal. Det är därför han är förhindrad att göra så. Den absoluta härskaren har ansvar att absolut uppfylla vad han sagt att han skulle göra. Trots Satans nyckfullhet, angrepp och ihärdiga förföljelse har herren Gud uthärdat genom hela historien för att återställa de principer han upprättat. Ingen har känt till detta om Gud. (208-256, 20.11.1990)

Varför har den allvetande, allsmäktige, och absoluta Guden låtit Satan krän-

ka människorna? Varför lät han människor offras, krossade under Satan fot? Varför var han så ur stånd att utöva sin makt att människor inte kunde vara på det klara med hans existens? Detta är en allvarlig fråga. Svaret är att Gud inte har haft någon nation, inga människor, ingen stam och ingen familj som han kunnat styra. Dessutom har det inte funnits någon individ vars kvalifikation han officiellt kunnat erkänna. Om en sådan individ, familj, stam, folk och självständig nation upprättas, kommer han att regera över onda länder, folk, stammar, familjer och individer med en gång. Endast denna väg leder till godhet, och endast därefter kommer Gud att kunna ha sin auktoritet. (56-247, 18.5.1972)

Kan du vinna över Satan? Var inte även Gud, kungen av vishet, oförmögen att agera på grund av Satans anklagelse? Det är på samma sätt för presidenten av en nation, när medborgarna demonstrerar på grund av något som han gjort. Kan han hugga av deras huvuden? Under vissa omständigheter kan även den allvetande och allsmåktige Guden inte agera. Även en minister i regeringen skulle avskedas inom en dag om han befanns skyldig. Följaktligen måste du skydda dig själv mot anklagelser. Hur du utvecklar ett sådant skydd är ett extremt utmanande problem i din tro och i ditt liv. Det är en fråga om liv och död. (76-58, 26.1.1975)

Den mänskliga rasen bands till Satans liv och släktlinje med hans kärlek i centrum. Detta är problemet. Gud

kan inte ingripa eller vara närvarande under dessa omständigheter. Varför har den allvetande och allsmåktige Guden verkat vara så inkompetent genom hela historien? När Satan blev fienden, vad var det han tog bort? Satan berövade Gud på hans kärlek. Satan trampade på Guds kärlek, liv och släktlinje. Vi bör alltid vara medvetna om detta faktum. (206-236, 14.10.1990)

Satan var ursprungligen en ärkeängel. Han förkunnade inför Gud, ”även om jag blev Satan på grund av syndafallet, bör du lösa alla problem enligt de principer som du ställt upp, eftersom du är den allvetande, allsmåktige och absoluta Guden. Även om jag överträdde lagen och blev Satan, måste du, den allvetande, allsmåktige och absolute varelsen arbeta enligt de lagar som du har stiftat. Är inte detta sant?”. (39-88, 10.1.1971)

Jag ska förklara varför vi inte bara kan fortsätta vår väg framåt, utan att älska vår fiende. Det är mycket viktigt att ni vet om denna sanning, även om det inte är skrivet i de Gudomliga Principerna. Även om ärkeängeln föll och anklagar Gud, måste Gud fortfarande observera de principer han upprättat, därför att han är Gud. Gud är den absoluta varelsen. Således, även om ärkeängeln har fallit, tvingas Gud att härska över sin skapelse enligt de principer och regler som han stiftat. Gud är alltid förpliktigad att relatera till ärkeängeln på samma sätt, både före och efter syndafallet. Det är därför Satan säger till Gud, ”det är meningen att du ska älska mig

genom fulländningsperioden och bortom den.” (52-87, 22.12.1971)

Adam antogs ha de tre ärkeänglarna under sitt kommando, och de skulle absolut lyda och älska honom. Så länge den himmelska lagen och principen som kräver absolut lydnad och underkastelse finns kvar, kan Satan inte göra som han behagar med denna princip och lag, även om han inte absolut lyder och underkastar sig Gud. Satan vet själv att han till slut måste följa samma princip. Gud kan avlägsna honom om han går emot principen och lagen. Det är som en president som utövar sin auktoritet genom konstitutionen. Om han inte agerar enligt konstitutionen, kan han inte göra som han vill. (172-66, 7.1.1988)

Grundaren av *Unification Church* är en allvarlig man. Jag har alltid handlat allvarligt med frågor som Guds existens och varför den allvetande och allsmäktige Guden inte genast avlägsnade Satan. Om du läser Jobs bok, kan du fråga dig hur Gud kan vara så maktlös. Jag måste förstå allt detta. Hur allvarligt har jag inte sökt dessa svar! Jag har placerat min hals i galgens snara och kämpat för dessa sanningar med risk för mitt eget liv. Vi måste hämta tillbaka vårt ursprungliga liv. (187-122, 5.2.1989)

I Jobs bok gav Gud Satan allt han bad om. Varför gjorde han det? Gud kan inte svara på Satans handlingar med samma uppförande som djävulen, därför att Guds väsen motsvarar kärlekens kärna, kärlek för andras skull. Gud

motsvarar sanningens innersta kärna. (144-161, 12.4.1986)

Gud underkuvar inte Satan med sin hemlighetsfulla kreativa makt. Han får Satan att ge sig frivilligt. (207-349, 11.11.1990)

Djävulen har bringat förödelse till denna värld för att förhindra att världen går tillbaka till Gud. All denna fria sex och så vidare... Hur många människor i Amerika är involverade i incest? En far med tre döttrar ligger med alla sina döttrar. Det har funnits ett antal sådana fall. Med fri sex ligger en fars bror med mamman eller sonen ligger med sin mor. De är som djur. Följaktligen skratrar Satan åt Gud och säger, ”Gud, tror du att du kan upprätta ditt skapelseideal och kärleksideal under dessa omständigheter?”. (222-230, 3.11.1991)

4.2 Gud håller sig till lagen

Vilket slags varelse är Gud? Gud är som universums sinne; universum är som hans kropp. Emellertid har djävulen infiltrerat denna kropp. Satan har lagt beslag på himlens makt och kontrollerar följlaktligen universum.

Vad måste Gud göra för att lösa detta problem? Gud kan inte attackera Satan med sin makt. Den innersta kvaliteten i universums skapelse var kärlek; den historiska traditionen i detta universum bars upp av kärlek. Följlaktligen måste Gud upprätthålla denna princip, även om det finns de som kränker den. För att på så sätt återupprätta det fallna univer-

sum, måste Gud oupphörligt upprätthålla den ursprungliga standard som han etablerat för att skapa, baserat på kärlekens innersta kvalitet och genom att uppfylla den sanna kärlekens ideal. Utan att göra så, kan han inte återvinna sin auktoritet som den absoluta varelsen. Detta har varit så frustrerande för honom. (210-229, 23.12.1990)

Syndafallet innebar att ett band av kärlek upprättades med Satan i centrum, i positionen som förälder. Det finns ingenting att säga om frukten från Kunskapens träd på gott och ont. Den kan inte förnekas. Följaktligen har avkomlingarna från Satans blod, som har burit på Satans kärlek, Satans liv och Satans släktlinje, bestått till denna dag. Satan är kärlekens fiende. Han bröt sönder den dröm Gud hade för sitt skapelseideal. Tjänaren rövade med våld bort adelsmannens dotter och kränkte henne. Följaktligen har hon förlorat kvalifikationen att vara herrens dotter. Hon måste drivas bort. Denna handling av orättfärdig kärlek var en avvikelse från den väg som himmelens och jordens mäktiga princip skulle följa. Detta faktum kan inte förnekas. (218-230, 19.8.1991)

Gud kan inte uppnå sitt ursprungliga ideal för skapelsen, om han inte älskar ondskans barn mycket mer än sina egna älskade barn. Djävulen säger till Gud, ”jag har fallit, och jag är som jag är. Min släktlinje revolterar mot dig. Måste du inte ändå, Gud, fortsätta att upprätthålla den himmelska lagen?”. Gud fångas precis här. (208-291, 20.11.1990)

Satan anklagar Gud och griper honom fast med sina tänder och säger, ”du är evig och odödlig, alltings upphov och subjekt. Jag vet att du är himmelens och jordens stora uppsyningsman. Eftersom du är substansen i sanningen, kärleken, och principerna, kan du, liksom dina lagar, och principer, inte ändras. Av denna anledning, även om jag har fallit, måste du inte utöva de principer som du upprättat? Därför, som en varelse trogen dina principer, kan du inte föra dina söner och döttrar till den ursprungliga världen, utan att älska den fallna ängeln. Dina planer för ärkeänglarna innan fallet låter inte dina barn gå in i det himmelska kungariket, om inte din son och dotter och även du, älskar mig. Följaktligen, trots att jag föll, måste du följa denna princip. Därför måste du älska mig. Du kan inte vara den sanna Guden, och din son och dotter kan inte vara sanna barn, utan att älska mig”. (129-215, 5.11.1983)

Djävulen säger till Gud, ”Gud! Jag är den föränderliga ledaren av ondskan. Jag är den föränderliga föfadern. Men är inte du den stora uppsyningsmannen i himmelen och på jorden, sanningens kärna, den oföränderliga herren? Är du inte den varelse av kärlek som förkroppsligar principen av oföränderlighet i livet? Jag föll och blev en skurk. Men du är ansvarig att upprätthålla den ursprungliga ideala standard som du etablerat. Jag kan fritt passera in och ut genom dörrarna till den ideala världen där din vilja uppfylls. Jag kan fritt komma in och ut, men eftersom jag inte

kan leva där måste jag komma ut.” Detta är Satans påstående. På det svarar Gud, ”du har rätt”. (191-244, 25.6.1989)

Om vi begår även en enda synd, kommer Satan, djävulen, omgående att anklaga oss inför Gud och säga, ”på grund av hans synd, måste denna person gå till helvetet”. Även om Satan, som anklagar människor för deras synd, säkert har begått synder själv. Men ingen har någonsin kommit fram för att anklaga Satan för hans synd inför Gud.

Det kommer att finnas ett sätt att oskadliggöra Satan om en person kan komma fram och säga, ”Åh Gud, du som är absolut! Sett från synvinkeln av din makt och auktoritet har Satan begått den och den synden mot mänskligheten och mot dig och denna synd kan inte förlätas. Var snäll och bestraffa honom”. Om Gud inte kan ta bort Satan ens på detta sätt skulle han inte vara allvetande eller allsmäktig; Han skulle vara på Satans sida, inte på mänsklighetens sida. (54-134, 22.3.1972)

Satan är faktiskt en ärkeängel. Ärkeängeln måste träda in i himlen efter Adam och Eva när de uppnått fullkomlighet och stiger in i himlen. Det är enligt skapelsens principer att ärkeängeln träder in i himlen med Adam och Eva, efter att ha tagit emot kärlek från Gud och sedan från dem. Även om Satan gjorde ett fel på vägen, kan han säga, ”jag är en tjänare och en förrädare. Ändå bestämde du, herre, de mäktiga principerna för den himmelska lagen och upprättade dina innersta traditioner

baserat på dem. Av dessa principer, som du upprättade, finns det en som låter dig, Gud, gå in i himmelriket endast när den fullkomlige Adam och ärkeängeln har tagit emot kärlek. Du kan säkert inte överge denna princip?”. Gud är fångad. Han svarar, ”du har rätt”. Satan snärjer Gud och säger, ”även om jag blivit vad jag är, kan du, Gud, säkert inte vara som jag”. (211-177, 30.12.1990)

Eftersom djävulen är en ärkeängel, säger han, ”Var det inte ursprungligen meningen att barnen som kan gå in i himmelriket skulle älska mig? Är inte den ursprungliga skapelseprincipen att du, Gud och Adam, kan gå in i himmelriket endast efter att du och Adam gett kärlek till mig?”. Han driver Gud längre och säger ”om inte detta görs, kan du inte undvika mina anklagelser. Du måste uppfylla villkoret att älska mig och att din son Adam också älskar mig”. Detta problem är det sammanhang som gett ursprung till läran om att ”älska din fiende” given till religiösa människor. (219-36, 25.8.1991)

Efter det att vi har kommit in i en relation med Gud, motsvarande barn och förälder, när sonen klagar i sorg kommer Gud, fadern också att klaga i sorg. Därefter kommer Satan att bli skrämmd från vettet och fly. Han kan inte vara kvar där. (228-217, 3.4.1992)

Denna värld kan inte föras tillbaka till den himmelska sidan, om inte en person framträder som kan återvinna den ursprungliga auktoriteten och stå

i en position som är högre än Satan, djävulen. Med andra ord måste någon framträda, som kan dra Satan inför den allsmäktige och allvetande Guden och anklaga honom och säga, ”Gud! Satan har begått sådana synder! Varför dömer du honom inte?”. (53-335, 6.3.1972)

Än så länge har vi dominerats av och släpats omkring av Satan. Nu bör vi göra det motsatta till detta, vända om, fånga Satan, föra honom inför Gud och anklaga honom. Även om människor i dag vet om Satans existens, vet de inte vilken synd han begick. Fram tills nu har ingen anklagat Satan inför Gud och sagt, ”åh Gud! Med din allvetande och allsmäktiga auktoritet var snäll och bestraffa den syndfulle Satan”. (53-88, 10.2.1972)

Hur kan det komma sig att den allvetande och den allsmäktige Guden inte kan attackera den fallna ärkeängeln? Varför kan han inte göra sig av med honom? Det är så därför att Gud måste älska också honom. Även om ärkeängeln som Gud skapade, föll och blev djävulen, måste Gud alltid upprätthålla den principiella standarden av att tänka på ärkeängeln, som han var innan syndafallet. Det är därför Gud måste älska ärkeängeln. Adam och Eva är Guds skapelse och Guds kropp. Därför måste inte endast Gud, utan också Adam och Eva, älska Satan. (175-14, 6.4.1988)

Gud kan inte straffa Satan för att ha dödat miljoner av hans älskade söner och döttrar under de sex tusen år som passerat, därför att Gud är ansvarig för

att inte fullt ut ha älskat ärkeängeln. Av denna anledning, närhelst någon gör något fel, för Satan fram ändlösa anklagelser: ”Gud, den och den personen gör si och så”. Tack vare att *Unification Church* nu framträtt, kan vi förstå dessa saker som ingen tidigare förstått. (35-95, 4.10.1970)

Om du släpar Satan, djävulen, framför Gud och anklagar honom, skulle då Gud säga, ”Hallå! Så gör man inte!”, eller skulle han vara nöjd? Utan tvekan skulle Gud säga, ”Åh min son! Min enda son!”, och skulle vilja välsigna dig för evigt. Vi kan föreställa oss hur intensivt Gud har längtat efter det. Gud är absolut, allvetande och allsmäktig. Han är den rättfärdiga domens herre. Således kan Gud döma Satan, djävulen, om någon kommer fram och beskyller och anklagar honom. (54-60, 11.3.1972)

Eftersom Adam och Eva syndade är Gud inte fri att göra, som han önskar. Om någons barn begår ett mord, kan du säga att modern eller syskonet kan ta ansvar för detta brott? De kan de inte. Detta är den himmelska lagen. Med vem syndade de? De syndade med Satan. Adam syndade, men Gud har inte dömt Satan eller Adam och Eva för vad de gjorde. Även om han körde bort dem, leder Gud fortfarande sin frälsningsplan. Följaktligen kan Gud inte döma, även om han tar emot Satans anklagelser. När vi tittar på dessa frågor från ett teologiskt perspektiv, är de ett stort problem. Varför kan inte Gud hantera detta? Varför är den allvetande och

allsmågtige Guden ur stånd att hantera djävulen? (223-304, 17.11.1991)

Gud har inget intresse av att strida, därför att det inte finns något begrepp om krig eller att slåss i den ideala världen, i Guds skapelse. Om strid hade uppstått där, skulle världen drabbas av dualism. I grunden har strider ingenting att göra med den ideala världen som existerar i absolut fred. Därför måste ni förstå att det inte finns något kampbegrepp inom Guds skapelsevärld. (224-224, 24.11.1991)

Hur föll Satan? Ni måste veta svaret till detta klart och tydligt. Satan har skapat splittring i stort och i smått. Gud, kombinerar däremot det lilla med litet värde till något större. Guds väg är motsatt Satans. När vi betraktar ursprunget till universum, det ursprung som söker sann kärlek och de principer med vilka han skapade universum, kan vi se att Satan gick mot detta ursprung istället för att lyda honom, och följaktligen föll han bort. Den ursprungliga naturen hos den allvetande och allsmågtige, unike och evige Guden, är att leva till hundra procent för andra. (179-52, 3.7.1988)

Genom hela historien har den allvetande och allsmågtige Guden vunnit över sin fiende, inte genom att använda sin styrka och makt, utan genom att föra honom till underkastelse genom kärlekens principer. Guds önskan är att föra sin fiende till att frivilligt och helt underkasta sig Gud och tacksamt ta emot mänsklighetens dom i tjänarens position. Om inte detta

händer, kan hans synd inte gottgöras. (42-279, 27.3.1971)

Sektion 5 Låt oss befria Gud

5.1 Gud är som en fånge

Vem kommer att kunna avsluta kampen mellan den gode Guden och den onde guden? Varken Gud eller Satan kan göra det. Vem kan då göra det? Utan en mästare i kärlek, som initierar och leder med sann kärlek, och som hela mänskligheten kan följa, kan kampen mellan Gud och Satan inte sluta. Om vi inte frigörs från denna konflikt, kommer fred att förbli en omöjlig dröm i denna värld och i historien.

Ordet ”ideal” är bara ett abstrakt och sentimentalt uttryck, så Gud skickar någon som kan göra sann kärlek substansiell. Vår huvudsakliga tro är att Messias eller Frälsaren kommer. Frälsaren räddar inte bara människor utan befriar också Gud. Han är den som bestraffar ondskan. Frälsaren är generellt den ledare som går i täten för att släppa Gud fri och utrota ondskan. (136-219, 29.12.1985)

Frälsarens mission är att befria Gud och bestraffa Satan. Vem kommer att göra sig av med denna föräktliga upporsledare som oavbrutet har anklagat mänskligheten? Gud kan inte göra det; endast Messias, Frälsaren kan. (136-219, 29.12.1985)

Vilket slags *Unification Church* vill vi ha? Vi vill hitta den föräldracentrade religionen. Vi söker inte ett behagligt liv,

inte heller söker vi efter relationer som är baserade endast på moraliska principer. Med Sanna föräldrar i centrum vill vi hitta vägen till sann kärlek, och i och med det vill vi befria Gud. Det finns inte någon befrielse som inte har sin motsvarighet i kärlekens principer. (136-222, 29.12.1985)

Har du tänkt på den nation som Far älskar och kommer att finna? När man är beredd att åka i fängelse, kommer en möjlighet att hittas. Ingen vet om att den verkliga betydelsen av att finna denna möjlighet gäller liv och död och att finna en väg av hopp som leder människor bortom mörkrets avgrund. Ingen känner till de omständigheter under vilka jag har slitit för att gräva en tunnel för att befria världens människor. Genom att iaktta lojalitet till Gud längs min stig, har jag tjänat och följt Gud som mitt centrum, tjänat honom med stor omsorg och högt värderat hans kärlek. Jag lever i tron att detta är den enda väg som aldrig förändras, även om tid och stund skiftar. (163-304, 1.5.1987)

Vi måste befria Gud. Var och en av oss måste rädda Gud. Istället för att försöka rädda oss själva, måste vi göra Gud fri. Detta är fullbordandet av frälsningens väg. (136-263, 29.12.1985)

Unification Church är en kraft för Guds befrielse. Vi befriar inte bara världen. Det är lätt att befria världen. Världen kommer att befrias när människor förenas, men Guds befrielse kräver enighet i hjärtats sfär. Vi måste ha Principer-

na, och ett tankesystem, som kan förena allt inom kärlekens område, mobilisera den andliga världen och bygga broar mellan människors hjärtan på jorden. Detta är den mest överväldigande och den svåraste revolutionen. Det är lätt att befria mänskligheten, men det är svårt att befria Gud. Det är häpnadsväckande att Reverend Moon har trätt fram som fanbärare för att tackla denna svåra och exempellösa uppgift, med målet att klara upp allting i återupprättelsens historia. (136-285, 29.12.1985)

De religiösa ledarna idag faller ner på sina knän och ber om välsignelse för sig själva. Men jag har aldrig bett om att ta emot välsignelser. I stället har jag bett, ”låt mig vara en offergåva för din befrielser skull”. Gamla testamentets tidsålder var en tidsålder för att återupprätta Guds människor genom att offra skapelsens ting; Nya testamentets tidsålder var en tidsålder för återupprätta föräldrarna genom att offra barnen; och det Fullbordade testamentets tidsålder är en tidsålder för att befria Gud genom att offra Föräldrarnas familj.

Vi bör tjäna och följa de ursprungliga föräldrarna på jorden och leva med dem för alltid. Det finns en koreansk folksång som går så här, ”måne, måne, du ljusa måne, den måne som poeten Lee Tae-baek älskade ...”. Den fortsätter att berätta om ett stort lagerträd på månen. Men den sjunger också om att leva med sina föräldrar under tiotusentals år. Det är något som liknar en uppenbarelse om det koreanska folket – leva med de himmelska föräldrarna för

tusentals och tiotusentals år. När jag än tänker på denna sång, får jag alltid en översvallande känsla i mitt hjärta.

(137-185, 1.1.1986)

Gud har gett välsignelser, avsedda för hela världen, till Amerika under två hundra år, men amerikanerna tror att dessa välsignelser bara är för dem och för deras kristna kyrkorna och för deras land. De har glömt sitt ansvar att befria hela mänskligheten och främja mänsklig välmåga genom att offra Amerika och kristenheten. I stället tror amerikanerna på sin överlägsenhet och tänker ensidigt centrerat på sina nationella intressen. Guds vilja är att Amerika ska ha en global medvetenhet och bygga en världsomfattande grundval, även genom att offra sig själva och kristenheten. Men eftersom Amerika går emot detta och intar en motsatt position, genomgår Amerika en störtstyrtning. Familjer bryts ner, kyrkor kollapsar, nationen bryts ned, och allt är en enda röra. Allt är sjukt. (143-189, 18.3.1986)

Vi måste tränga in i och igenom helvetet för att befria Gud och Sanna föräldrar och för att rädda världen. När vi gått igenom helvetets djupaste botten kommer vi att nå himmelriket. Den kortaste vägen är att störta genom helvetets botten. Det är därför vi fokuserar på offer och tjänande, inte sant? Om ni säger, ”jag tror på *Unification Church* för att bli frälst”, så kammar ni noll. Ni kommer aldrig att nå den världsomfattande nivån. Ni måste istället säga, ”jag går denna väg för att befria Gud, göra

Sanna föräldrar fria och rädda världen”. Förstår ni? Det är det som är annorlunda. (148-163, 8.10.1986)

Man kommer inte vidare genom att gå omvägar utan genom att gå den rakaste vägen, vare sig det gäller liv eller död. Eftersom jag känner till detta, har jag gjort detta hela mitt liv. Jag bär min börda, även om jag blivit förföljd och kastats i fängelse. Tillbringade jag tid i fängelse därför att jag tycker om det? Jag var där för Gud och för Guds befrielse. Jag var där för att befria mänskligheten och den sataniska världen. Jag har gått den väg som kallas återupprättelse genom gottgörelse, därför att, utan att gå denna väg kommer inte befrielse. Detta är anledningen till att vi inte kan avskilja oss från Satan i fred och bekvämlighet. (148-168, 8.10.1986)

Vårt ansvar för att åstadkomma befrielse är att befria det område som hör hjärtat till. Gud måste befrias, och så måste Föräldrarna. Det måste vara så smärtsamt för Gud att vara i den positionen att han måste relatera till onda föräldrar ända sedan de började existera! Vi måste därför befria de Sanna föräldrarna och Gud. Ni måste bli den sortens vördnadsfulla barn. Sanna föräldrar går fortfarande genom vedermodor. Försöker ni leva ett bekvämt liv och lämna den himmelska föräldern åt hans lidande och elände? Planerar ni hur ni kan göra så att era barn lever ett bekvämt liv? Hur kan ni ens tänka på att söka ett bekvämt liv? Kan ni göra det? (148-222, 9.10.1986)

I ert dagliga liv för Guds befrielse måste ni förstå att ni inte kan kalla på Gud utan att ert hjärta är genomsyrat av tårar. Det är därför Johannes Döparen ropade ut i öknen, ”ångra er, för himmelriket är nära”. Även Jesus sa, ”ångra er, för himmelriket är nära”. Ni måste ångra er. Ni måste förstå hur oförsämd, ovärdig och hutlös er inställning till återupprättelsen har varit.

Även om ni misslyckas med att befria världen, måste ni befria Gud från hans kval. (161-113, 11.1.1987)

Hur kan världen enas och hur kan befrielse uppnås? Den andliga och den fysiska världen kommer att enas och befrias endast när någon som Gud har gett makt att ena den sataniska sfären träder fram. Endast när någon, som kan dominera Satan framträder, kommer den andliga och den fysiska världen att befrias.

Behöver Gud befrielse? Gud är naturligtvis redan en befriad varelse på det inre planet. Gud behöver befrielse därför att människor behöver befrielse. Gud själv skulle kunna befrias redan nu. Gud kan inte uppfylla de villkor som behövs för att befrias, endast därför att människor behöver befrias. Det är inte så att Gud inte kan befrias. Det beror på människorna. (161-243, 22.2.1987)

Kristen tanke fokuserar på återkomsten. Vad kommer Jesus att göra när han kommer tillbaka? Det finns många kristna i dag som har förlorat kontakten med verkligheten. Vill de bli upplyfta på moln och ha en stor fest tillsam-

mans? En sådan tro är irrationell. Vad kommer Jesus att göra när han kommer tillbaka? Vad kommer han att vara stolt över när han kommer? Satan gör motstånd mot Gud genom att kräva att han upprättar rättvisa, och om inte Jesus utplånar Satan, kan Gud aldrig undvika hans oupphörliga opposition. Vad ska återkomstens herre göra på jorden? Han kommer inte att ge ett bekvämt liv till några hundra miljoner kristna. Han måste befria Gud. Återkomstens herre måste följa rättfärdighetens väg och uppfylla ansvaret att befria Gud. (162-186, 12.4.1987)

5.2 Guds befrielse är en uppgift för mänskligheten

För att rädda världen, måste vi först befria Gud. Världen kan befrias, endast efter att Gud befriats. Är det inte så? Jag säger att vi måste befria världen, efter det att vi har befriat Gud. Låt oss så sprida *Unification Church* till jordens ände, upprätta relationer som binder samman människors hjärtan och visa vår beslutsamhet genom att köra en påle i jorden för att smälta världen med kärlek. Detta är den kamp vi för. (162-221, 12.4.1987)

När du beslutar dig för att fortsätta tills Gud är befriad, bör du samla runt dig de som är på vår sida, för att, likt moln, följa Sanna föräldrar till deras slutgiltiga destination. Från dessa individer kommer familjer att träda fram; och från dessa familjer, kommer stammar att träda fram.

Värdet av de offer som görs på nivåerna stam, folkgrupp och nation, kommer att reproduceras i den värld som tjänar och följer de 2:a Föräldrarna. De återupprättar därigenom genom gottgörelse, som substantiella varelser inom återupprättelsens sfär, alla helgon som offrat sig under historiens gång. Vårt öde förhindrar oss att lämna detta land utan att uppfylla detta. Vi måste uppfylla detta ansvar, även om vi dör. Detta är ett öde som ingen kan undvika. Vi bör så snart som möjligt följa denna väg. (166-74, 28.5.1987)

Vi måste befria Gud. Gud borde kunna besöka alla delar av detta land, och sjunga en lovsång: "Mitt ideal för skapelsen är helt förverkligat genom det arbete som görs dag och natt. Jag är tacksam och överväldigad". På samma gång måste Gud kunna älska världen, universum, den andliga världen och den fysiska världen. Emellertid har detta inte inträffat och Satans mörka ockupation sträcker sig nästan ända upp till Guds tron. För att befria Gud måste vi därför befria den andliga världen. (166-78, 28.5.1987)

Jag tycker om befrielse väldigt mycket. Jag tycker om befrielse mycket mer än ni gör. Jag tycker också om enighet. Hur mycket tycker jag om det? Så mycket att jag kommer att dö för det. Enighetens och befrielsens port tillhör inte till någon vid namn Moon; den tillhör Gud, universums stora herre. Jag frågade Gud, "jag är säker på att det finns många saker som du tycker om, men vad är det

du tycker om mest?". Han svarade, "det är befrielse". Hans svar var enkelt: "Vad jag tycker om mest är befrielse". Så jag frågade, "varför kan du inte uppnå befrielse?". Och han sa, "jag kan inte göra det ensam". Detta är problemet. Gud kan inte göra det ensam. (166-99, 30.5.1987)

Älskar du din nation, eller älskar du dina barn? Har du älskat ditt eget folk endast efter att ha berett väg för dina barn? Har du älskat världen, efter det att du har berett väg för nationen? Endast när du har berett väg för att gå till himlen kommer du att se den fullständiga befrielsens gryning. Vid gryningen genomsyrar solens strålar varje dal och befriar alla människor som har hållits som gisslan i döden. Du kommer att vara tvungen att sjunga om fred och frihet och deklarerar den förenade världens ankomst och befrielse. Endast då kan du bortse från tusentals år av historia och bli en befrielsens furste. Du måste vara en fanbärare för enighet för att kunna ta emot Guds uppskattning och beröm och åtnjuta evig lycka i Guds kärleks famn. Det är så det är. Är du säker på att kunna göra detta? (166-99, 30.5.1987)

Mänskligheten behöver befrielse, men först behöver vi befria Gud. Endast därefter kommer mänsklighetens befrielse att följa. Ingen funderar på detta. Kristna präster tänker på Gud som en som dömer, omgiven av ära. Men detta är ett misstag. Den Gud som jag känner är inte sådan. Vi måste befria Gud från dödens sfär. (166-150, 5.6.1987)

Fulländningens tidsålder kommer efter det Gamla, Nya och det Fulländade testamentets tidsåldrar. Fulländning betyder fulländning av kärlek. Det innebär befrielsen av föräldrar, befrielsen av barn, befrielsen av alla ting och Guds befrielse. Allt detta måste utföras på en gång. Allt, som föll ned till helvetet på en gång genom de fallna föräldrarna, kommer att återupprättas på en gång med himmelen och jorden som insats. (166-326, 14.6.1987)

Om en person eller en organisation hävdar att de representerar ett folk och dess kultur, vilket slags organisation skulle det vara? Den måste förkroppsliga detta folks historiska tradition, representera den rådande tidsåldern och nå den världsomfattande nivån samt förbinda denna tidsålders mission till framtidens mission. Ni måste förstå att denna person är Reverend Moon och denna organisation är *Unification Church*. Sanningen som kommer från *Unification Church* inkräktar inte. Snarare söker den rädda människor och föra dem till en högre nivå. Vi måste åstadkomma deras befrielse. Vi måste befria alla människor. Vi är befrielsens fanbärare. Genom de gemensamma ansträngningarna av den andliga och den fysiska världen försöker vi befria Gud. (168-55, 1.9.1987)

Jag drömmer inte om beröm eller erkännande för egen räkning. Filosofin i *Unification Church* är att offra sig för att rädda ett folk, och efter att ha räddat ett folk, rädda mänskligheten och efter att ha räddat alla människor i världen,

befria himlen, jorden och slutligen Gud. Gud kommer att återinvestera allt han får, eftersom han hoppas på en speciell värld i en högre dimension, fri från syndafallet, och på en stor migration till himlen. (227-272, 14.2.1992)

Jag är ingenting. Det sägs att den mänskliga historien började för en och halv miljon år sedan. När Föräldern har förlorat all sin värdighet och auktoritet under vår långa historia, till vem kan han vädja om sin bedrövade situation som en förälder i kampen att finna sina förlorade barn? Innan barnen stiger fram och löser detta, kan Gud varken lindra den bittra sorgen i sitt eget hjärta eller ta bort den spik som genomborrar det. Vem ska dra ut denna spik och befria Guds bittra hjärta, som måste frigöras med kött och blod genom läkande tårar av kärlek? Vi måste förstå att Guds befrielse föregår vår egen befrielse. Vi måste känna till att detta är vägen till den slutliga befrielsen som söks av människor med tro. (187-273, 11.2.1989)

Vi måste veta var fröna till lycka finns. Vi måste finna dem därför att vi förlorade dem genom syndafallet. Det är därför vi finner att den sanna Guden är fokuserad på *Unification Church*.

Än så länge har Gud varit återupprättelsens Gud, inte den ursprungliga Guden. Han är fylld med sorg och är beklagansvärd. Han är inte glädjens Gud, utan full av förtvivlan. För att gå tillbaka till det ursprungliga tillståndet, måste vi därför befria återupprättelsens Gud – inte med pengar, inte med makt,

inte med någon person, utan med sann kärlek. (174-248, 1.3.1988)

Vi började i lidande, och önskar nu fortsätta mot den slutliga destinationen genom lidande. Jag är övertygad om att till slut kommer man att säga ”Reverend Moon har gått lidandets väg”. Jag behöver inte pengar eller ära. Hoppet att finna det nya hemlandet ligger endast i att befria Gud, befria mänskligheten och att befria även Satan och därigenom bygga en evig grund av fred och kärlek. Med en sådan förståelse, måste ni kämpa hårt för att följa denna väg och glömma frukost, lunch och middag och ignorera dag och natt och framhärda, oavsett hur höga och oländiga berg som står i vägen. Den himmelska principen är att, ju längre du lever ett sådant liv, desto mer av Guds ideala kärlek kommer att vara med dig, din familj, din klan och din nation. Jag skulle vilja be dig att förstå detta och leva i överensstämmelse med detta. (174-53, 23.2.1988)

Att uppnå storhet betyder inte att ha ett underbart ansikte eller en vacker kropp, utan snarare ett stort tänkande. Andens storhet gör det möjligt att säga, ”även Gud måste röra sig och följa mig. Jag påstår att med kärlek kommer jag att befria Gud som inte kunnat fullborda kärlekens syfte”. Det är logiskt att säga att vår sorgsna Gud, med sitt mål av kärlek oförverkligat, blir befriad genom att möta Reverend Moon. Det är inte en dagdröm. Jag påstår detta baserat på faktiska bevis som kommer från en systematisk teori och exakta data. (165-185, 20.5.1987)

Vårt arbete är att befria Gud. Om detta görs, är allt avslutat, eller hur? Gud kommer att vara fri att göra som han vill. Ni måste förstå, att när den allvetande och allsmåttige Guden kan utöva sin hela auktoritet och fulla makt, kommer fridens och lugnets rike säkerligen att förverkligas. Endast därefter kommer vi att säga ”Amen”. (221-25, 20.10.1991)

Sektion 6 Befrielsen av Gud och det vördnadsfulla barnets väg

6.1 Återupprättelsens väg som Sanna Far har gått

Jag förstår helt hur det är att bestämma sig för att uppfylla Guds vilja. Jag vet hur Guds kärlek är och jag vet att jag måste både böja knä i tacksamhet och gå förlåtelsens väg. Ingen har vetat att Gud är fylld med bitter sorg som tvingar honom att gå befrielsens väg, även om han kanske utgjuter blod. Jag bad inte till Gud för att be honom rädda mig, ens när jag kollapsade under tortyr; och fast jag blev förföljd, bad jag inte till Gud och bad honom att skydda mig på min väg eller rädda mig. Som en man av karaktär har jag min egen reservstyrka. Jag har andan och den inre styrkan att strida. Jag säger till mig själv, ”Gud kommer sannolikt att rädda mig, om jag kollapsar medvetlös på grund av brist på styrka. Men innan det, av egen kraft...”. Jag vet att Gud väntar och förbereder saker på förhand innan jag går. (138-358, 24.1.1986)

Gud är med *Unification Church*. Om jag skulle förlora mitt humör och tänka

”den där värdelösa personen!”, och tänka för mig själv, ”vänta du och se; vänta bara ett par av månader”, kommer den personen till slut att vara bruten i stycken. Skulle det inte vara konstigt att se någonting sådant? Det är därför jag håller tand för tunga och kontrollerar mig. Jag kan inte förbanna andra med mina ord. Som den Sanna föräldern kan jag inte använda min mun för att förbanna andra. När jag håller tillbaka mina ord, befriar himlen mig helt från mina bittra känslor. När du ser detta, tror du då inte att Gud älskar mig? (162-205, 12.4.1987)

Situationen hos denna självständiga nation, som har auktoriteten hos ett etniskt folk som är klätt i vitt och som är stolt över sin femtusenåriga kultur i Asien, är att ingen någonsin blivit president eller kongressledamot under ett himmelskt, återupprättat nationellt styre. Efter befrielsen av Korea tänkte jag på möjligheten av att se en sådan kongressledamot och president. Ni måste förstå att detta var inte bara min önskan utan Guds önskan också. När detta händer, kommer Asien att vara i Guds hand. Var snälla och tro på det faktum att världen kommer att röra sig mot den plats dit Gud är på väg. (171-190, 1.1.1988)

Hur kan jag mig vila mig, när jag har bitter sorg i mitt hjärta? Jag har mycket att göra på min väg eftersom jag måste gå denna väg för att lösa allt som har hänt under tusen års historia. Under fyrtio år av mitt liv har jag inte kunnat undvika att ta denna väg av tårar. Detta fortsätter även nu. Nordkorea borde ha

välkomnat den nya lustgård där Guds kärlek finns, och där de unga människor, som kan prisa Gud kan blomma ut. Att fortfarande se dem befläckade av dem som förrådde Gud, tvingar honom att vända bort sitt ansikte. Vi måste göra så att Gud kan vända sitt ansikte tillbaka igen.

Eftersom jag gick in i Nordkorea med Gud, och med detta tankesystem som återupprättar saker till deras ursprungliga tillstånd, bör den kommunistiska världen tacka mig, och den demokratiska världen bör vara ännu mer tacksam mot mig. Låt oss marschera framåt till denna plats! (173-116, 7.2.1988)

I *Seodaemun*-fängelset sa en kvinnlig evangelist, som hade uthärdat en tid i *Unification Church*, men som lämnade kyrkan eftersom saker och ting inte utvecklade sig som hon önskade, till mig, ”Åh, det har gått *riktigt* bra för dig. Skulle detta hända Guds son?”. Jag svarade ”ja, jag är inte någon som kommer att försvinna i ett fängelse. Jag kommer att ta stora steg mot en befriad värld”. Jag kommer aldrig att glömma hennes ansikte. Jag hörde att hon nyligen dog under bedrövliga omständigheter, och jag tycker synd om henne. Detta är så jag lever. Jag vet allt om hur fem av Koreas presidenter behandlat mig. Ändå visar jag inte detta. Jag söker inte hämnd. De förstod inte. Jag måste möta dem och undervisa dem. När jag har sagt vad jag behöver säga, måste jag lösa allt. (204-118, 1.7.1990)

När jag kom till denna jord, vilken position var jag i då? Som en son, ett

syskon, som make i ett par och som förälder, i vilken Guds hjärta lever med bitter smärta, stod jag i en position att gottgöra och frigöra Guds kval när de stod som högst, genom att ge ut den fullkomliga kärlek som inte kunnat ges förut.

(234-140, 10.8.1992)

Allt existerar för någon annan saks eller persons skull. Baserat på Guds ideal för skapelsen, att leva för andras skull, måste Gud investera, investera och investera av sig själv för att föröka sann kärlek. Precis som han gjort, måste vi sprida den över hela universum och sedan återvända till det ursprungliga hemlandet. När vi kommer tillbaka, bör vi inte stöta bort andra som våra fiender. Vi måste få dem att naturligt underkasta sig oss genom kärlek. Utan denna naturliga underkastelse kan Gud inte finna sin position. Om jag skulle använda någon form av trick eller list, skulle jag inte kunna besegras av någon. Emellertid, eftersom jag vet att vi måste få dem att underkasta sig måste jag lägga band på mig själv. Kan du föreställa dig hur svårt det har varit för mig att lägga band på min glödande karaktär under fyrtio år?! Hur mycket svårare är det då inte för Gud, som är mer intensiv än jag är!

(219-93, 25.8.1991)

En gång vände jag mig om för att titta bakåt, och Gud, som följde mig, omfamnade mig i tårar. När jag vände mig om för att säga, ”du är min kärleks centrum; jag underkastar mig dig; jag kommer absolut att följa dig”, omfamnade Gud mig igen. Hur stort det är att

vara i en sådan position! Precis på det sätt som Gud gav mig sin position, måste jag också ge Guds position till er alla.

(215-341, 1.3.1991)

När man ser tillbaka på historien, var jag för fyrtio år sedan jagad av nationen och jagad av de etablerade kyrkorna. Min position var som ett föräldralöst barn som kastades ut i öknen. Från en sådan hemsk position måste jag uppfylla Guds krav att återupprätta den historiska standarden och att skapa ett globalt fundament! Jag hade förlorat den segerrika, kristna, kulturella sfär som hade upprättats på himlens sida efter andra världskriget. Dessutom hade jag förlorat Amerikas fundament, nationen som regerar över den fria världen. I positionen som ägare, kunde jag inte hjälpa att tänka på den intensiva sorgen av att förlora denna grundval och vara tvungen att utföra uppgiften att genom gottgörelse återupprätta detta igen, under en fyrtioårsperiod. Kan ni föreställa er, hur bestört jag var, eftersom jag visste klart och tydligt att jag kunde ha fört historien till dess slutpunkt – något som inte ens Gud kunnat göra för hundratusentals eller miljoner år! (135-187, 13.11.1985)

Jag har utfört dessa uppgifter glömsk för regn och snö. Kvällar var som gryningar, och jag kunde även glömma att äta. Jag kunde inte ta lätt på detta, eftersom jag kände Gud och kände det allvarliga ansvar som kommer med att känna Gud. Mer än någon annan, visste jag hur sorgsen Gud var. Följaktligen,

även om min kropp slets sönder, krossades till damm och blåstes bort, kunde alla de spridda cellerna fortfarande ropa ut som Guds celler. Jag brottades med denna dödens väg och accepterade den som en värdig död för en man. När jag brottades med detta, trodde människor att jag skulle förgås och försvinna, men situationen har istället blivit så här.

(137-178, 1.1.1986)

Eftersom jag kände till den stora, och bittra smärta som varit förskansad i himlen och på jorden, måste jag trösta Gud, även när jag kräktes blod. Vem kunde någonsin förstå den bittra verkligheten av min position som den Sanna föräldern, där jag inte kunde be, ”jag håller på att dö, Gud, kan du rädda mig?” Ingen kände till detta. Endast Gud. Bara han förstod mitt hjärta.

Även om många människor följer *Unification Church*, är ingen av dem ett med min tanke. Alla ni måste förstå detta. Ett undermåligt samfund av *Unificationists*, kan inte finnas inom befrielsens sfär. Jag vet att uppförandet hos dem som har tagit emot Välsignelsen, idag är som det hos djävulens kusiner.

(145-332, 1.6.1986)

Gud skulle hundra gånger tacka den modige man som skulle bekänna, att han inte har slagits nog, att han saknar kvalifikationer för att fälla tårar, eller, att han är bekymrad att fadern skulle fälla tårar, om han såg honom i sorg. Gud skulle ge sitt tack till den modige man som i den outhärdligt bittra positionen att bli piskad, skulle oro sig över

att Gud kunde vara i en bedrövlig position eller skulle vara bekymrad att Gud fällde tårar när han skriker genom sammanbitna tänder, ”min sorg är ingenting, min smärta är ingenting, min vånada är ingenting”. Gud skulle ge sitt tack till den modige mannen som skulle ropa ut och resa segerens flagga, som förtrupp på väg för att ta hämnd på fienden. Gud skulle uttrycka sin tacksamhet hundra gånger och säga, ”ska jag kalla dig en patriot, ska jag kalla dig en vördnadsfull son eller ska jag kalla dig en dygdig person? I hela världshistorien finns det inte någon person som är mer dyrbar än du”.

(153-269, 26.3.1964)

Ännu till denna dag har jag, Reverend Moon, gått på en ensam vandring som en individ. Fast det har varit en ensam vandring, känner jag Gud djupare än någon annan. I historien förbannade många ensamma människor sina omständigheter, medan de bad om välsignelser. Ändå, och med Guds sörjande hjärta i centrum, tänkte jag inte som sådana människor. I stället sa jag, ”Gud, bekymra dig inte”. Det är ett annorlunda tankesätt. Jag är inte en man som drar sig tillbaka på grund av personliga prövningar. En man, som lovar att dö endast efter att ha övervunnit världens prövningar och befriat Gud, kan inte skriva ett kapitulationsbrev under detta individuella uppdrag. Han får inte vara feg. Även om min hustru satte sig emot mig, mina barn satte sig emot mig, och mina föräldrar satte sig emot mig, skulle jag klippa av relationerna med dem för att gå denna väg. Jag vandrade denna väg

trots opposition från min nation med 40 miljoner eller till och med 60 miljoner människor. (175-257, 24.4.1988)

Tiden är så kort. En livstid är inte nog med tid att korrigerera detta och kompensera för detta. Det har varit mitt livs inriktning. Så sett från en sekulär synvinkel, skulle mitt liv vara beklagansvärt. Försök fråga Gud, ”vilket slags person är Reverend Moon?”. Smärtan jag känner får mig att klaga i sorg; jag känner bitter smärta som en man som vridet sig i kval, medan hans hjärta skärs ut. På denna jord är jag en bedrövlig man. Ingen känner till mitt lidande. Människor kan skryta om sig själva och tycka att de är underbara. Ändå vet de inte om mitt lidande. Inte ens Mor känner till det. (213-278, 21.1.1990)

Ingen av er känner till de bittra omständigheter som rädde när jag skickades till *Heungnam*-fängelset efter det att jag förlorade hela det fundament som Gud hade slitit för under sextusen år. Att lämna min hemstad var inget problem. Min hustru och barn var inget problem. Det känns som igår när jag grät över dessa som skulle, såsom himlens och jordens framtida hopp, välkomna mig såsom befriade människor. Men de försvann in i helvetet, in i dimman, försvann in i en värld av mörker, samtidigt som jag skrek ut till dem att vi skulle mötas igen. Det känns som igår, när jag proklamerade, ”även om ni har försvunnit, kommer jag att hålla mig till min väg och finna och befria er igen med hjälp av morgonsolens ljus!”. Jag kan inte

glömma ljudet när jag i kedjor ropade detta. Jag kan inte glömma de gånger jag bad medan jag hade svårigheter. (220-205, 19.10.1991)

När jag frågar Gud, ”Gud, är du inte detta slags person? Den Gud jag känner är så”. Gud skulle ta min hand och gråta våldsamt och fråga, ”hur visste du det, min son?”. När Gud hör detta kommer han att gråta. Hur högt kommer inte hans gråt att ljuda! Gud vet att denna situation inte kan fortsätta i tusen år till. Följaktligen torkar han bort sina tårar, stoppar sin gråt och säger, ”min son!”. Ni måste förstå Guds behov av en sådan son och dotter. (176-263, 11.5.1988)

”Jag kommer att bli Guds sanna soldat. Oavsett hur hemskt detta slagfält för Gud är, kommer jag att gå i frontlinjen.” Det är min anda. Jag har aldrig klagat till Gud, ens när världens förföljelse svärmat runt mig – inte ens när jag var i en position av total ensamhet på grund av förföljelse och lidande. Detta är vad jag kan känna stolthet för. (193-73, 20.8.1989)

Ha absolut tro på Gud! Om du har absolut tro på Gud – även om du inte kan finna tro på din vänstra sida eller din högra sida, i norr, söder, öst eller väst, framför eller bakom, till vänster eller till höger – kommer du att finna dig på den centrala linjen. Med absolut tro kommer du att finna en position. Du kommer att finna den absoluta positionen, den plats där Gud bor. Därifrån kommer allt att börja lösas. På trons väg

är många saker föreskrivna. Det finns inte någon diskussion. Eftersom er tro avviker, måste dess vinkel justeras, även med tvång. I ljuset av detta, hur stor är inte Guds smärta och mänsklighetens smärta! (188-225, 26.2.1989)

6.2 En livstid ägnad till Guds befrielse

Du vet inte hur arg detta gör mig! Det kan inte finnas någon i historien som känner större indignation än jag. När jag gråter, är det ingen, som gråter mer bittert än jag. Ingen kan gråta mer än jag. Jag känner Guds hjärta flöda från mitt hjärta när jag i tårar överblickar tusen års historia, och omsluter den förlorade sorgen. Kan du någonsin ignorera en sådan bakgrund, sitta där, äta vad du behöver och leva bekvämt? Inte ens en hund skulle äta kadavret av en sådan usling. (180-50, 20.8.1988)

Om en man inte går över gottgörelsens höga berg medan han lugnt och lyckligt tjänar, följer och tröstar Gud, kommer inte fredsriket på jorden att framträda. En sådan företrädare och offentlig person är ensam. När någon ställer sig upp och säger, ”Reverend Moon gjorde sådana här saker, som detta...,” känns det som om jag kommer att brista ut i gråt. Även om jag är en gammal man på sjuttio, vars alla tårar borde ha torkat upp, har jag en ensamhet inom mig som aldrig kan stoppa flödet med tårar av sorg. Ni får aldrig glömma att det finns en sådan förälder. (183-86, 29.10.1988)

Tänk på hur mycket tid jag har spenderat i fängelse, mer än fem år totalt. Tänk på hur regn som droppar från en takränna gradvis kommer göra ett hål i en klippa. Ingen av er vet hur bittert jag grät, när jag stirrade på vattendropparna och tänkte på hur mycket jag önskade att dropparna av min kärleks tårar kunde borra ett hål genom den klippa av kval som ligger inbäddad i Guds hjärta! Stirrande på en flödande ström tänkte jag hur underbart det skulle vara, om denna ström kunde vara ursprungligt vatten som tjänar Gud, så att han kunde komma och bada i det! Hur underbart det skulle vara, om jag kunde vara ett barn som kunde förbereda ett sådant hem eller viloplatz för Gud! Om du inte erfar hjärtats djupa värld, har du ingenting med Gud att göra. (185-45, 1.1.1989)

Hur länge har jag undertryckt min indignation? Hur många gånger har jag blivit överväldigad till den punkt där alla fem av mina sensoriska organ kvävdes? Det var inte för att möta er alla. Det var för att få mänsklighetens härs-kare att underkasta sig, men inte med min kropp, eller med gevär eller svärd. Om jag inte får dem att kapitulera självmant, genom att påverka deras hjärtan genom kärlekens släktlinje, kommer den fredens lustgård som Gud önskar inte att komma till himlen och jorden. Det kommer att vara omöjligt att bygga fredsriket. (197-348, 20.1.1990)

Vi möter många svårigheter när vi lever i denna värld! Vem vet vad som kommer att drabba oss i dag? Människor,

som inte kan bryta sig fria från denna fruktansvärda miljö, lever ett uselt liv. Vem kommer att vara den lärare som kan vara som en mentor för dem mitt i denna miljö av skräck och kaos? Det finns inte någon lärare. Jag har tvingats att gråta bittert när jag brottats med detta problem. Om det finns en Gud, varför kunde han inte ta på sig rollen som lärare? Gud är faktiskt en lärare vars princip är kärlek. Eftersom vi inte har vetat om detta, har vi klandrat Gud. Han är en lärare med kärleken i centrum. (203-228, 26.6.1990)

En gång kom jag tillbaka trött på kvällen. Jag sov ett tag och vaknade upp, tvättade mitt ansikte och rakade mig. Mor såg mig och sa skrattande, ”att tvätta sig, och raka sig är något man gör när man går upp på morgonen. Varför gör du det nu?”. Det är så jag lever. Mitt hjärta är bara inriktat på en sak. Mina uppoffringar har endast ett mål. Försök att be och fråga Gud vilket slags person jag är. Gud kommer att gråta högt i sorg. Han kommer att gråta bittert. Ni måste veta att detta är omständigheterna i mitt liv. (221-163, 23.10.1991)

För den fallna mänskligheten är jag frälsaren. Men från Guds synvinkel, är jag den sanna sonen, och den sanna föräldern, som kommer att uppfylla skapelsens sanna kärleksideal som förlorades i början. Frälsaren är den pionjär som berett offrandets väg, och offrat sitt liv för att lätta Guds kval som började i och med syndafallet. Frälsaren lever inte endast i härlighet. Han gråter till-

sammans med Guds hjärta och är djupt bekymrad att få Satan att böja knä. (232-225, 7.7.1992)

Vems Gud ska ni göra honom till? Ska ni göra honom till Amerikas Gud? Vill ni göra honom till Koreas Gud? Vill ni göra honom till er Gud? Vilket? Ni är så giriga! Om ni önskar att göra honom till er Gud, måste ni arbeta för Gud mer än för ert eget folk. Om Gud älskar Reverend Moon, och om ni kan anstränga er mer än Reverend Moon, kommer Gud säkert att älska er mer än han älskar mig. Är det inte en ofelbar formel? Det finns inte några invändningar till detta. Jag vill se människor som har en större kapacitet än vad jag har att trösta Gud, tjäna Guds vilja och erbjuda enastående tjänster till Gud. Om jag vill ha människor med en kapacitet som är underlägsen min egen, skulle jag vara en diktator. (184-224, 1.1.1989)

Om en maratonlöpare har avslutat 80 procent av loppet från startlinjen, och tar ledningen med 100 eller 1000 meter och fallet ner vid den punkten, är det slutet på det hela. När en maratonmästare springer, ropar åskådarna då "Hallå, sakta ner!?" De ropar "Spring snabbare!" tills han stupar. Det är samma sak för mig. Jag måste sätta rekord. Endast när jag har rekordet kan jag ta emot Guds högsta pris med rent samvete. Jag måste pressa mig själv tills dess. (230-186, 3.5.1992)

Något gick fel vid startpunkten. Det är lika hemskt som att säga, ”något gick

fel vid min födsel! Nu när jag har växt upp förstår jag att jag är en son adopterad från tiggare; jag var en tiggares barn, tagen från ett barnhem.” Detta är även värre än att vara en tiggares barn. När du var ung, trodde du att dina föräldrar var dina verkliga föräldrar, men senare insåg du att du var en tiggares son. Vad händer med ditt hushåll när människor får reda på att du är av en sådan låg börd? Ditt hushåll skulle säkert vändas upp och ner. Alla skulle gråta bitert och allt skulle vara upp och ner. Så chockerad du skulle vara att du uppfostrades på ett barnhem när du trodde att den moder och fader som uppfostrade dig var dina verkliga föräldrar! Detta är chockerande även i den sekulära världen. Det är en ännu större chock för Gud att se sina kronprinsar som skulle ärva hans kungadöme och det himmelska palatset, istället vandra omkring tillsammans med sådana människor och se dem bli kungar i helvetet. (216-107, 9.3.1991)

Det begrepp som Reverend Moon och *Unification Church* har av man och hustru, innebär att tjäna och följa den evige föräldern för tusen eller tiotusentals år. Som en son och en dotter som är födda från Guds släktlinje ska de uppnå den kvalifikation som gör att Gud kan prisa dem som sin egen son och sin egen dotter för evigt. Endast genom att gå igenom denna position, kan du läka de skador som är ett resultat av syndafallet, och som finns kvar i Guds hjärta.

När du griper tag i Gud och säger, ”Far, så hårt du arbetat!” kommer han att gråta när han hör dina ord. Han

kommer att explodera i tårar och säga, ”jag tackar dig; jag har gjort detta under tusentals år under historiens gång”. Tiotals miljoner år har passerat sedan skapelsen av mänskligheten. Det är inte bara sex tusen år, som Bibeln indikerar, baserat på historien av de kulturer som finns nedtecknad på dess sidor. Det har faktiskt varit tiotals miljoner år sedan Gud beslöt sig för att börja sin frälsningsplan. (232-138, 3.7.1992)

I det förflutna såg jag rätt igenom de människor som kom till *Unification Church* med motivationen att använda den för sina egna syften; dessa människor gjorde alla möjliga saker. Jag visste vilka de var, ändå lät jag dem bedra mig. Varför gjorde jag så? Det är därför att Gud har gjort så tills idag. När människor förrådde mig och vände mig ryggen, kunde jag ha exploderat i indignation och bitterhet och sagt, ”de där fördömda människorna borde slås ned av blixten”. När jag tänkte på Guds hjärta, som längtar efter att de ska komma tillbaka, kunde jag inte göra det. Varje gång jag kunde förstå Guds lidande hjärta och hade ett förlåtande hjärta, skapades ett nytt segment, som ett bambuskott. Förstår du? Ett segment av *Unification Church* skapades. Det är så vi gör nya segment i familjen, stammen och nationen. (197-312, 20.1.1990)

Ni får inte låta denne historiska lärares kval och Guds historiska smärta flöda förbi obemärkt. Ni måste försiktigt hålla kvar kärleken i den djupaste delen av ert hjärta. När du möter Gud i den

andra världen, bör du omfamna honom och falla tårar och säga, ”jag visste om din sorg, och jag försökte att vara i överensstämmelse med den, men jag kunde inte. Snälla, förlåt mig”. Om ett sådant hjärta leder dig, kommer Gud att gråta tillsammans med dig och omfamna dig, även om du gråter, medan du griper efter Gud. Jag tror att befrielse inte är möjlig utan en sådan dag. Hur stor en hustrus kärlek än är, kan den inte nå en sådan nivå; och hur stor en förälders kärlek än är, kan den inte nå den nivån. Eftersom jag känner till dessa saker har jag inte haft tid att göra något ovidkommande eller att ta mina ögon från uppgiften att åstadkomma befrielse. (184-246, 1.1.1989)

Tills vi möts igen, måste du tänka på mig dag och natt. Tänk på mig, när du blir hungrig. Även om du inte äter, gör de saker jag gör för Guds vilja. Även om du blir sömning, håll ut för Guds vilja och tänk på mig, när jag fortsätter utan sömn. Du måste tänka på din lärare som uthärdar utan att försvara sig själv när han förtalas. Var även mer rättskaffens i ditt hjärta. Du bör törsta efter morgondagens seger, och gå framåt med avsikt att åstadkomma resultat och att se dina fiender självmant kapitulera inför dig. Endast genom dessa ansträngningar kan du och detta folk finna livets väg. (82-48, 30.12.1975)

En gång tog jag emot budskap att en medlem hade blivit dömd till döden. Hur kunde jag, grundaren av *Unification Church*, tillbringa den nat-

ten utan tårar, när jag hade hört detta? Så mycket medömkan jag kände! Om han inte hade känt mig, hade säkerligen detta inte hänt. När han gick den sista vägen medan han vände sig österut mot Korea och sa "jag går nu" och önskade mig ett långt liv, vet du hur mitt hjärta kände när jag inte kunde hålla fast vid och rädda denna person. En person som gått över sin nations gränser för att följa en lärare han aldrig träffat. Jag känner himlens hjärta, som tycker synd om de som varit fångna i smärta och lidande under djävulens prövningar. Ändå måste jag dag och natt driva på människor som denne man att marschera framåt. (201-152, 30.3.1990)

Jag tänkte aldrig, ens i mina drömmar, att jag skulle bli grundare av *Unification Church*. Även nu är det så. Jag har inte det begreppet, att jag är grundare av en religion. Jag är bara en vanlig man. Inte ens i dag bär jag kostym eller slips. Jag känner mig bara bekväm i enklare klädsel. Hur kan det komma sig? Därför att jag vet att även denna timme, över hela världen längtar medlemmar i *Unification Church* efter mig, med sina kläder genomdränkta av regn från takrännorna, och önskar mig ett långt liv och offer bugningar till mig. Jag kan inte trampa på situationer där människor ber för mig och önskar mig välsignelse. Följaktligen, när jag ser situationen runt omkring mig, kan jag inte sova. Som grundare av en religion känner jag mig som en syndare. Det är därför medlemmarna i *Unification Church* inte kan ignorera mig. (197-162, 13.1.1990)